

NOCTURNALE ROMANUM

TOMUS IIT

PSALTERIUM

PRO NOCTURNIS HORIS
IN DOMINICIS, FERIIS ET FESTIS SIMPLICIBUS

SECUNDUM ORDINEM DIVINI OFFICII
A PIO PP V RESTITUTI

CUM ANTIPHONIS, INVITATORIIS ET HYMNIS
IN CANTU GREGORIANO

INSTRUMENTUM LABORIS

MMXXV

Procœmium

On the preservation of fire

TODO

On the *Ordo* being proper

TODO

On the rhythm of Gregorian Chant as considered in this edition

This Psalter is intended for all those who wish to sing the night hour of Divine Office, according to the ancient customs of the Roman ritual family, whatever their approach to rhythm.

To this end, the editors wish to briefly expose the principles that have informed the correspondence between neumatic notation and horizontal *episemata* in this book.

In Gregorian Chant, notes have a base length, henceforth the *syllabic value*. It is the value of a syllable sung on a single note, when cantillation has the text sung on one note for each syllable.

When the neume for a syllable sung on a single note receives an *episema*, or a letter T (*tenete*), this note takes on the *long value*, that is longer than the syllabic value. In this case, the square note receives an *episema* as well in this edition.

Notes within a melisma (that is, a syllable sung on more than one note) receive by default the *short value*, a value that is shorter than the syllabic value. Frequently, their neumes receive an *episema*, or an angled shape distinct from the usual one, or a neumatic break where the complex neume disintegrates into several simpler shapes, in which case the notes receive the syllabic value. In this case, the square notes receive an *episema* as well, except notes before a *quilisma*: it is common knowledge that those are to be somewhat lengthened even if they are not marked with an *episema*.

Short values Syllabic values Long values

Garder la flamme

TODO

Pourquoi un *Ordo* propre ?

TODO

Le rythme du chant grégorien tel qu'il a servi à préparer cette édition

Ce psautier s'adresse à toutes les personnes qui désirent chanter l'heure nocturne de l'Office divin selon l'antique coutume de la famille rituelle romaine — quelle que soit leur approche du rythme.

Pour cela, les éditeurs souhaitent exposer brièvement les principes qui, dans cet ouvrage, ont informé la correspondance entre la notation neumatique antique et l'usage désormais bien connu des épisèmes horizontaux.

Dans le chant grégorien, les notes ont une longueur de base, qu'on peut appeler *valeur syllabique*. Celle-ci est la valeur d'une syllabe chantée sur une seule note — lorsque le texte de la mélodie est cantillé, une note sur chaque syllabe.

Quand le signe neumatique associé à une syllabe chantée sur une seule note, a reçu dans les manuscrits un épisème, ou la lettre T (*tenete*), cette note a une valeur longue, plus longue que la valeur syllabique. Dans notre publication, un épisème horizontal est ajouté à la note carrée.

Au sein d'un mélisme, c'est-à-dire au sein d'un enchaînement de plusieurs notes sur la même syllabe, les notes ont une valeur plus courte que la valeur syllabique. Souvent, les signes neumatiques qui les transcrivent, ont reçu dans les manuscrits un épisème, ou bien leur forme a été modifiée par rapport à l'usage habituel, ou encore on constate une « coupure » neumatique ; dans ces cas, les notes concernées ont une valeur syllabique, et notre publication ajoute des épisèmes horizontaux aux notes carrées concernées, sauf pour les notes qui précèdent un *quilisma*, dont on sait qu'elles sont toujours légèrement allongées.

Valeurs courtes Valeurs syllabiques Valeurs longues

The proportion between the *short value* and the *syllabic value*, and between the *syllabic value* and the *long value*, should be consistent, but is at the cantor's discretion.

It should also take into account the nature of the note: a *strophæ* marked with an *episema* receives a syllabic value somewhat shorter than that of a *virga* also marked with an *episema*, the *strophæ* itself being slightly shorter than the *virga*.

Finally, the end of a musical or textual phrase naturally brings about a certain lengthening of the notes all while the sound diminishes. This is customarily indicated by the *punctum mora* or *mora* dot.

On critical restitution

This book is decidedly a practical edition. It attempts to be critically informed in the following ways.

The neumes indicated above the staff (in versions of this book that have them) are from the Hartker Antiphonary, and in some very rare cases from other Antiphonaries using St. Gall notation with rhythmic indications. Antiphons and Invitatories absent from this manuscript have been given synthetic neumes between brackets.

In some rare cases, when the manuscripts agree on a text that is not markedly different from that found in the Roman Breviary, this text was used instead of that found in the Breviary, as was done for the day hours in the 1912 Roman Antiphonary.

Les rapports entre la *valeur courte* et la *valeur syllabique*, et entre la *valeur syllabique* et la *valeur longue*, doivent être cohérents entre eux, mais sont à la main du chantre en fonction de l'acoustique du lieu.

La nature des notes devrait être aussi prise en compte : une *strophæ* épisémée prend une valeur syllabique plus légère que celle d'une *virga* épisémée, la *strophæ* étant par nature plus légère que la *virga*.

Enfin, le chant s'élargit naturellement, tout en diminuant de volume, à la fin d'une phrase textuelle ou musicale. C'est ce qui est indiqué, selon la coutume, par le point *mora*.

Restitution et démarche critique

Cet ouvrage est fondamentalement une édition pratique. Il adopte une démarche critique de deux manières :

Les neumes imprimés au-dessus de la portée (s'ils sont présents) sont ceux de l'antiphonaire de Hartker, et dans quelques cas très rares, ceux d'autres antiphonaires sangalliens avec notation rythmique. Les antiennes et invitatoires absents de ce manuscrit ont reçu des neumes synthétiques entre crochets.

Dans quelques cas, quand les manuscrits donnent tous un texte qui n'est que légèrement différent du texte du bréviaire romain, ce texte a été conservé au lieu de celui du bréviaire, comme ce fut le cas pour les heures diurnes dans l'antiphonaire romain de 1912.

Editores

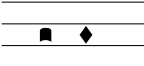
Matthias Bry
d. Jakob Moussong CSM

Socii

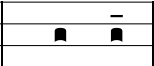
John Anderson
Dominique Crochu
Gerhard Eger
Dom Giacomo Frigo
Dominique Gatté
Dom Jacques-Marie Guilmard
Alan Liang

Tabella neumatum

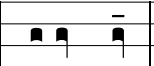
punctum

tractulus

virga

pes

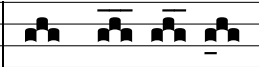
clivis

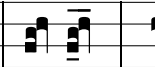
porrectus

torculus

scandicus

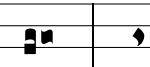
climacus

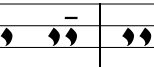
quilisma

oriscus

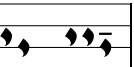
pressus

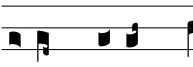
pes quassus

virga strata

salicus

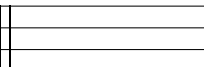
pes stratus

distropha

tristropha

trigonus

formæ liquescentes

PROPRIUM DE TEMPORE

Tempus Adventus

Dominicæ I et II

Invit.

5g

R

e-gem ventú-rum Dó- mi- num, * Ve- ní-

te, a- do-ré- mus. Ve-ní-te. *pag. 25.*

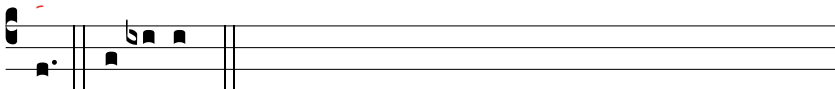
In Feriis Hebdomadæ I et II

Invit.

6a2

R

e-gem ventú-rum Dómi-num, * Ve- ní- te, a- do-ré-

mus. Ve-ní-te. *pag. 25.*

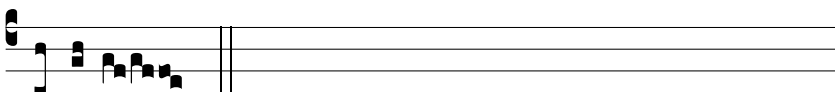
Dominicæ III et IV

Invit.

4d

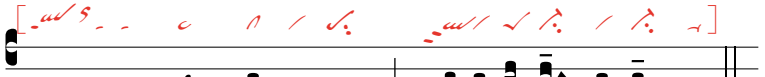
P

ro- pe est jam Dómi-nus : * Vē-ní-te, a- do-ré- mus.

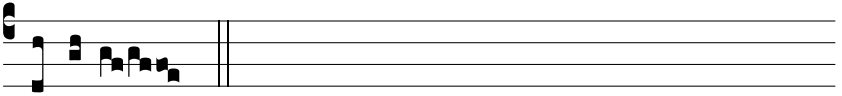

Ve-ní-te. *Pag. 25.*

In Feriis Hebdomadæ III et IV

Invit. 4d

Pro-pe est jam Dómi-nus: * Vē-ní-te, a-do-ré-mus.

Ve-ní-te. *Pag. 25.*

Hymn.

2

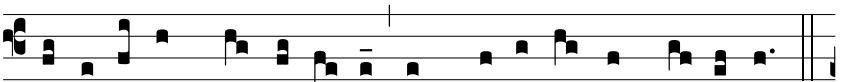
Verbum supérnum prod-i-ens, A Patre o-lim éx-i-

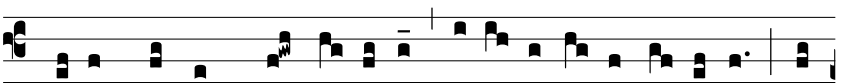
ens, Qui na-tus orbi súbve-nis Cursu de-clí-vi témpo-ris :

2. Illúmi-na nunc pécto-ra Tu-óque amó-re cóncrema;

Audí-to ut præ-có-ni-o Sint pulsa tandem lúbri-ca.

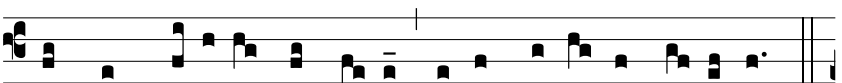
3. Judéxque cum post ád-e-ris Rimá-ri facta pécto-ris, Red-

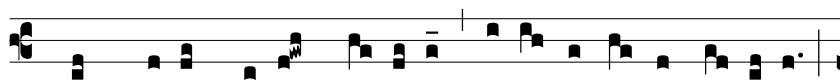
dens vi- cem pro ábdi-tis Justísque regnum pro bo-nis,

4. Non demum arcté-mur ma-lis Pro qua-li-tá-te crí-mi-nis,

Sed cum be-á-tis cómpo-tes Simus per-énnes cæ-li-bes.

5. Laus, honor, virtus, gló-ri-a, De-o Pa-tri, et Fí-li-o,

Sancto simul Pa-rá-cli-to, In sæcu-ló-rum sæ-cu-la. A-men.

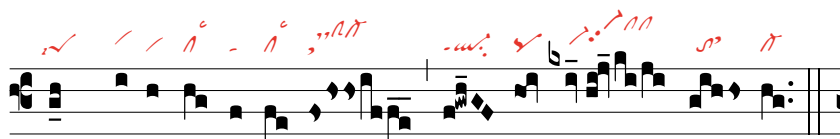
24 Decembris
In Vigilia Nativitatis Domini

Invit.
3c

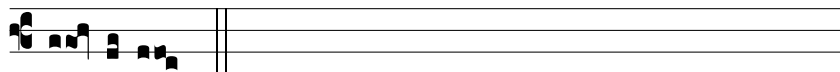

H

o-di-e sci-é-tis qui-a vé-ni-et Dómi-nus :

* Et mane vi-dé-bi-tis gló-ri-am e-jus.

Ve-ní-te. *pag. 25.*

Si Vigilia venerit in Dominica, in III Nocturno versus ut infra, alii de Dominica. Si venerit in Feria, versus ut infra.

V. Hódie sciétis quia véniet Dóminus.

R. Et mane vidébitis glóriam ejus.

Feria Quarta Cinerum

In hac et sequentibus Feriis omnia dicuntur ut in Psalterio per annum.

Tempus Quadragesimæ

Invit.
7g

Non sit vo-bis va-num mane súrge-re an-
te lu-cem : * Qui- a promí-sit Dómi-nus
co-ró-nam vi-gi-lánti-bus. Ve-ní-te. *pag. 25.*

In feriis ponitur ad libitum tonus 7a.

Hymn.
1

Ex mo-re docti mýsti-co Servémus hoc je-jú-ni-um,
Deno di-é-rum círcu-lò Ducto qua-ter no-tís-simo. *2.* Lex et
prophé-tæ prími-tus Hoc præ-tu-lé-runt, póstmodum Christus
sacrá-vit, ómni-um Rex atque factor témpo-rum. *3.* U-támur
ergo párci-us Verbis, ci-bis et pó-ti-bus, Somno, jo-cis, et

árc-ti- us Per-sté-mus in cú-stó-di- a. 4. Vi-témus autem péssi-
 ma, Quæ sú-bru-unt mentes vagas : Nullúmque de-mus cá-li-
 di Hostis locum ty-ránni-di. 5. Di-cámus omnes cé-rnu- i,
 Clamémus atque síngu-li, Plo-rémus an-te Jú-di-cem, Flectá-
 mus i-ram víndi-cem : 6. Nostris ma-lis of-féndimus Tu-am,
 De-us, cleménti-am : Effúnde no-bis dé-su-per, Remíssor in-
 dúlgenti-am. 7. Meménto quod sumus tu- i, Li-cet cadú-ci,
 plásma-tis : Ne des ho-nó-rem nó-mi-nis Tu- i, pre-cámur, ál-
 te-ri. 8. Laxa ma-lum, quod fé-cimus, Auge bonum, quod pó-
 scimus : Pla-cé-re quo tandem ti-bi Possímus hic et pérpe-

tim. 9. Præsta, be-á-ta Tri-ni-tas, Concéde, simplex Uni-tas,

Ut fructu-ó- sa sint tu-ís Je-ju-ni-ó-rum mú-ne-ra. A-men.

Tempus Passionis

Invit.
3c

H ó- di- e, si vo- cem Dómi- ni audi- é- ri- tis, *

No- lí- te obdu- rá- re cor- da vestra. Ve- ní- te. *pag. 25.*

Hymn.
1

P ange lingua, glo- ri- ó- si Próe- li- um certámi- nis,

Et su- per Cru- cis trophæ- o Dic tri- úm- phum nó- bi- lem,

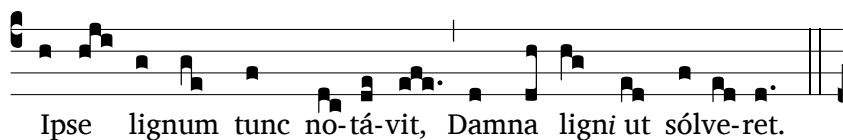
Quá- li- ter Red- émp- tor orbis Immo- lá- tus ví- ce- rit.

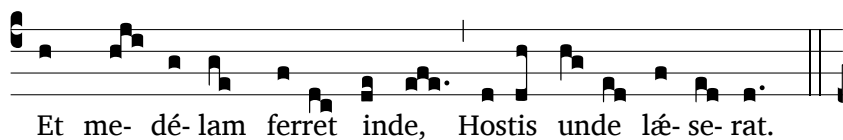
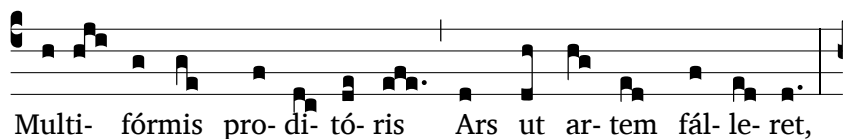
2. De pa- réntis pro- toplás- ti Fraude Factor cóndo- lens,

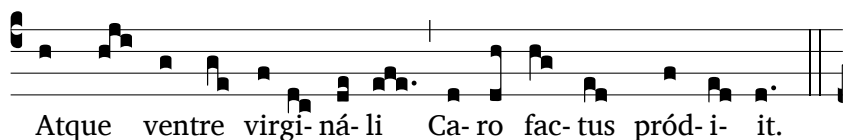
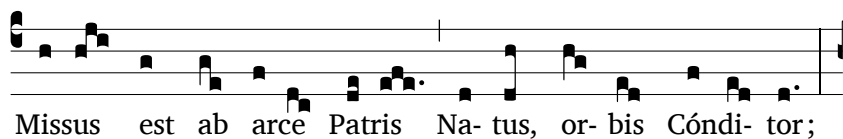
Quando pomi no- xi- á- lis Morsu in mortem córru- it :

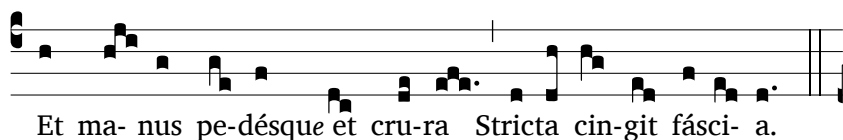
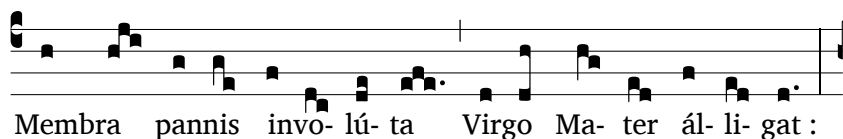
3. Hoc opus nostræ sa-lú-tis Ordo de-po-pósce-rat;

4. Quando ve-nit ergo sa-cri Ple-ni-tú-do témpo-ris,

5. Va-git infans inter arcta Cóndi-tus præ-sé-pi-a :

6. Gló-ri-a et honor De-o Usquequáque al-tís-simo,

Una Pa-tri, Fi-li-óque, Inclý-to Pa-rá-cli-to :

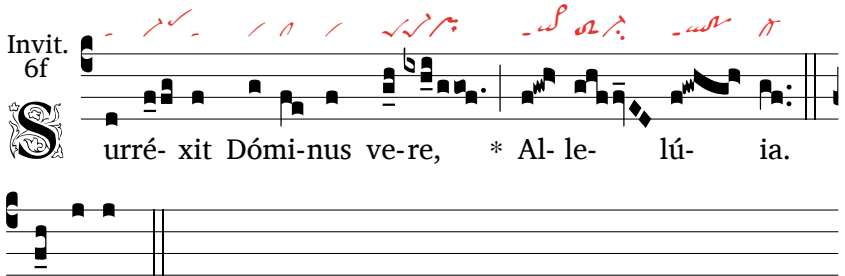

Cu-i laus est et pot-estas Per æ-térna sæ-cu-la. A-men.

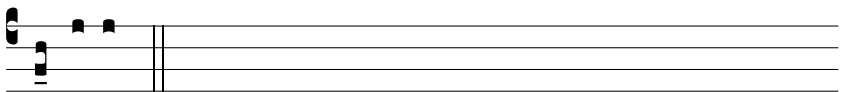
Tempus Paschale

In Dominicis :

Invit. 6f

Surré-xit Dómi-nus ve-re, * Al-le-lú-ia.

Ve-ní-te. *pag. 25.*

In Feriis :

Invit. 6f

Al-le-lú-ia, alle-lú-ia, * Al-le-lú-ia.

Ve-ní-te. *pag. 25.*

Hymn.

4

R

ex sempi-terne Dómi-ne, Re-rum Cre-á-tor ómni-

um, Qui e-ras ante sáecu-la Semper cum Patre Fí-li-

us. 2. Qui mundi in primordi-o Adam plásmasti homi-

nem : Cu-i tu-æ i-má-gi-ni Vultum de-dí-sti simi-lem.

3. Quem diá-bo-lus dé-cepe-rat, Hostis humá-ni gé-ne-ris,

Cu-jus tu formam córpo-ris Assúme-re digná-tus es. 4. Ut

hó-mi-nem re-dí-me-res, Quem ante jam plas-máve-ras : Et

nos De-o con-júnge-res, Per carnis contu-bérni-um.

5. Quem é-di-tum ex Vírgi-ne Pavéscit omnis á-nima :

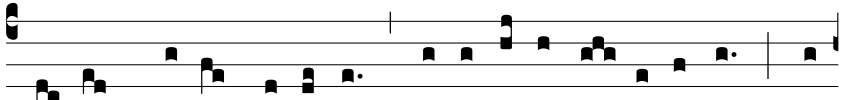
Per quem et nos re-súrge-re De-óvta mente cré-di-mus.

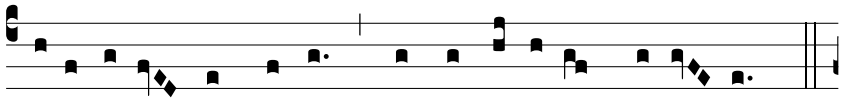
6. Qui no-bis in Baptísma-te Donásti indul-génti-am,

Qui tenebámur víncu-lis Li-gá-ti consci-énti-æ. 7. Qui

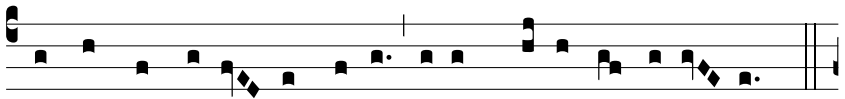
Cru-cem propter hómi-nem Suscí-pe-re di-gná-tus es : De-

disti tu-um sángu-i-nem Nostræ sa-lú-tis pre-ti-um.

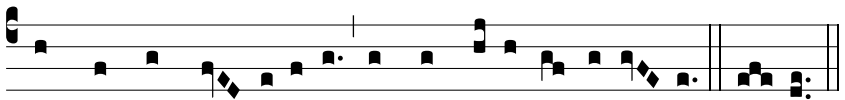
8. Quæ- sumus Auctor ómni-um, In hoc Paschá-li gáudi-o,

Ab omni mortis ímpe-tu Tu-um de-fénde pópu-lum.

9. Gló- ri-a ti-bi Dómi-ne, Qui surre-xísti a mórtu-is, Cum

Patre et Sancto Spí-ri-tu, In sempi-térna sáecu-la. A-men.

Per Octavam Sanctæ Trinitatis

Si de ea fit Officio sub rito simplici.

Invit.
4e

De-um ve-rum, unum in Tri-ni-tá-te, et Tri-ni-
tá-tem in U-ni-tá-te, * Vē-ní-te, ad-o-rémus.

Ve-ní-te. *pag. 25.*Hymn.
8

Summæ De-us cleménti-æ, Mundíque Factor máchi-
næ, Unus po-tenti-á-li-ter, Tri-núsque personá-li-ter.

2. Da dēxte-ram sugénti-bus, Exsúrgat ut mens sóbri-a,

Flagrans et in laudem De-i, Gra-tes repéndet dé-bi-tas.

3. Gló-ri-a Patri Dómi-no, Gló-ri-a Uni-gé-ni-to, Una cum

Sancto Spí-ri-tu, In sem-pi-térna sǽcu-la. A-men.

Feria II :

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu.

℟. Laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

*Feria III :**V.* Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli.*R.* Et laudábilis et gloriósus in sœcula.*Feria IV :**V.* Verbo Dómini cœli firmáti sunt.*R.* Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Per Octavam Sanctissimi Corporis Christi

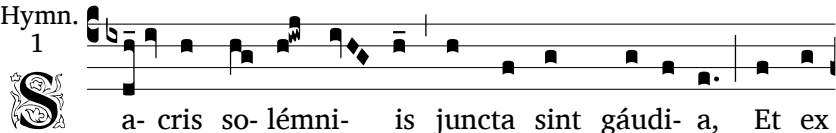
Si de ea fit Officio sub rito simplici.

Invit.
4e

hristum Re- gem ado-rémus, domi-nán- tem Gén-
ti-bus : * Qui se mandu-cán- ti-bus dat Spí- ri- tus
pin- gué-di-nem. Ve-ní-te. *pag. 25.*

Hymn.
1

a- cris so- lémni- is juncta sint gáudi- a, Et ex
præ- córdi- is sonent præcó-ni- a; Re-cédant vé-te-ra, no-va
sint ómni- a, Cor- da, vo- ces, et ó-pe- ra. *2.* No- ctis
re-có- li- tur coena no-víssima, Qua Christus cré-di- tur

agnum et á-zyma De-dís-se frátri-bus, juxta le-gí-tima

Pri-scis in- dúl-ta pá-tri-bus. 3. Post agnum tý-pi-cum,

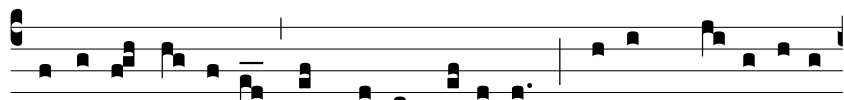
explé-tis épu-lis, Corpus Do-mí-ni-cum da-tum discí-pu-lis,

Sic to-tum ómni-bus, quod to-tum síngu-lis, E- jus fa- té-

mur má-ni-bus. 4. De- dit fra-gí-li- bus córpo-ris fércu-lum,

De-dit et trí-sti-bus sángu-i-nis pócu-lum, Di-cens : Accí-pi-te

quod tra-do váscu-lum; Omnes ex e- o bí-bi-te.

5. Sic sacri-fí-ci- um istud instí-tu-it, Cu-jus of-fí-ci-um

commít-ti vó-lu-it So-lis presbý-te-ris, qui-bus sic cóngru-it,

Ut sumant, et dent cé-te-ris. 6. Pa-nis angé-li- cus fit

pa-nis hómi-num; Dat pa-nis cæ-li-cus fi-gú-ris térmi-num;

O res mi-rá-bi-lis : mandú-cat Dómi-num Pau-per, ser- vus

et húmi- lis. 7. Te, tri-na Dé- i- tas únaque, póscimus;

Sic nos tu ví-si-ta, si-cut te có-limus : Per tu-as sémi-tas duc

nos quo téndimus, Ad lu-cem quam inhá-bi- tas. A-mén.

Feria II, et in I Nocturno Dominicæ :

℣. Panem de cæli dedit eis, allelúia.

℟. Panem Angelórum manducávit homo, allelúia.

Feria III et VI, et in II Nocturno Dominicæ :

℣. Cibávit illos ex ádi-pe fruménti, allelúia.

℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúia.

Feria IV et Sabbato, et in III Nocturno Dominicæ :

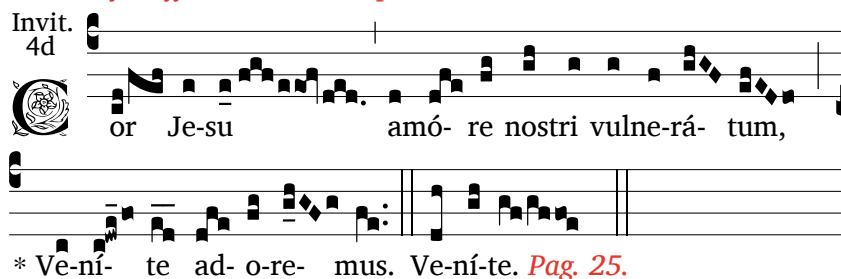
℣. Edúcas panem de terra, allelúia.

℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúia.

Per Octavam Sacratissimi Cordis Jesu

Si de ea fit Officio sub rito simplici.

Invit. 4d

or Je-su amó- re nostri vulne-rá- tum,

* Ve-ní- te ad- o-re- mus. Ve-ní-te. *Pag. 25.*

Hymn.

3

uctor be-á-te sǣcu-li, Chri-ste, Redemptor ómni-um,

Lumen Patris de lúmi-ne, De-úsque ve-rus de De-o.

2. Amor co-é-git te tu-us Mortá-le corpus sume-re,

Ut novus A-dam, rédde-res Quod ve-tus ille abstú-le-rat.

3. Ille amor almus árti-fex Terræ ma-risque et sí-de-rum,

Errá-ta pa-trum mí-se-rans Et nostra rumpens ví-cu-la.

4. Non Corde discé-dat tu-o Vis illa amó-ris íncl-y-ti: Hoc

fonte gen-tes háu-ri-ant Remis-si-ó-nis grá-ti-am. 5. Per-

cússum ad hoc est lánce-a, Passúmque ad hoc est vúl-ne-ra,

Ut nos lavá-ret sórdi-bus, Unda flu-énte et sán-gui-ne.

6. Je-su, ti-bi sit gló-ri- a, Qui Corde fundis grá-ti- am, Cum

Patre et al-mo Spí-ri-tu In sempi- téna sáecu-la. A-men.

Feriae II et V, et in I Nocturno Dominicae :

℣. Tóllite jugum meum super vos et discite a me.

℟. Quia mitis sum et húmilis Corde.

Feria III, et in II Nocturno Dominicae :

℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei.

℟. Sana ánimam meam quia peccávi tibi.

Feria IV et Sabbato, et in III Nocturno Dominicae :

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miserátor Dóminus.

℟. Escam dedit timéntibus se.

ORDINARIUM DIVINI OFFICII

AD MATUTINUM

Orationes ante Divinum Officium

APERI, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, perversis et aliénis cogitatióibus; intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, atténte ac devóte hoc officium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéc-

tum divinæ Majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

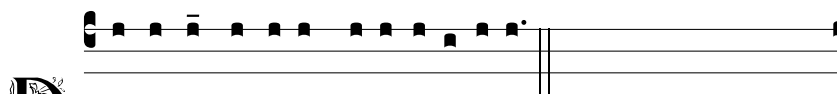
DÓMINE, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi horas (*vel* hanc tibi horam) persólvo.

PATER NOSTER, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatióem : sed líbera nos a malo. Amen.

AVE MARÍA, grátia plena, Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

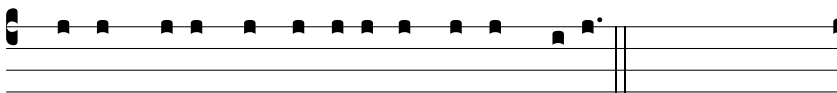
CREDO IN DEUM, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui concéptus est de spírítu Sancto, natus ex María Virgine, passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus et sepúltus : descéndit ad ínferos : tértia die resurréxit a mórtuis; ascéndit ad cælos, sedet ad délixteram Patris omnipoténtis : inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spírítum sanctum, sanctam Ecclésiám cathólicam, Sanctórum communióem, remissióem peccatórum, carnis resurrectiόem, vitam ætérnam. Amen.

Incipit

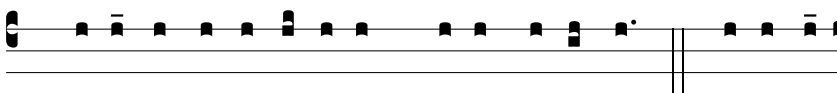

D

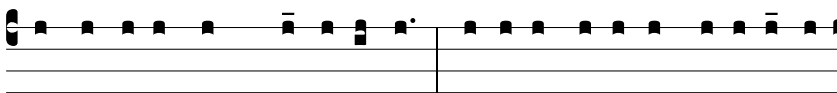
ómi-ne, lá-bi- a me- a apé-ri- es.

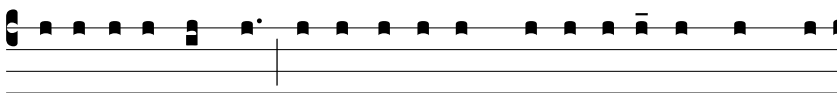
R. Et os me-um annunti- á-bit laudem tu-am.

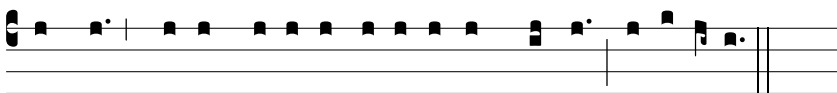
Y. De- us in adju- tó-ri- um me- um inténde. **R.** Dómi- ne

ad adjuvándum me festí-na. Gló-ri- a Patri et Fí-li- o, et

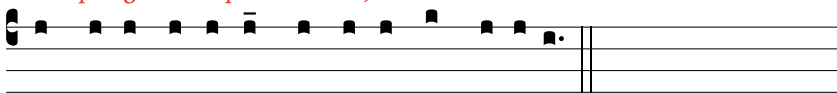

Spí-ri-tu- i Sancto. Sic-ut e-rat in princí-pi- o, et nunc, et

semper, et in sæcu-la sæcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

A Septuagesima usque ad Pascha, loco Alleluia dicitur :

Laus ti-bi Dómi-ne, Rex æ-térnæ gló-ri-æ.

Invitatorium

*Postea dicitur conveniens Invitatorium, quod ante Psalmum bis can-
tatur, et ad singulos ejusdem Psalmi versus vel integrum vel di-
midiatum ab asterisco * repetitur.*

Psalmus 94

Veníte, exsultémus Dómino, jubilémus Deo, salutári nostro : præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei. *℟. repetitur.*

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos, quóniam non repellet Dóminus plebem suam : quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines món-tium ipse cónspicit.

Altera pars ℟.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus. (*genuflectitur*) Veníte, adorémus, et procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus, Deus noster; nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

℟. repetitur.

Hódie, si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Altera pars ℟.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi; Semper hi errant corde, ipsi vero non cognovérunt vias meas : quibus jurávi in ira mea; Si introíbunt in réquiem meam.

℟. repetitur.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sácula sæculórum. Amen.

Altera pars, deinde ℟. repetitur.

Hymnus

Expleto Psalmo, dicitur Hymnus.

Doxologiæ propriæ Hymnorum

A Nativitate Domini usque ad Epiphaniam, per Octavam Corporis Christi, in Festis Beatæ Mariæ Virginis et per Octavas eorum, etiam tempore Paschali, in fine omnium Hymnorum ejusdem metri, nec habeant ultimum Versum proprium, dicitur :

Glória tibi Dómine, Qui natus es de Vírgine, Cum Patre et Sancto Spírítui, In sempitérna sácula.

Per Octavam Epiphaniæ, et per Octavam Transfigurationis Domini, si de ea fit Officio, in fine omnium Hymnorum ejusdem metri, nec habeant ultimum Versum proprium, dicitur :

Glória tibi Dómine, Qui apparuísti hódie, Cum Patre et Sancto Spíritu, In sempitérna sácula.

A Dominica in Albis usque ad Ascensionem, in fine omnium Hymnorum ejusdem metri, nec habeant ultimum Versum proprium, dicitur :

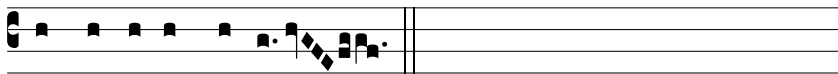
Glória tibi Dómine, Qui surrexísti a mórtuis, Cum Patre et Sancto Spíritu, In sempitérna sácula.

Ab Ascensione usque ad Pentecostem, in fine omnium Hymnorum ejusdem metri, nec habeant ultimum Versum proprium, dicitur :

Glória tibi Dómine, Qui scandis super sídera, Cum Patre et Sancto Spíritu, In sempitérna sácula.

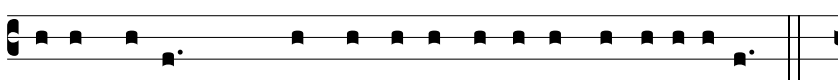
Antiphonæ et Psalmi

Antiphonæ et Psalmi ut in Psalterio. Versus in Officio de Tempore ut in Psalterio, in Festis Sanctorum ut in Proprio vel Communi. Versus cantatur hoc modo, et item respondetur :

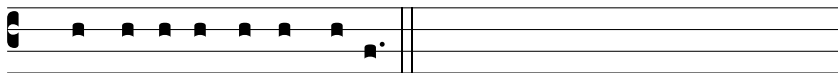

Sic cantá-tur versus.

Post Versum cujuslibet Nocturni dicitur :

Pa-ter noster... *℣.* Et ne nos indú-cas in tenta-ti-ónem.

℟. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Absolutiones

In I Nocturno Dominicæ, et Feriæ II et V, etiam si Festum occurrat :

Absolutio 1. Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, † et miserére nobis : * Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sácula sæculórum. *R.* Amen.

In II Nocturno Dominicæ, et Feriæ III et VI, etiam si Festum occurrat :

Absolutio 2. Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, * qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sácula sæculórum. *R.* Amen.

In III Nocturno Dominicæ, et Feria IV et Sabbato, etiam si Festum occurrat :

Absolutio 3. A vínculis peccatórum nostrórum * absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. *R.* Amen.

In Officio B.M.V. in Sabbato :

Absolutio. Précibus et méritis beátæ Mariæ semper Virginis et ómnium Sanctórum, * perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. *R.* Amen.

Benedictiones

In I Nocturno Dominicæ, et Feriæ II et V :

Benedictio 1. Benedictióne perpétua * benedícat nos Pater ætérnus. *R.* Amen.

Benedictio 2. Unigénitus Dei Fílius * nos benedícere et adjuvare dignétur. *R.* Amen.

Benedictio 3. Spíritus Sancti grátia * illúminet sensus et corda nostra. *R.* Amen.

In II Nocturno Dominicæ, et Feriæ III et VI :

Benedictio 1. Deus Pater omnípotens * sit nobis propítius et clemens. *R.* Amen.

Benedictio 2. Christus perpétuæ * det nobis gaúdia vitæ. *R.* Amen.

Benedictio 3. Ignem sui amóris * accéndat Deus in córdibus nostris. *R.* Amen.

In III Nocturno Dominicæ, et in Feriis, quando legitur Homilia cum Evangelio :

Benedictio 1. Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio. *R.* Amen.

Benedictio 2. *Divinum auxilium* * máneat semper nobiscum.
R. Amen.

Benedictio 3. Ad societátem cívium *supernórum* * perdúcat nos
Rex Angelórum. *R.* Amen.

Feria IV et Sabbato :

Benedictio 1. Ille nos *benedícat*, * qui sine fine vivit et regnat.
R. Amen.

Benedictio 2. *Divinum auxilium* * máneat semper nobiscum.
R. Amen.

Benedictio 3. Ad societátem cívium *supernórum* * perdúcat nos
Rex Angelórum. *R.* Amen.

In Festis Sanctorum :

Benedictio 1. Ille nos *benedícat*, * qui sine fine vivit et regnat.
R. Amen.

Benedictio 2. Cujus (*vel* Quarum) *festum* cólimus, * ipse (*vel* ipsa *aut* ipsæ) intercédát (*vel* intercédant) pro nobis ad Dóminum.
R. Amen.

sed si Festum fit de B.M.V. :

Benedictio 2. Cujus *festum* cólimus, * ipsa Virgo vírginum intercédát pro nobis ad Dóminum. *R.* Amen.

Benedictio 3. Ad societátem cívium *supernórum* * perdúcat nos
Rex Angelórum. *R.* Amen.

In Officio B.M.V. in Sabbato :

Benedictio 1. Nos cum *prole pia* * *benedícat* Virgo María.
R. Amen.

Benedictio 2. Ipsa Virgo vírginum * intercédát pro nobis ad Dóminum. *R.* Amen.

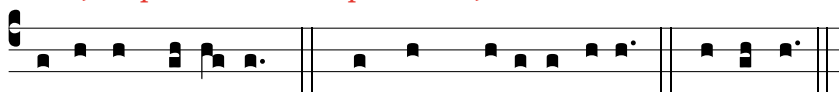
Benedictio 3. Per Vírginem *matrem* * concédát nobis Dóminus
salútem et pacem. *R.* Amen.

Te Deum

Post ultimam Lectionem, in Dominicis, in Festis et per Octavas, dicitur Hymnus Ambrosianus, pag. 32. In Adventu autem, et a Dominica Septuagesimæ usque ad Sabbatum sanctum inclusive, non dicitur nisi in Festis.

Conclusio

Dicto Te Deum, aut ultimo Responsorio, statim incipiuntur Laudes a Versu Deus, in adjutórium. Si non sequent Laudes, post Hymnum Te Deum, vel post ultimum Responsorium, dicitur :

Dómi-nus vo-bíscum. *R̃.* Et cum spí-ri-tu tu-o. *Ψ.* O-rémus.

Hic versus non dicitur ab eo, qui non est saltem in ordine diaconatus; sed ejus loco substituitur :

Dómi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me- am. *R̃.* Et clamor me- us

ad te vé-ni- at. *Ψ.* O-rémus.

Deinde cantatur oratio et respondetur Amen.

Ψ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

vel Dómine, exáudi, etc.

Benedicámus Dómino *secundum diem, pag. 36.*

Ψ. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

R̃. Amen.

Deinde dicitur Pater noster totum secreto.

Post Divinum Officium

SACROSÁNCTÆ et individuæ Trinitāti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitāti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Vírginis Mariæ foecúndæ integritāti, et óm-nium Sanctórum universitāti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobisque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sácula sæculórum. Amen.

In Dominicis per annum, ultimum Responsorium cantatur ut infra.

Resp. 8
1

Du-ó Sé-raphim * cla-má-bant al-ter ad álte-

rum : † Sanc-tus, Sanc-tus, Sanc-tus, Sanc-tus

Dómi-nus De-us Sába-oth : ‡ Plena est om-nis

ter-ra gló-ri-a e-jus. *W.* Tres sunt

qui testimó-ni- um dant in cæ- lo : Pa- ter, Verbum,

et Spí- ri- tus Sanc- tus : et hi tres u- nūm sunt.

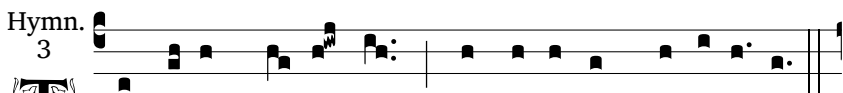
† Sanc- tus. *W.* Gló-ri- a Pa- tri, et Fí- li- o,

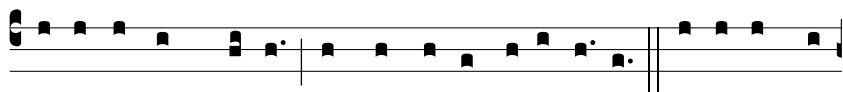
et Spi- rí- tu- i Sanc- to. ‡ Plena est.

TONI COMMUNES

Hymnus Ambrosianus

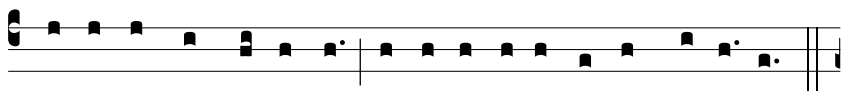
Te De- um laudá- mus : * te Dómi- num confi- té- mur.

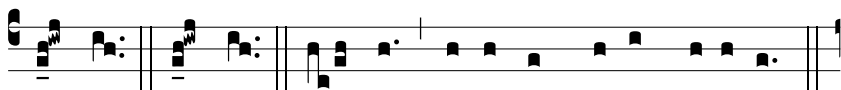
Te æ- té- num Patrem omnis terra vene- rá- tur. Ti- bi omnes

Ange-li, ti-bi Cæ-li et u-ni-vér-sæ Pot-está-tes : Ti-bi

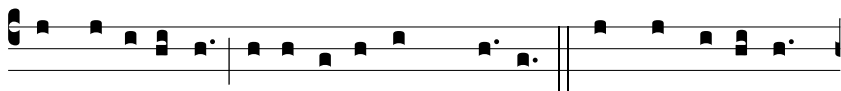
Ché-ru-bim et Sé-raphim incessá-bi-li vo-ce proclámant :

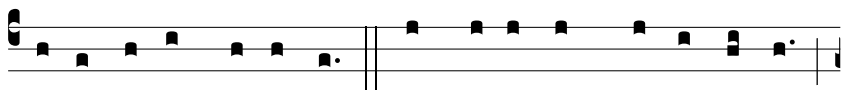
Sanctus : Sanctus : Sanc-tus Dómi-nus De-us Sába-oth.

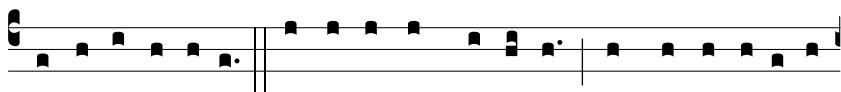
Ple-ni sunt cæ-li et terra ma-jestá-tis gló-ri-æ tu-æ.

Te glo-ri-ó-sus Aposto-ló-rum cho-rus : Te Prophe-tá-rum

laudá-bi-lis núme-rus : Te Márty-rum candi-dá-tus

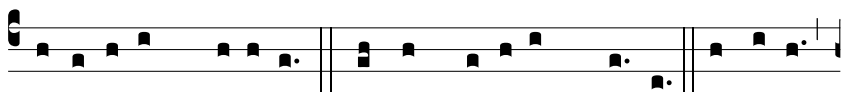
laudat ex-érci-tus. Te per orbem terrá-rum sancta confi-té-tur

Ecclé-si-a : Pa-trem imménsæ ma-jestá-tis : Vene-rándum

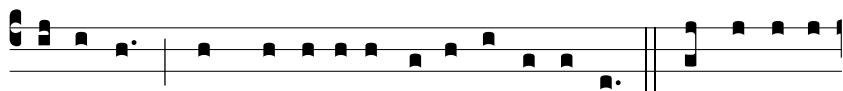
tu-um ve-rum, et ú-ni-cum Fí-li-um : Sanctum quoque

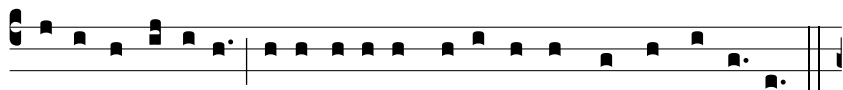
Pa-rácli-tum Spí-ri-tum. Tu Rex gló-ri-æ, Chri-ste. Tu Patris

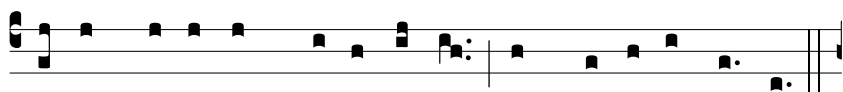
sempi-térnus es Fí-li-us. Tu ad li-be-rándum susceptú-rus

hómi-nem, non horru-ísti Vírgi-nis ú-te-rum. Tu de-vícto

mortis a-cú-le-o, ape-ru-ísti credéti-bus regna cæ-ló-rum.

Tu ad déxte-ram De-i se-des, in gló-ri-a Pa-tris.

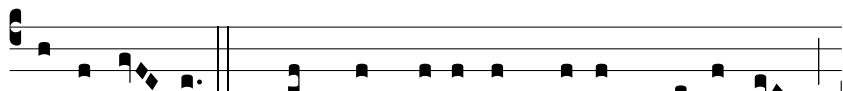
Judex créde-ris esse ventú-rus. TE ERGO QUÁESUMUS,

TU-IS FÁMU-LIS SÚBVENI, QUOS PRE-TI-ÓSO SÁNGUINE

REDEMÍSTI. Æ-térna fac cum Sanctis tu-is in gló-ri-a

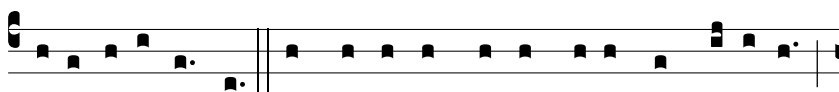
nume-rá-ri. Salvum fac pópu-lum tu-um Dómi-ne,

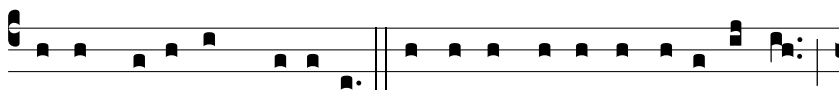
et béne-dic he-re-di-tá-ti tu-æ. Et re-ge e-os,

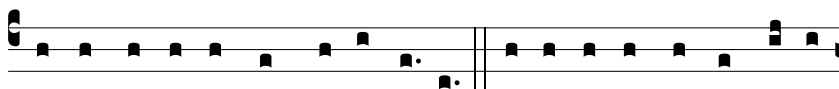
et extól-le illos usque in æ-tér-num. Per síngu-los di-es,

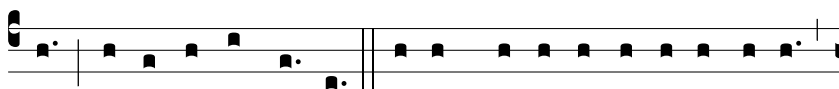
bene-dí-cimus te. Et laudámus nomen tu-um in sæcu-lum,

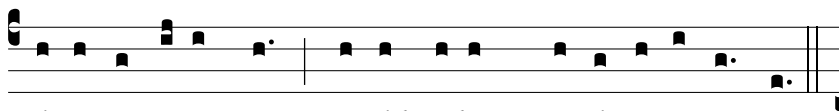
et in sæcu-lum sæcu-li. Digná-re Dómi-ne di-e is-to

si-ne peccá-to nos custo-dí-re. Mi-se-ré-re nostri Dómi-

ne, mi-se-ré-re nostri. Fi-at mi-se-ri-córdi-a tu-a

Dómi-ne super nos, quemádmódum spe-rá-vimus in te.

In te Dómi-ne spe-rá-vi : non confúndar in æ-tér-num.

Toni Communes ad «Benedicamus Domino»

In Dominicis Adventus et Quadragesimæ

6

B ene-di-cá-mus Dó-mi-no.

R. De-o grá-ti-as.

In Dominicis per Annum

1

B ene-di-cá-mus Dó-mi-no.

R. De-o grá-ti-as.

Tempore Paschali

8

B ene-di-cá-mus Dó-mi-no.

R. De-o grá-ti-as.

In Festis Simplicibus

1

B ene-di-cá-mus Dó-mi-no. *R.* De-o grá-ti-as.

In Officio Beatæ Mariæ Virginis in Sabbato

8

B ene-di-cá-mus Dó-mi-no. *R.* De-o grá-ti-as.

In Feriis

4

B

ene-di-cámus Dómi-no. R̃. De-o grá-ti- as.

PSALTERIUM

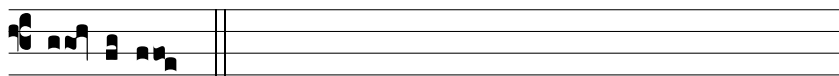
Dominica

In Dominicis per Annum :

Invit. 3c

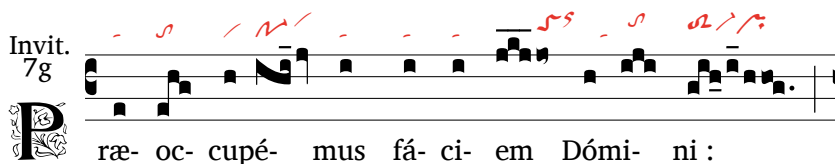
d- o- ré- mus Dómi- num, * Qui fe- cit nos.

Ve- ní-te. *pag. 25.*

In Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ :

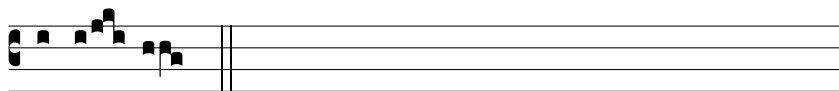
Invit. 7g

ræ- oc- cupé- mus fá- ci- em Dómi- ni :

* et in psal- mis ju- bi- lé- mus e- i.

Ve-ní- te. *pag. 25.*

In Psalmo omittitur præoccupémus usque ad jubilémus ei, et repetitur a Choro Invitatorium.

In Dominicis post Epiphaniam et mensium Octobris et Novembris :

Hymn.

4

rimo di- é-rum ómni- um, Quo mundus exstat cón-di-

tus Vel quò re-súr-gens Cón-di-tor Nos, morte victa, lí-be-

rat. 2. Pulsis procul torpó-ri-bus, Surgá-mus omnes ó-ci- us,

Et nócte quæ-rá-mus pi- um, Sic-ut Prophé-tam nó-vimus.

3. Nostras pre-ces ut áudi- at Su-ámque dextram pórrí-gat,

Et expi- á-tos sórdi-bus Reddat po-ló-rum sé-di-bus. 4. Ut,

quique sacra-tíssimo Hu-jus di- é- i témpo-re Ho-ris qui- é-

tis psál-limus, Do-nis be- á-tis múne-ret. 5. Jam nunc, pa-

térna clá-ri-tas, Te postu-lá-mus áffa-tim : Absit li-bí-do sór-

di-dans Et omnis actus nó-xi- us. 6. Ne fœda sit, vel lúbri-

ca Compágo nostri córpo-ris, Per quam avérni ígni-bus

Ipsi cremémur ácri- us. 7. Ob hoc, Redémptor, quæsumus,

Ut probra nostra dí-lu-as; Vi-tæ per-énis cómmoda No-bis

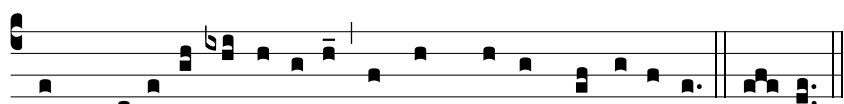
be-nígne cónfe-ras. 8. Quo carnis actu éxsu-les Effécti ipsi

cæ-li-bes, Ut præsto-lámur cérnu-i, Me-los canámus gló-ri-

æ. 9. Præsta, Pa-ter pi- íssime, Patríque compar Uni-ce,

Cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to Regnans per omne sæcu-lum. A-men.

In Dominicis post Pentecosten usque ad Dominicis Septembris inclusive :

Hymn.
1
Nocte surgéntes vi-gi-lémus omnes, Semper in psalmis

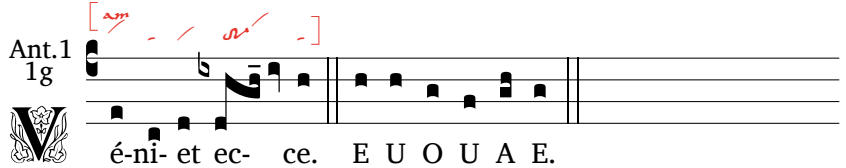

me-di-témur atque Ví-ri-bus to-tis Dómi-no canámus

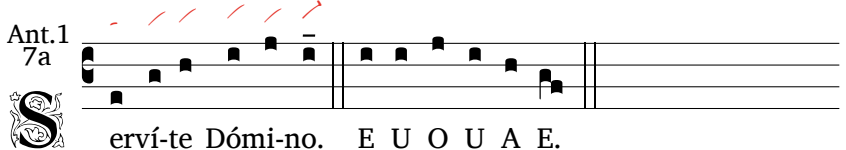

dúlci-ter hymnos, 2. Ut, pí-o re-gi pá-ri-ter canéntes,
 Cum su-is sanctis me-re-ámur au-lam Íngre-di cæ-li,
 simul et be-á-tam dú-ce-re ví-tam. 3. Præstet hoc no-bis
 Dé-i-tas be-á-ta Patris ac Na-ti, pa-ri-térque Sancti Spí-ri-tus,
 cu-ius ré-sonat per omnem gló-ri-a mundum. A-mén.

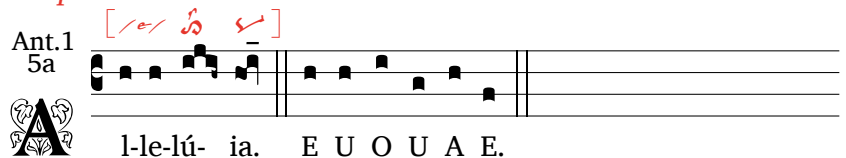
In I Nocturno

In Adventu :

Ant.1
1g
V é-ni-et ec-ce. E U O U A E.

Per Annum :

Ant.1
7a
S erví-te Dómi-no. E U O U A E.

Tempore Paschali :

Ant.1
5a
A l-le-lú-ia. E U O U A E.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et

ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes : * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possесси́onem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligite : * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus : * beáti omnes qui confídunt in eo.

Psalmus 3

Dómine quid multiplicáti sunt
qui trībulant me? * multi insúr-
gunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ : *
Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscēptor
meus es, * glória mea, et exál-
tans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamá-
vi : * et exaudívit me de monte
sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus

sum : * et exsurréxi, quia Dó-
minus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli cir-
cumdántis me : * exsúrge, Dó-
mine, salvum me fac, Deus
meus.

Quóniam tu percussísti omnes
adversántes mihi sine causa : *
dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super
pópulum tuum benedíctio tua.

Psalmus 6

Dómine, ne in furóre tuo ár-
guas me, * neque in ira tua
corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quó-
niam infirmus sum : * sana me,
Dómine, quóniam conturbáta
sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est
valde : * sed tu, Dómine, ús-
quequo?

Convértere, Dómine, et éripe
ánimam meam : * salvum
me fac propter misericórdiam
tuam.

Quóniam non est in morte qui
memor sit tui : * in inférno au-
tem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, † la-

vábo per síngulas noctes lectum
meum : * lácrimis meis stratum
meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus
meus : * inveterávi inter omnes
inimícos meos.

Discédite a me omnes qui
operámini iniquitátem : * quó-
niam exaudívit Dóminus vocem
fletus mei.

Exaudívit Dóminus de-
precatiónem meam, * Dóminus
oratióem meam suscepit.

Erubéscant et conturbéntur
veheménter omnes inimíci
mei : * convertántur et eru-
béscant valde velóciter.

In Adventu :

Anti-
phona

Vé-ni- et ec- ce * Rex excél-sus cum pot-está-te
magna ad sal-vándas Gen-tes al-le-lú-ia.

Per Annum :

Anti-
phona

Serví-te Dómi-no * in timó- re : et exsultá-te e- i cum
tremó-re.

In Adventu :

Ant.2
2d

onfortá- te. E U O U A E.

Per Annum :

Ant.2
8g

e- us iudex justus. E U O U A E.

Psalmus 7

Dómine Deus meus in te sperá-
vi : * saluum me fac ex óm-
nibus persequéntibus me, et lí-
bera me.

Nequándo rápiat ut leo áni-
mam meam, * dum non est qui
rédimat, neque qui saluum fá-

ciat.

Dómine Deus meus si feci is-
tud, * si est iníquitas in mánibus
meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi
mala, * decídám mérito ab in-
imícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, † et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira tua : * et exaltáre in finibus inimicórum meórum.

Et exsúrge Dómine Deus meus in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a

Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per singulos dies ?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis : * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apérui, et effódit eum : * et incidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo quod memor es

ejus ? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * tuum in univérſa terra!
 quam admirábile est nomen

Psalmus 9

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * narrábo ómnia mirábília tua.

Lætábor et exultábo in te : * psallam nómini tuo, Altíssime.

In converténdo inimícum meum retrórsum : * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti iudícium meum et causam meam : * sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpásti Gentes, et périit ímpius : * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sǽculum sǽculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem : * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu : * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in iudício thronum suum : * et ipse iudicábit orbem terræ in æquitáte, iudicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi : * adjútor in oportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum : * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion : * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus :

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est : * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei, Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in salutári tuo : * infíxæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus iudícia fáciens : * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis : * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exsúrge, Dómine, non confortétur homo : * iudicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos : * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid, Dómine, recessísti longe, * déspicis in oportunitátibus, in tribulatióne ?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper : * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ : * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitudínem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus : * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur iudícia tua a fácie ejus : * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo : * Non movébor a generatióne in generatióne sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo : * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis : * ut interfíciat innocentem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * insidiátur in abscón-

dito, quasi leo in spelúnca sua. Insidiátur ut rápiat páuperem : * rápere páuperem, dum átrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum : * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo : Oblí-tus est Deus, * avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

Exsúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua : * ne obli-viscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum ? * dixit enim in corde suo : Non requíret.

Vides quóniam tu labórem et dolórem consíderas : * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper : * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris et maligni : * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sáculum sáculi : * perí-bitis, Gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus : * præparatióne cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10

In Dómino confido : † quó-
modo dicitis ánimæ meæ : *
Trásmigra in montem sicut
passer?

Quóniam ecce peccatóres in-
tendérunt arcum, † paravérunt
sagíttas suas in pháretra, *
ut sagíttent in obsúro rectos
corde.

Quóniam quæ perfecísti, des-
truxérunt : * justus autem quid
fecit?

Dóminus in templo sancto
suo, * Dóminus in cælo sedes

ejus.

Oculi ejus in páuperem re-
spíciunt : * pálpebræ ejus in-
térrogant fílios hóminum.

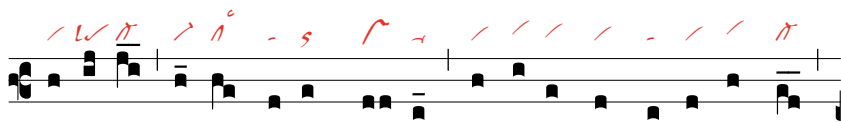
Dóminus intérogat justum et
ímpium : * qui autem díligit ini-
quitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres lá-
queos : * ignis, et sulphur, et
spíritus procellárum pars cálicis
eórum.

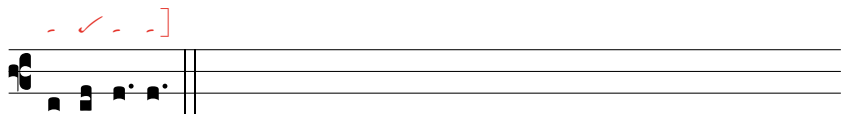
Quóniam justus Dóminus, et
justítias diléxit : * æquitátem vi-
dit vultus ejus.

In Adventu :

Confortá- te * manus disso-lú-tas : confortámi-ni,

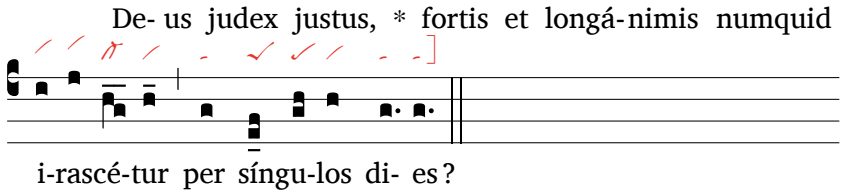

dí-ci- te : Ecce De- us nos-ter vé-ni- et, et salvá-bit nos,

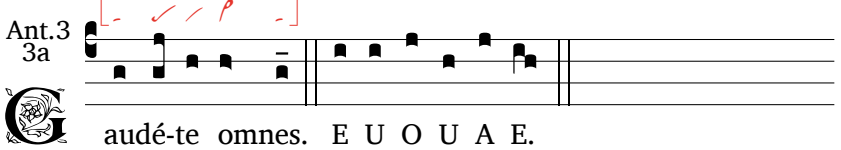

alle-lú-ia.

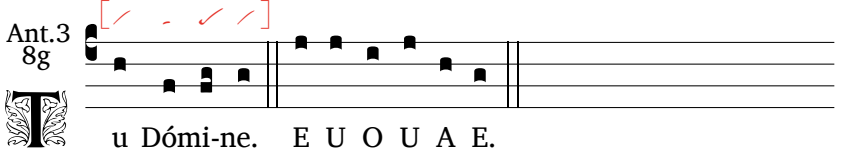
Per Annum :

In Adventu :

Per Annum :

Psalmus 11

Salvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus : * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixerunt : Linguam nostram magnificábimus, † lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est ?

Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum, * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári : * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta : * argéntum igne examinátum, probátum terræ purgátum séptuplum.

Tu Dómine servábis nos, et custódies nos, * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant : * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Psalmus 12

Usquequo Dómine obliviscéris me in finem? * úsquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos ne um-

quam obdórmiam in morte : * nequándo dicat inimícus meus : præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero : * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo : † cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 13

Dixit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum : † linguis suis dolóse agébant * venénium áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est : * velóces pedes eórum ad ef-

fundéndum ságuinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, † et viam pacis non cognovérunt : * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscant omnes qui operántur iniquitátem, * qui devorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est, † consílium ínopis confudístis : * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israël.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

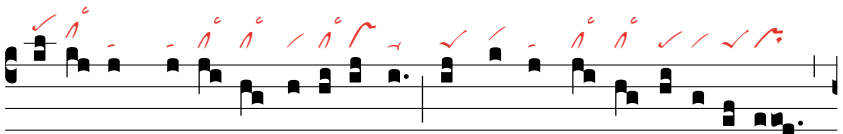
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * tíméntes autem Dóminum glóricat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc : * non móvêbitur in ætérnum.

In Adventu :

Gaudé-te omnes * et læ-támi-ni : ecce qui-a

vé-ni- et Dómi-nus ul-ti-ó-nis, addú-cet re-tri-bu-ti-ónem :

ipse vé-ni- et et salvá-bit nos.

V. Ex Sion spécies decóris ejus.

R. Deus noster maniféste véniet.

Per Annum :

Tu Dómi-ne * servá-bis nos, et custó- di- es nos.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine.

℟. Et custodívi legem tuam.

In Quadragesima :

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium.

℟. Et a verbo áspero.

Tempore Passionis :

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam.

℟. Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali :

Alle- lú- ia, * la- pis revo- lú- tus est, alle- lú- ia :

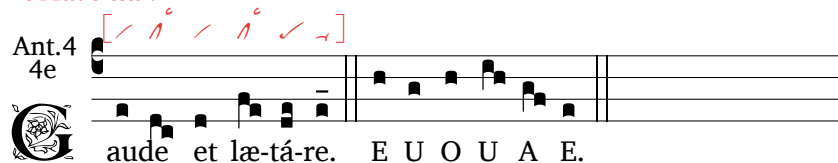
ab ósti- o monuménti, alle-lú- ia, alle- lú-ia.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia.

℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

In II Nocturno

In Adventu :

Per Annum :

Ant.4
3b

B onó-rum me-ó-rum. E U O U A E.

Tempore Paschali :

Ant.2
5a

A l-le-lú- ia. E U O U A E.

Psalmus 15

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te : † Dixi Dómino : Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea

præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in délixtera tua usque in finem.

In Adventu :

Antiphona

Gaude et læ-tá-re, * fi-li- a Je-rú-sa-lem : ecce

Rex tu- us vé-ni- et ti- bi : Si- on, no- li timé- re,

qui- a ci-to vé-ni- et sa-lus tu- a.

Per Annum :

Antiphona

Bonó-rum me-ó-rum * non índi-ges, in te spe-rá-vi,

consérva me Dómi-ne.

In Adventu :

Ant.5
5a

Rex no-ster. E U O U A E.

Per Annum :

Ant.5
6f

Propter verba. E U O U A E.

Psalmus 16

Exáudi, Dómine, justítiam
meam : * inténde de-
precationem meam.

Auribus p[er]cipe orati[on]em
meam, * non in l[ab]iis dol[is].

De vultu tuo iudicium meum
pródeat : * óculi tui vídeant
æquitates.

Probásti cor meum, et visitásti
nocte : * igne me examinásti, et
non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórur tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis
tuis : * ut non moveántur vestí-
gia mea.

Ego clamávi, quóniam
exaudísti me, Deus : * inclína
aurem tuam mihi, et exáudi
verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, *
qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus d́exteræ tuæ
custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum

prótege me : * a fácie impiórum
qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdederunt, † ádipem suum conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam : * et sicut cátilus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge, Dómine, práveni
eum, et supplánta eum : * éripe
ánimam meam ab ímpio, frá-
meam tuam ab inimícis manus
tuæ.

Dómine, a paucis de terra dí-
vide eos in vita eórum : * de
abscónditis tuis adimplétus est
venter eórum.

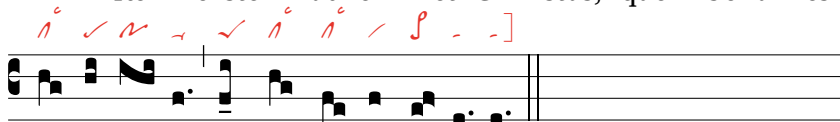
Saturáti sunt fíliis : * et dimiserunt reliquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo
conspéctui tuo : * satiábor cum
apparúerit glória tua.

In Adventu :

Rex no-ster * advé-ni- et Chri-stus, quem Jo- ánnes

præ-di-cá- vit Agnum es-se ventú-rum.

Per Annum :

Anti-
phona

Propter verba * la-bi- ó-rum tu-ó-rum ego custo-dí-vi

vi- as du-ras.

In Adventu :

Ant. 6
6f

c-ce vé-ni- o ci-to. E U O U A E.

Per Annum :

Ant. 6
6f

í-li-gam te. E U O U A E.

*Et non repetitur in Psalmo.***Psalmus 17**

Díligam te, Dómine, fortitúdo
mea : * Dóminus firmaméntum
meum, et refúgium meum, et li-
berátor meus.

Deus meus adjútor meus, * et
spérabo in eum.

Protéctor meus, et cornu salú-
tis meæ, * et suscéptor meus.

Laudans invocábo Dó-
minum : * et ab inimícis meis
salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres
mortis : * et torréntes iniquitátis
conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt

me : * præoccupavérunt me lá-
quei mortis.

In tribulatióne mea invocávi
Dóminum, * et ad Deum meum
clamávi.

Et exaudivit de templo sanc-
to suo vocem meam : * et cla-
mor meus in conspéctu ejus, in-
troívit in aures ejus.

Commóta est, et contrémuit
terra : * fundaménta móntium
conturbáta sunt, et commóta
sunt, quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira
ejus : † et ignis a fácie ejus exár-

sit : * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cælos, et descéndit : * et calígo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit : * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, † in circúitu ejus tabernáculum ejus : * tenebrósa aqua in núbibus áëris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cælo Dóminus, † et Altíssimus dedit vocem suam : * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos : * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum :

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accépit me : * et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuít me de inimícis meis fortíssimis, † et ab his qui odérunt me : * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ : * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem : * salvum me fecit, quóniam voluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam : * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi :

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo : * et justítias ejus non répulí a me.

Et ero immaculátus cum eo : * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam : * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte ínnocens eris :

Et cum elécto eléctus eris : * et cum perverso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmílem salvum fácies : * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine : * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédíar murum.

Deus meus, impollúta via ejus : † elóquia Dómini igne examináta : * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum ? * aut quis Deus præter Deum nostrum ?

Deus, qui præcínxit me virtúte : * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium : * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ : * et délixtera tua suscepit me :

Et disciplína tua corréxit me in finem : * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me : * et non sunt infirmáta vestígia mea :

Pérsequar inimícos meos et comprehéndam illos : * et non convérta, donec defícient.

Confríngam illos, nec póterunt stare : * cadent subtus pedes meos.

Et præcínxísti me virtúte ad bellum : * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret ad Dóminum : * nec exaudívit eos.

Et commínuam illos, ut pulverem ante fáciem venti : * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradiciónibus pópuli : * constítues me in caput Géntium.

Pópulus quem non cognóvi servívit mihi : * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentítí sunt mihi, * fílii aliéni inveterátí sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in nationibus, Dómine : * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis ejus, † et fáciens misericórdiam Christo suo David, * et sémini ejus usque in sæculum.

In Adventu :

Anti-
phona

Ecce vé-ni- o ci-to, * et merces me- a me-cum est,
di- cit Dómi-nus : da-re u-ni-cu- íque se-cúndum ó-pe-ra

su- a.

℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ.

℟. De petra desérti ad montem filiaë Sion.

Per Annum :

Anti-
phona

Dí-li-gam te, * Dómi-ne, virtus me- a.

℣. Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine.

℟. Deus meus, illúmina ténebras meas.

In Quadragesima :

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi.

℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis :

℣. De ore leónis líbera me, Dómine.

℟. Et a cónibus unicónium humilitátem meam.

Tempore Paschali :

Anti-
phona

Alle-lú- ia, * quem quæ-ris, mú-li- er? alle-lú-ia :

vi-véntem cum mórtu- is? alle-lú- ia, alle- lú-ia.

W. Surréxit Dóminus vere, allelúia.

R. Et appáruit Simóni, allelúia.

In III Nocturno

In Adventu :

Ant.7
7d

ábri- el Ange-lus. E U O U A E.

Per Annum :

Ant.7
7a

on sunt loqué-læ. E U O U A E.

Tempore Paschali :

Ant.3
5a

l-le-lú- ia. E U O U A E.

Psalmus 18

Cæli enarrant glóriam Dei : *
et ópera mánuum ejus annún-
tiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et
nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquéla, neque
sermónes, * quorum non au-
diántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus
eórum : * et in fines orbis terræ
verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum
suum : * et ipse tamquam spon-
sus procedens de thálamus suo.

Exsultávit ut gigas ad cur-

réndam viam, * a summo cælo
egressio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad sum-
mum ejus : * nec est qui se
abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta,
convértens ánimas : * tes-
timónium Dómini fidéle, sa-
piéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, læ-
tificántes corda : * præcéptum
Dómini lúcidum illúminans
óculos.

Timor Dómini sanctus, pér-
manens in sáculum sáculi : *

judícia Dómini vera, justificáta
in semetípsa.

Desiderabilia super aurum et
lápídem pretiósúm multum : *
et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit
ea, * in custodiéndis illis re-
tribútio multa.

Delicta quis intelligit? † ab
occultis meis munda me : * et

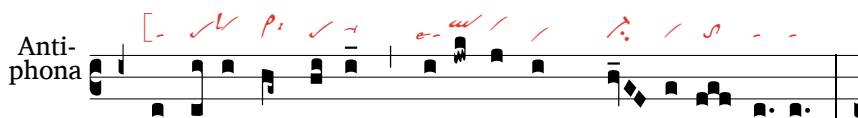
ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati,
tunc immaculatus ero : * et
emundabor a delicto máximo.

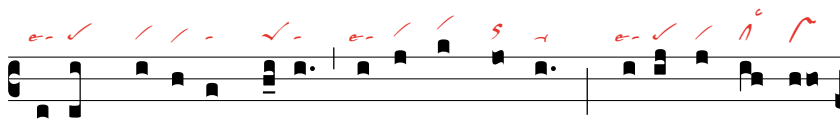
Et erunt ut compláceant eló-
quia oris mei : * et meditatio
cordis mei in conspéctu tuo
semper.

Dómine, adjútor meus, * et redemptor meus.

In Adventu :

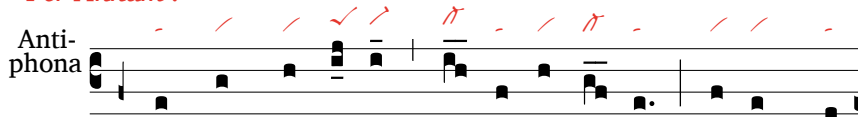

Gábri-el Ange-lus * locú-tus est Ma-rí-æ di-cens :

inter mu- lí- e-res.

Per Annum :

Non sunt loqué-læ * neque sermó-nes quo-rum non

audi- ántur vo-ces e-ó-rum.

In Adventu :

Ant.8
8g

[-u / s - -]

M a- rí- a di-xit. E U O U A E.

Per Annum :

Ant.8
8g

E -xáudi- at te. E U O U A E.

Psalmus 19

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes pe-

titiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo : * in potentátibus salus dexteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine salvum fac regem : * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

In Adventu :

Anti-
phona

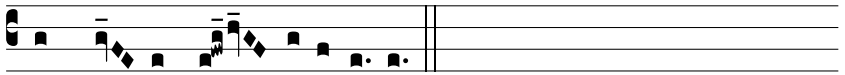
[-u / s - -]

Ma- rí- a di- xit : * Pu- tas qua- lís est ista sa-

lu- tá- ti- o, qui- a conturbá- ta est á- nima me- a,

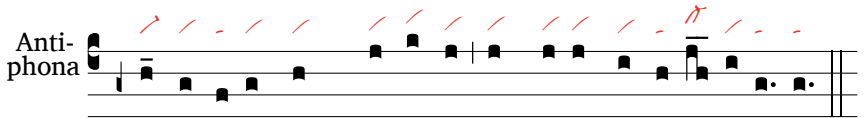

et qui- a pa-ri-tú-ra sum Re-gem, qui claustrum virgi-ni-tá-

tis me- æ non vi- o-lá-bit?

Per Annum :

Exáudi- at te * Dómi-nus in di- e tri-bu-la-ti- ó-nis.

In Adventu :

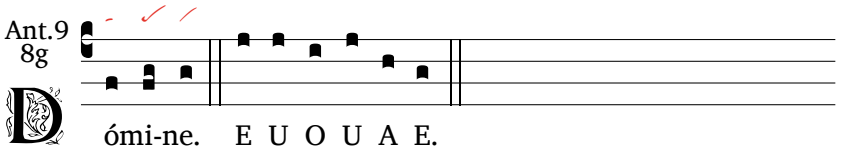

Ant.9
4e

n advén- tu summi Re- gis. E U O U A E.

Per Annum :

Ant.9
8g

ómi-ne. E U O U A E.

Psalmus 20

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti

ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dó-

mino : * et in misericórdia Altísimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * dextera tua inveniát omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in tēpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a

filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

In Adventu :

Anti-
phona

In advén- tu summi Re- gis * mundéntur corda
hómi-num, ut digne ambu-lémus in occúrsum il-lí- us :
qui- a ecce vé-ni- et et non tardá-bit.

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo.

℟. Véniet ut salvet pópulum suum.

Per Annum :

Anti-
phona

Dómi-ne, * in virtú-te tu-a læ-tá- bi-tur rex.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua.

℟. Cantábimus et psallémus virtútes tuas.

In Quadragesima :

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.

℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis :

℣. Ne perdas cum impiis, Deus, ánimam meam.

℟. Et cum viris sánguinem vitam meam.

Tempore Paschali :

Anti-
phona

Alle-lú-ia, * no-li fle-re Ma-rí-a, alle-lú-ia :
re-surré-xit Dómi-nus, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia.

℟. Viso Dómino, allelúia.

Feria II

Invit.
3c

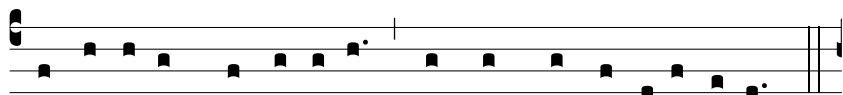
e-ní-te, * Exsul-té-mus Dó-mi-no. Ju-bi-lémus

De-o, sa-lu-tá-ri nostro, *etc. pag. 25.*

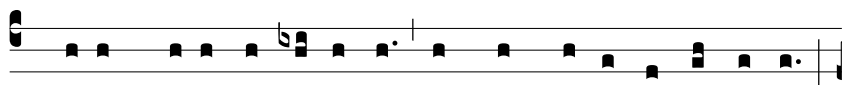
Hymn.
1

omno re-fé-tis ártubus, Spre-to cu-bí-li, súr-gimus :
No-bis, Pa-ter, canénti-bus Adésse te depóscimus.

2. Te lingua primum cónci-nat, Te mentis ardor ámbi-at :

Ut áctu-um sequénti-um Tu, Sanccte, sis exórdi-um.

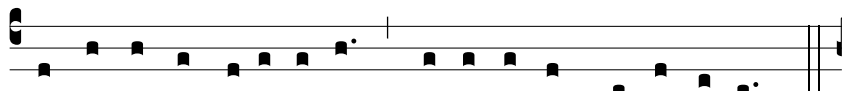
3. Cedant tenébræ lúmi-ni, Et nox di-úrno sí-de-ri,

Ut culpa, quam nox íntu-lit, Lu-cis labáscat múne-re.

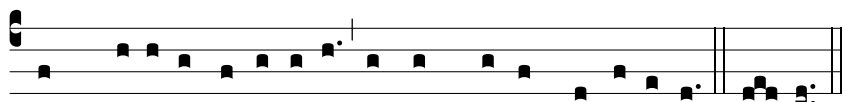
4. Pre-cámur iídem súppli-ces, Noxas ut omnes ámpu-tes,

Et o-re te canénti-um Laudé-ris in perpé-tu-um.

5. Præsta, Pa-ter pi-íssime, Patríque compar Úni-ce,

Cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to Regnans per omne sæcu-lum. A-mén.

Per Annum :

D ómi- nus. E U O U A E.

Tempore Paschali :

A l-le- lú-ia. E U O U A E.

Psalmus 26

Dóminus illuminatio mea, * et
salus mea : quem timébo ?

Dóminus protéctor vitæ
meæ : * a quo trepidábo ?

Dum apprópíant super me nocé-
ntes, * ut edant carnes meas :

Qui tríbulant me inimíci
mei, * ipsi infirmáti sunt et ce-
cidérunt.

Si consístant advérsus me cas-
tra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsus me præ-
lium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc re-
quíram, * ut inhábitem in domo
Dómini ómnibus diébus vitæ
meæ :

Ut vídeam voluptátem Dó-
mini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in ta-
bernáculo suo : * in die maló-
rum protéxit me in abscondito
tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et
nunc exaltávit caput meum su-
per inimícos meos.

Circuívi et immolávi in ta-
bernáculo ejus hóstiam vo-
ciferationis : * cantábo et psal-

mum dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem meam
qua clamávi ad te : * miserére
mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit
te fácies mea : * fáciem tuam,
Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me, *
ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne de-
relínquas me, neque despicias
me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater
mea dereliquérunt me : * Dó-
minus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in
via tua : * et dírige me in sé-
mitam rectam propter inimícos
meos.

Ne tradíderis me in ánimas
tribulántium me : † quóniam
insurrexérunt in me testes iní-
qui, * et mentíta est iníquitas si-
bi.

Credo vidére bona Dómini * in
terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter
age : * et confortétur cor tuum,
et sústine Dóminum.

Psalmus 27

Ad te, Dómine, clamábo, Deus
meus, ne síleas a me : † ne-
quándo táceas a me, * et as-
similábor descendéntibus in la-
cum.

Exáudi, Dómine, vocem de-
precationis meæ dum oro ad
te : * dum extóлло manus meas
ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum pec-

sértum Cades.

Vox Dómini præparántis cer-
vos, et revelábit condénsa : *
et in templo ejus omnes dicent
glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre

facit : * et sedébit Dóminus Rex
in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo
dabit : * Dóminus benedícet pó-
pulo suo in pace.

Psalmus 29

Exaltábo te, Dómine, quóniam
suscepísti me : * nec delectásti
inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi
ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno
ánimam meam : * salvásti me
a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus : *
et confitémini memóriæ sanc-
titátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne
ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fle-
tus : * et ad matutínium lætítia.

Ego autem dixi in abundántia
mea : * Non movébor in ætér-
num.

Dómine, in voluntáte tua, *
præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, *

et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo : * et
ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in sángine
meo, * dum descéndo in cor-
ruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pul-
vis, * aut annuntiábit veritátem
tuam?

Audívit Dóminus, et misértus
est mei : * Dóminus factus est
adjútor meus.

Convertísti planctum meum in
gáudium mihi : * conscidísti
saccum meum, et circumdedísti
me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et
non compúngar : * Dómine,
Deus meus, in ætérnum confi-
tébor tibi.

Ado-rá-te Dómi-num * in aula sancta e-jus.

Ant.3
8g

n tu-a justí-ti- a. E U O U A E.

Psalmus 30

In te, Dómine, sperávi non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii : * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi : * exsultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spatioóso pedes meos.

Miserére mei Dómine, quóniam tríbulor : † conturbátus

est in ira óculus meus, * ánima mea, et venter meus :

Quóniam defécit in dolóre vita mea : * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde : * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * obliuióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas perditum : * quóniam audívi vituperatióem multórum comorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsus me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine : † dixi : Deus meus es tu : * in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persecuéntibus me.

Illústra fáciem tuam super ser-

vum tuum, † saluum me fac
in misericórdia tua : * Dó-
mine, non confúndar, quóniam
invocávi te.

Erubéscant ímpii, et de-
ducántur in inférnum : * muta
fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus jus-
tum iniquitátem, * in supérbia
et in abusióne.

Quam magna multitúdo dul-
cédinis tuæ Dómine, * quam
abscondísti timéntibus te!

Perfecísti eis, qui sperant in
te, * in conspéctu filiórum hó-
minum.

Abscóndes eos in abscóndito
faciei tuæ * a conturbatióne hó-
minum.

Próteges eos in tabernáculo
tuo * a contradicióne lin-
guárum.

Benedíctus Dóminus : * quó-
niam mirificávit misericórdiam
suam mihi in civitaté muníta.

Ego autem dixi in excéssu
mentis meæ : * Projéctus sum a
facie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis
meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sanc-
ti ejus : † quóniam veritátem
requíret Dóminus, * et re-
tribuet abundánter faciéntibus
supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur
cor vestrum, * omnes, qui
sperátis in Dómino.

Psalmus 31

Beáti quorum remissæ sunt
iniquitátes : * et quorum tecta
sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit
Dóminus peccátum, * nec est in
spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt
ossa mea, * dum clamárem tota
die.

Quóniam die ac nocte gravá-
ta est super me manus tua : *
convérsus sum in ærúmna mea,
dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi
feci : * et injustítiam meam non
abscóndi.

Dixi : Confitébor advérsus me
injustítiam meam Dómino : * et
tu remisísti impietátem peccáti
mei.

Pro hac orábit ad te om-
nis sanctus, * in témpore op-
portúno.

Verúmtamen in dilúvio aquá-
rum multárum, * ad eum non
approximábunt.

Tu es refúgium meum a tri-
bulatióne, quæ circúmdedit
me : * exsultátió mea, érue me
a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ín-
struam te in via hac, qua gra-

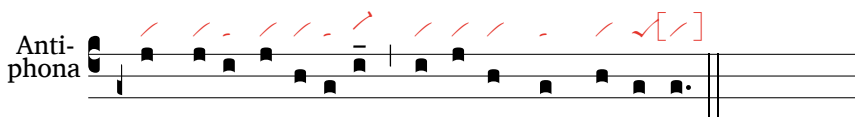
diéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge : * qui non ap-próximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti, * et gloriámini, omnes recti corde.

In tu-a justí-ti-a * lí-be-ra me, Dómi-ne.

R

ectos de-cet. E U O U A E.

Psalmus 32

Exsultáte, iusti in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et iudícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis ter-

ra : * ab eo autem com-moveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Génitium : † réprobat autem cogitatiónes populórum, * et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatióne.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus : * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo *

respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super me-

tuéntes eum, * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus :

Ut éruat a morte ánimas eórum, * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : * quemádmódum sperávimus in te.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulatió nibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatió nibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos : *

et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes justó-

rum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Anti-
phona

Rectos de-cet * collaudá-ti- o.

Ant.5
4g

xpúgna. E U O U A E.

Psalmus 34

Júdica, Dómine, nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum : * et exsúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me : * dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum.

Confundántur et revearéantur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti : * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et líbricum : * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui : * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat : † et cáptio, quam abscondit, apprehéndat eum : * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit

in Dómino : * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dómine, quis símilis tibi ?

Erípiens ínopem de manu fortíorū ejus : * egénū et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis : * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi moléstí essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam : * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próxímu, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.

Et advérsum me lætátí sunt, et convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipátí sunt, nec compúnc-ti, † tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies ? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únícam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque : * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur : * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum : * dixerunt : Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas : * Dómine, ne discédas a me.

Exsúrge et inténde júdicio meo : * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine, Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : † Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant et revearéantur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et læténtur qui volunt justítiam meam : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Psalmus 35

Dixit injústus ut delínquat in semetípso : * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, et dolus : * nóluit intelligere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : † ástitit omni viæ non bonæ, * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cælo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abyíssus multa.

Hómínes, et juménta salvábis, Dómine : * quemádmódum

multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

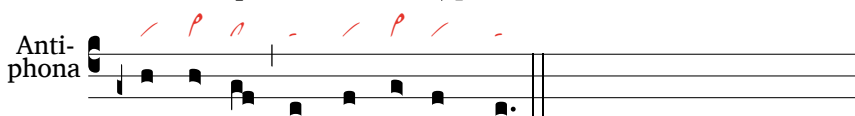
Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrén-te voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætén-de misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ : * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem : * expúl-si sunt, nec potuérunt stare.

Expúgna * impugnántes me.

Psalmus 36

Noli æmulári in malignántibus : * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscet : * et quemádmódum ólera herbá-

rum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem : * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino : * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo : * et ipse fáciat.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam : † et júdíciū tuū tamquam merídiem : * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua : * in hómine faciēte injustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem : * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur : * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor : * et quæres locum ejus et non invénies.

Mansuétī autem hereditábunt terram : * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum : * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum : * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres : * intendérunt arcum suum,

Ut defíciat páuperem et ínopem : * ut trucident rectos corde.

Gládus eórum intret in corda ipsórum : * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, *

super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur : * confirmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum : * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, † et in diébus famis saturabúntur : * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti : * deficientes, quemádmódum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet : * justus autem miserétur et tríbuat.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram : * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur : * et viam ejus volet.

Cum ceciderit non collidétur : * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénuī : * et non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur et cómodat : * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, et fac bonum : * et inhábita in sáculum sáculi.

Quia Dóminus amat iudícium,
et non derelínquet sanctos
suos : * in ætérnum conser-
vabúntur.

Injústi puniéntur : * et semen
impiórum períbit.

Justi autem hereditábunt ter-
ram : * et inhabitábunt in sæ-
culum sæculi super eam.

Os iusti meditábitur sa-
piéntiam, * et lingua ejus lo-
quétur iudícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus : *
et non supplantabúntur gressus
ejus.

Consíderat peccátor justum, *
et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non de-
relínquet eum in mánibus
ejus : * nec damnábit eum, cum
judicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi

viam ejus : † et exaltábit te ut
hereditáte cápias terram : * cum
perierint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, *
et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat : *
et quæsívi eum, et non est in-
véntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide
æquitátem : * quóniam sunt
reliquiæ hómini pacífico.

Injústi autem disperíbunt si-
mul : * reliquiæ impiórum in-
teríbunt.

Salus autem justórum a Dó-
mino : * et protéctor eórum in
témpace tribulatiónis.

Et adjuvábít eos Dóminus et li-
berábit eos : * et éruet eos a pec-
catóribus, et salvábit eos : quia
speravérunt in eo.

Psalmus 37

Dómine, ne in furóre tuo ár-
guas me, * neque in ira tua
corrípías me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ
sunt mihi : * et confirmásti su-
per me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea
a fácie iræ tuæ : * non est pax
óssibus meis a fácie peccatórum
meórum.

Quóniam iniquitátes meæ su-
pergréssæ sunt caput meum : *
et sicut onus grave gravátæ sunt

super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt
cicatríces meæ, * a fácie in-
sipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus
sum usque in finem : * tota die
contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti
sunt illusió nibus : * et non est
sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus
sum nimis : * rugiébam a gé-
mitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desiderium meum : * et gemitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est, † dereliquit me virtus mea : * et lumen oculorum meorum, et ipsum non est mecum.

Amici mei et proximi mei, * adversum me appropinquaverunt et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt : * et vim faciebant qui querebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates : * et dolos tota die meditabantur.

Ego autem tamquam surdus non audiebam : * et sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens : * et non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te, Dómine, speravi : * tu exaudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi : Nequando supergaudeant mihi inimici mei : * et dum commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt.

Quoniam ego in flagella paratus sum : * et dolor meus in conspectu meo semper.

Quoniam iniquitatem meam annuntiabo : * et cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei vivunt, et confirmati sunt super me : * et multiplicati sunt qui oderunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi : * quoniam sequer bar bonitatem.

Ne derelinquas me, Dómine, Deus meus : * ne discesseris a me.

Intende in adiutorium meum, * Dómine, Deus salutis meae.

Per Annum :

Antiphona

Revé-la * Dómi-no vi-am tu-am.

℣. Dómine, in cælo misericórdia tua.

℟. Et véritas tua usque ad nubes.

In Adventu :

℣. Ex Sion species decóris ejus.

℟. Deus noster manifeste véniet.

In Quadragesima :

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium.

℟. Et a verbo áspero.

Tempore Passionis :

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam.

℞. Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali :

Anti-
phona

Alle- lú-ia, * alle-lú-ia, al-le-lú-ia.

℣. Surrexit Dominus de sepúlcro, allelúia.

℞. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Feria III

Invit.
6a

u- bi- lémus De- o * Sa- lu- tá- ri nostro.

Ve-ní-te. *pag. 25.*

Hymn.
1

onsors pa-térni lúmi-nis, Lux ipse lu-cis, et di- es,

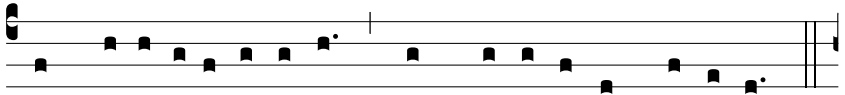
Noctem canéndo rúmpimus : Assíste postu- lánti- bus.

2. Aufer ténebras ménti- um, Fuga ca- térvas dáemonum,

Expélle somno- lénti- am, Ne pigri- tántes óbru- at.

3. Sic, Christe, no-bis ómni-bus Indúlge-as credénti-bus,

Ut pro-sit exo-ránti-bus, Quod præ-ci-néntes psál-limus.

4. Præsta, Pa-ter pi-íssime, Patrique compar Úni-ce,

Cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to Regnans per omne sæcu-lum. A-men.

Per Annum :

Ant. 1
4e

t non de-línquam. E U O U A E.

Tempore Paschali :

Ant.
4e

l-le-lú-ia. E U O U A E.

Psalmus 38

Dixi : Custódiam vias meas : *
ut non delínquam in lingua
mea.

Pósui ori meo custódiam, *
cum consisteret peccátor ad-
vérsus me.

Obmútui, et humiliátus sum,
et sílui a bonis : * et dolor meus
renovátus est.

Concáluit cor meum intra

me : * et in meditatióne mea
exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea : *
Notum fac mihi, Dómine, finem
meum.

Et númerum diérum meórum
quis est : * ut sciam quid desit
mihi.

Ecce mensurábiles posuísti
dies meos : * et substántia mea

tamquam nñhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertransit homo : * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat : * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? Nonne Dóminus? * Et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitatibus meis érué me : * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti : * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdice manus tuæ ego

deféci in increpatiónibus : * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus : * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratióem meam, Dómine, et deprecatióem meam : * áuribus pércipe lácrimas meas.

Ne síleas : quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, * et ámplius non ero.

Psalmus 39

Exspéctans expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas : * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt : * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine Deus

meus, mirabília tua : * et cogitatióibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum : * multiplicáti sunt super número.

Sacrificium et oblatiόem nolúisti : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in

ecclesia magna, * ecce labia mea non prohibebo : Dómine, tu scisti.

Iustitiam tuam non abscondi in corde meo : * veritatem tuam et salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam tuam et veritatem tuam * a concilio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe facias miserationes tuas a me : * misericordia tua et veritas tua semper suscepérunt me.

Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus : † comprehenderunt me iniquitates meae, * et non pótui ut vidérem.

Multiplicatae sunt super capillos capitis mei : * et cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi Dómine ut

eruas me : * Dómine, ad adiuvandum me respice.

Confundantur et revereantur simul qui quaerunt animam meam, * ut auferant eam.

Convertantur retrorsum et revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusionem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

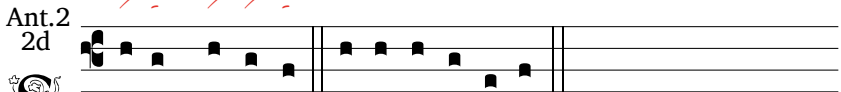
Exsultent et laetentur super te omnes quaerentes te : * et dicant semper : Magnificetur Dóminus, qui diligunt salutare tuum.

Ego autem mendicus sum et pauper : * Dóminus sollicitus est mei.

Adjutor meus et protector meus tu es : * Deus meus ne tardaveris.

Ut non de-linquam * in lingua me- a.

ana, Dómi-ne. E U O U A E.

Psalmus 40

Beatus qui intelligit super egenum et pauperem : * in die mala liberabit eum Dóminus.

Dóminus conservet eum, et vivificet eum, † et beatum fá-

ciat eum in terra : * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum doloris ejus : * uni-

vérsum stratum ejus versásti in infirmitate ejus.

Ego dixi : Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus ?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur : * cor ejus congregávit iniquitatem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit non adjíciet ut

resúrgat ?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatióem.

Tu autem Dómine miserére mei, et resúscita me : * et retribuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudebit inimícus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sáculo et usque in sáculum : * fiat, fiat.

Psalmus 41

Quemádmódum desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparebo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte : * dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad

domum Dei.

In voce exsultatióis, et confessiόis : * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea, * et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * propterea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus

tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus mi-
sericórdiam suam : * et nocte
cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ
meæ, * dicam Deo : Suscéptor
meus es.

Quare oblítus es mei? * et
quare contristátus incédo, dum
afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa
mea, * exprobravérunt mihi qui
tribulant me inimíci mei.

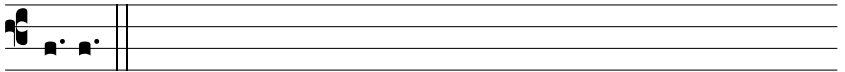
Dum dicunt mihi per síngulos
dies : Ubi est Deus tuus? *
quare tristis es ánima mea, et
quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc
confitébor illi : * salutáre vultus
mei, et Deus meus.

Anti-
phona

Sana, Dómi-ne, * á-nimam me- am, qui- a peccá-vi

ti-bi.

Ant.3
6f

-ructá-vit. E U O U A E.

Psalmus 43

Deus, áuribus nostris audí-
vimus : * patres nostri an-
nuntiavérunt nobis :

Opus, quod operátus es in dié-
bus eórum, * et in diébus antí-
quis.

Manus tua gentes dispéddidit,
et plantásti eos : * afflíxisti pó-
pulos, et expulísti eos.

Nec enim in gládio suo pos-
sedérunt terram, * et bráchium
eórum non salvávit eos :

Sed délixtera tua, et bráchium

tuum, et illuminátio vultus
tui, * quóniam complacuísti in
eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus
meus : * qui mandas salútes Ja-
cob.

In te inimícos nostros ven-
tilábimus cornu : * et in nómine
tuo spernémus insurgéntes in
nobis.

Non enim in arcu meo sperá-
bo : * et gládius meus non salvá-
bit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos : * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die : * et in nómine tuo confitébimur in sáeculum.

Nunc autem repulísti et confudísti nos : * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros : * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum : * et in Géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine pretío : * et non fuit multitúdo in commutatióibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatióem et derísium his qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Géntibus : * commotióem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopérui me.

A voce exprobrántis et obloquéntis : * a facié inimíci et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te : * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum : * et declinásti sémitas nostras a via tua :

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopérui nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénium :

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die : * æstimáti sumus sicut oves occisióis.

Exsúrge, quare obdórmis, Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ et tribulatióis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra : * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge Dómine, ádjuva nos : * et rédime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóclter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirábíliter dextera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sáculum sáculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constitúes eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sáculum sáculi.

Anti-
phona

E-ructá-vit * cor me- um verbum bonum.

Ant. 4
E

d-jú-tor. E U O U A E.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulationibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et in-

clináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46

Omnes gentes pláudite má-nibus : * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et

Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

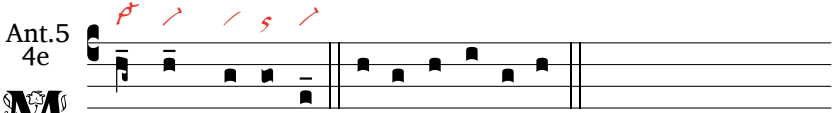
Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábít Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ vehementer eleváti sunt.

Adjú-tor * in tri-bu-la-ti-ó-ni-bus.

M

agnus Dómi-nus. E U O U A E.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscévimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, † sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sáeculum sáeculi : * ipse reget nos in sáecula.

Psalmus 48

Audíte hæc, omnes Gentes : *
 áuribus percípíte omnes, qui
 habitátis orbem.

Quique terrígenæ, et filii hó-
 minum : * simul in unum dives
 et pauper.

Os meum loquétur sa-
 piéntiam : * et meditatio cordis
 mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem
 meam : * apériam in psaltério
 propositionem meam.

Cur timébo in die mala ? * iní-
 quitas calcánei mei circúmdabit
 me :

Qui confídunt in virtúte sua : *
 et in multitudíne divitiárum
 suárum gloriántur.

Frater non rédimít, rédimet
 homo : * non dabit Deo pla-
 cationem suam.

Et prétium redemptionis
 animæ suæ : * et laborábit in
 ætérnum, et vivet adhuc in fi-
 nem.

Non vidébit intéritum, cum ví-
 derit sapiéntes moriéntes : * si-
 mul insípiens et stultus perí-
 bunt.

Et relínquent aliénis divítias
 suas : * et sepúlcrá eórum do-
 mus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in pro-
 génie et progénie : * vocavérunt

nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset,
 non intelléxit : * comparátus
 est juméntis insipiéntibus, et sí-
 milis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ip-
 sis : * et póstea in ore suo com-
 placébunt.

Sicut oves in inférno pósito
 sunt : * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum justi
 in matutíno : * et auxiliúm eó-
 rum veteráscet in inférno a gló-
 ria eórum.

Verúmtamen Deus rédimet
 ánimam meam de manu ín-
 feri, * cum accéperit me.

Ne timúeris, cum dives fac-
 tus fúerit homo : * et cum
 multiplicáta fúerit glória do-
 mus ejus.

Quóniam cum interférit, non
 sumet ómnia : * neque des-
 céndet cum eo glória ejus.

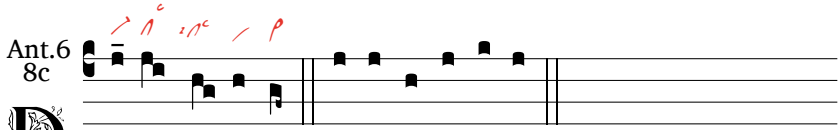
Quia ánima ejus in vita ipsíus
 benedicétur : * confitébitur tibi
 cum beneféceris ei.

Introíbit usque in progénies
 patrum suórum : * et usque in
 ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset,
 non intelléxit : * comparátus
 est juméntis insipiéntibus, et sí-
 milis factus est illis.

Magnus Dómi-nus * et laudá-bi- lis nimis.

D

e- us de- ó-rum. E U O U A E.

Psalmus 49

Deus deórum Dóminus locútus
est : * et vocávit terram.

A solis ortu usque ad occá-
sum : * ex Sion spécies decóris
ejus.

Deus maniféste véniet : * Deus
noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exar-
descet : * et in circúitu ejus tem-
pésta válda.

Advocábit cælum desúrsum : *
et terram discérnere pópulum
suum.

Congregáte illi sanctos ejus : *
qui órduant testaméntum ejus
super sacrificia.

Et annuntiábunt cæli justítiam
ejus : * quóniam Deus judex est.

Audi, pópulus meus, et lo-
quar : † Israë!, et testificábor
tibi : * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis árguam
te : * holocáusta autem tua in
conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua ví-
tulos : * neque de grégibus tuis

hircos.

Quóniam meæ sunt omnes
feræ silvárum, * juménta in
móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæ-
li : * et pulchritúdo agri mecum
est.

Si esuríero, non dicam tibi : *
meus est enim orbis terræ et
plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes
taurórum? * aut sánguinem
hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium lau-
dis : * et redde Altíssimo vota
tua.

Et ínvoca me in die tri-
bulatiónis : * éruam te, et ho-
noricábis me.

Peccatóri autem dixit Deus : *
Quare tu enárras justítias meas,
et assúmisti testaméntum meum
per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam : *
et projecísti sermónes meos re-
trórsum :

Si vidébas furem, currébas cum eo : * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia : * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, † et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecísti, et táciui.

Existimásti, iníque, quod ero tui símilis : * árguam te, et stá-tuam contra fáciem tuam.

Intelligite hæc, qui obli-viscímmini Deum : * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrificium laudis ho-norificábit me : * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte ?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua : * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super be-nignitátem : * iniquitátem magis quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præ-cipitatiónis : * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem, † evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo : * et radí-cem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt iusti, et ti-mébunt, † et super eum ri-

débunt et dicent : * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum :

Sed sperávit in multitudíne divitiárum suárum : * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructí-fera in domo Dei : * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum : et in sáculum sáculi.

Confitébor tibi in sáculum, quia fecísti : † et exspectábo no-men tuum, * quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuó-rum.

Per Annum :

De-us de- ó-rum, * Dómi-nus locú-tus est.

℣. Immola Deo sacrificium laudis.

℟. Et redde Altíssimo vota tua.

In Adventu :

℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ.

R. De petra desérti ad montem fíliæ Sion.

In Quadragesima :

V. Scápulis suis obumbrábit tibi.

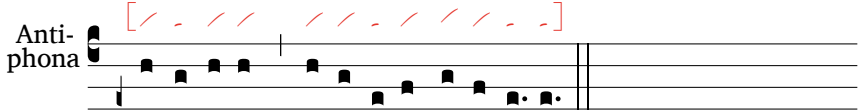
R. Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis :

V. De ore leónis líbera me, Dómine.

R. Et a cónibus unicónium humilitátem meam.

Tempore Paschali :

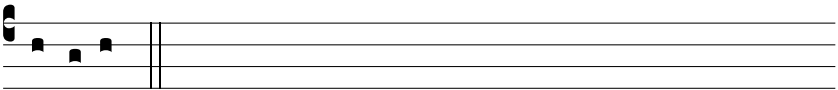

Alle-lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

V. Surréxit Dóminus vere, allelúia.

R. Et appáruit Simóni, allelúia.

Feria IV

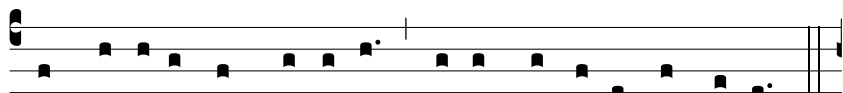
Ve-ní-te. *pag. 25.*

Nos a qui- é- te nó- xi- a Mersos sopó- re lí- be- ra.

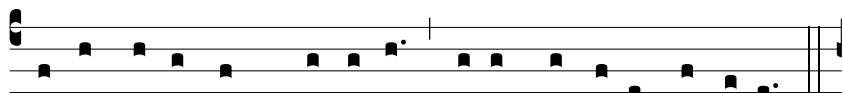
2. Te, sancte Christe, póscimus, Ignósce tu crimí- ni- bus :

Ad confi-téndum súrgimus, Mo-rásque noctis rúmpimus.

3. Mentēs manúsque tóllimus, Prophé-ta si-cut nócti-bus

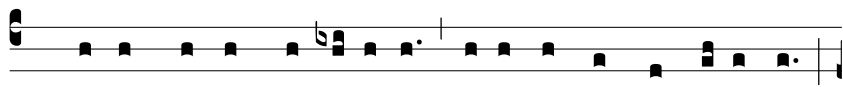
No-bis ge-réndum præ-ci-pit, Paulúsque gestis cénsu-it.

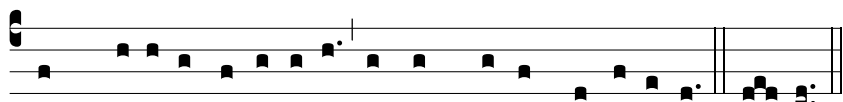
4. Vi-des ma-lum, quod fé-cimus : Occúlta nostra pándimus :

Pre-cēs geméntes fúndimus, Dimítte quod peccá-vimus.

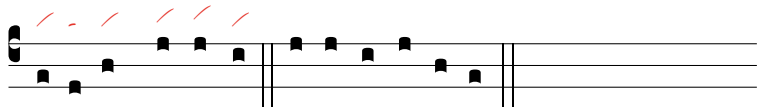
5. Præsta, Pa-ter pi-íssime, Patríque compar Úni-ce,

Cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to Regnans per omne sǽcu-lum. A-mén.

Per Annum :

Ant. 1
8g

-vértit Dómi-nus. E U O U A E.

Tempore Paschali :

Ant.
8g

l-le-lú-ia. E U O U A E.

Psalmus 52

Dixit insípiens in corde suo : *
Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles
facti sunt in iniquitatibus : *
non est qui fáciat bonum.

Deus de cælo prospéxit super
fílios hóminum : * ut vídeat
si est intélligens, aut requírens
Deum.

Omnes declinavérunt, simul
inútiles facti sunt : * non est qui
fáciat bonum, non est usque ad
unum.

Nonne scient omnes qui
operántur iniquitátem, * qui dé-

vorant plebem meam ut cibum
panis ?

Deum non invocavérunt, * illic
trepidavérunt timóre, ubi non
erat timor.

Quóniam Deus dissipávit
ossa eórum qui homínibus
placent : * confúsi sunt, quó-
niam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Is-
raël ? † cum convérterit Deus
captivitátem plebis suæ, * ex-
sultábit Jacob, et lætábitur Is-
raël.

Psalmus 54

Exáudi Deus oratióem
meam, † et ne despéxeris de-
precatióem meam : * inténde
mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exer-
citatióne mea : * et conturbá-
tus sum a voce inimíci, et a tri-
bulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me
iniquitátes : * et in ira molésti
erant mihi.

Cor meum conturbátum est in
me : * et formído mortis cécidit
super me.

Tímor et tremor venérunt su-
per me : * et contexérunt me té-
nebræ.

Et dixi : Quis dabit mihi pen-
nas sicut colúmbæ ? * et volábo,

et requiéscam.

Ecce elongávi fúgiens : * et
mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui salvum
me fecit : * a pusillanimitáte
spíritus et tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide lin-
guas eórum : * quóniam vidi
iniquitátem et contradictiόnem
in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam
super muros ejus iníquitas : *
et labor in médio ejus, et in-
justítia.

Et non defécit de platéis
ejus : * usúra et dolus.

Quóniam si inimícus meus ma-
ledixísset mihi, * sustinuíssem
útiq̃ue.

Et si is qui óderat me, super me magna locútus fuísset : * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero, homo unánimis : * dux meus, et notus meus.

Qui simul mecum dulces capiébas cibos : * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos : * et descéndant in inférnum vivéntes :

Quóniam nequítiae in habitáculis eórum : * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi : * et Dóminus salvábit me.

Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo : * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropínquant mihi : * quóniam inter multos

erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sácula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum : * exténdit manum suam in retribuéndu.

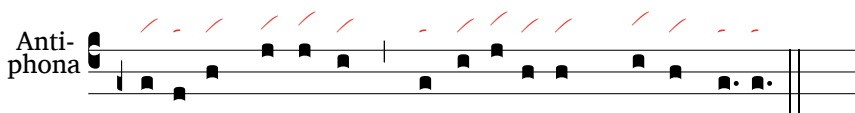
Contaminavérunt testaméntum ejus, † divísi sunt ab ira vultus ejus : * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum : * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet : * non dabit in aetérnum fluctuatióem justo.

Tu vero Deus dedúces eos, * in púteum intéritus

Viri sánguinem et dolósi non dimidiábunt dies suos : * ego autem sperábo in te Dómine.

Avértit Dómi-nus * capti-vi-tá-tem ple-bis su-æ.

Psalmus 55

Miserére mei Deus, quóniam conculcávit me homo : * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die : * quóniam multi

bellántes advérsus me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non

timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur : * advérsus me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscondent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua : *

tunc converténtur inimíci mei retrórsus :

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, † et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Psalmus 56

Miserére mei Deus, miserére mei : * quóniam in te confídít ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo : * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum : * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam, † et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : * dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ : * et lingua eó-

rum gládius acútus.

Exaltáre super cælos Deus : * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine : * et psalmum dicam tibi in géntibus :

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia

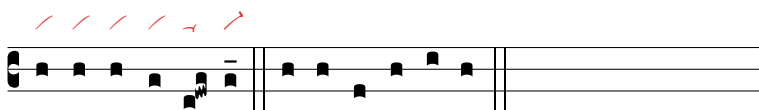
tua, * et usque ad nubes véritas | et super omnem terram glória
tua.

Exaltáre super cælos Deus : *

Quó-ni-am * in te confí-dit á-ni-ma me-a.

Ant.3
8

Iusta ju-di-cá-te. E U O U A E.

Psalmus 57

Si vere útique justítiam lo-
químini : * recta judicáte, filii
hóminum.

Etenim in corde iniquitátes
operámini : * in terra injustítias
manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vul-
va, erravérunt ab útero : * locú-
ti sunt falsa.

Furor illis secúndum si-
militúdinem serpéntis : * si-
cut áspidis surdæ, et obturántis
aures suas.

Quæ non exáudiet vocem in-
cantántium : * et venéfici in-
cantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in
ore ipsórum : * molas leónum

confrínget Dóminus.

Ad nñhilum devénient tam-
quam aqua decúrrens : * in-
téndit arcum suum donec in-
firméntur.

Sicut cera quæ fluit, au-
feréntur : * supercécidit ignis,
et non vidérunt solem.

Priúsqvam intellígerent spinæ
vestræ rhamnum : * sicut vi-
véntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus cum víderit
vindíctam : * manus suas lavá-
bit in ságuine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique est
fructus justo : * útique est Deus
júdicans eos in terra.

Psalmus 58

Eripe me de inimícis meis
Deus meus : * et ab in-
surgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus ini-
quitátem : * et de viris sán-
guinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam
meam : * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque
peccátum meum, Dómine : *
sine iniquitáte cucúrri, et di-
réxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et
vide : * et tu Dómine Deus virtú-
tum, Deus Israël.

Inténde ad visitándas omnes
gentes : * non misereáris
ómnibus, qui operántur ini-
quitátem.

Converténtur ad vésperam, et
famem patiéntur ut canes : * et
circuibunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, † et
gládius in lábiis eórum : * quó-
niam quis audívit?

Et tu Dómine deridébis eos : *
ad níhilum dedúces omnes
gentes.

Fortitúdinem meam ad te
custódiam, † quia Deus sus-
céptor meus es : * Deus meus,
misericórdia ejus præveniet
me.

Deus osténdet mihi super in-
imícos meos, ne occídas eos : *
nequándo obliviscántur pópuli
mei.

Dispérge illos in virtúte tua : *
et depóne eos, protéctor meus
Dómine :

Delíctum oris eórum, sermó-
nem labiórum ipsórum : * et
comprehendántur in supérbia
sua.

Et de exsecratióne et mendá-
cio annuntiabúntur in consum-
matióne : * in ira consum-
matiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus do-
minábitur Jacob : * et fínium
terræ.

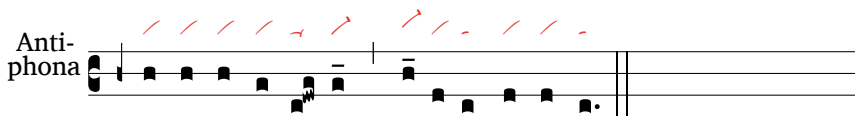
Converténtur ad vésperam, et
famem patiéntur ut canes : * et
circuibunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad mandu-
cándum : * si vero non fúerint
saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo for-
titúdinem tuam : * et exsultábo
mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor
meus, * et refúgium meum, in
die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psal-
lam, † quia Deus suscéptor
meus es : * Deus meus mi-
sericórdia mea.

Justa ju-di-cá-te, * fí-li-i hó-mi-num.

a no-bis, Dó-mi-ne. E U O U A E.

Psalmus 59

Deus repulísti nos, et destruxísti nos : * irátus es, et miserátus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam : * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura : * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatióem : * ut fúgiant a fácie arcus :

Ut liberéntur dilécti tui : * saluum fac dextera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo : † Lætábor, et partíbor Síchimam : * et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est

Manásses : * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munitam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu Deus, qui repulísti nos : * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxiliúm de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Psalmus 60

Exáudi Deus deprecationem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es

spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sácula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus

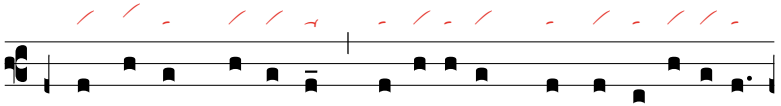
exaudísti oratiónem meam : *
dedísti hereditátem timéntibus
nomen tuum.

Dies super dies regis ad-
jícies : * annos ejus usque
in diem generatiónis et ge-
neratiónis.

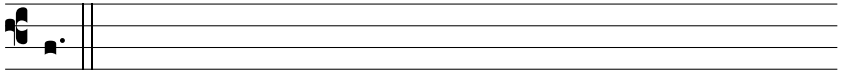
Pérmanet in ætérnum in
conspéctu Dei : * misericórdiam
et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini
tuo in sǽculum sǽculi : * ut red-
dam vota mea de die in diem.

Anti-
phona

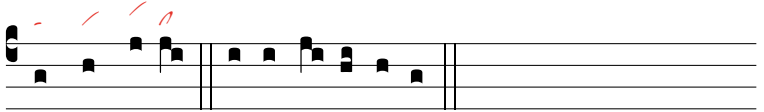

Da no-bis, Dómi-ne, * auxí-li-um de tri-bu-la-ti-ó-

ne.

Ant.5
3g

onne De-o. E U O U A E.

Psalmus 61

Nonne Deo subjécta erit ánima
mea? * ab ipso enim salutáre
meum.

Nam et ipse Deus meus, et sal-
utáris meus : * suscéptor meus
non movébor ámplius.

Quóusque irrúitis in hó-
minem? * interfícitis univérsi
vos : tamquam parieti inclináto
et macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum
cogitavérunt repéllere, † cucúr-
ri in siti : * ore suo be-
nedicébant, et corde suo ma-
ledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta es-

to, ánima mea : * quóniam ab
ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvá-
tor meus : * adjútor meus, non
emigrábo.

In Deo salutáre meum, et gló-
ria mea : * Deus auxílii mei, et
spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregá-
tio pópuli, † effúndite coram
illo corda vestra : * Deus ad-
jútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii hó-
minum, † mendáces fílii hó-
minum in statéris : * ut deci-
píant ipsi de vanitáte in idíp-

sum.

Nolíte speráre in iniquitáte, † et rapínas nolíte concupíscere : * divítiae si áfluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, † quia potéstas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia : * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 63

Exáudi Deus oratióem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : † intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos : * dixerunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.

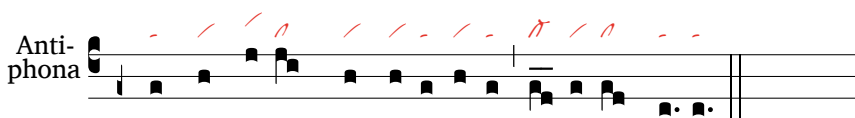
Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

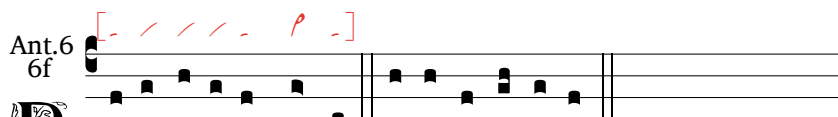
Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Nonne De-o * súbdi-ta e-rit á-nima me-a?

B

ene-dí-ci-te, gentes. E U O U A E.

Psalmus 65

Jubiláte Deo, omnis terra, † psalmum dícite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : Quam terribília sunt ópera tua, Dómine ! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, † in flúmine pertransbunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, † óculi ejus super Gentes respíciunt : * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, Gentes, Deum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotiómem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus : * igne nos examinásti, sicut exa-

minátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, † posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigerium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta offeram tibi cum incénso arietum : * offeram tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum : * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudivit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiómem meam, et misericórdiam suam a me.

Psalmus 67

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justí epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum : Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus : * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus, qui inhabitáre facit unús moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in désérto :

Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ : * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in

ea : * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti : * et speciëi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cle-
ros, † pennæ colúmbæ deargéntatæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cæléstis reges super eam, † nive dealbabúntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis : * ut quid suspicámini montes coagulátos ?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium : * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem : * accepísti dona in homínibus :

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie : * prósperum iter fáciét nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúm tamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum : * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in sáanguine : * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Viderunt ingrédus tuos, Deus : * ingrédus Dei mei : regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúcti psalléntibus : * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israëli.

Ibi Bénjamin adolescéntulus : * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : *

confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi offerent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, † congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdent eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella volunt : † vénient legáti ex Ægýpto : * Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

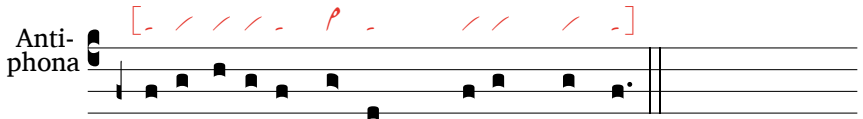
Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, † date glóriam Deo super Israëli, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, † Deus Israëli ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Per Annum :

Bene-dí-ci-te, gentes, * De-um nostrum.

℣. Deus, vitam meam annuntiávi tibi.

℟. Posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

In Adventu :

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo.

℟. Véniet ut salvet pópulum suum.

In Quadragesima :

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.

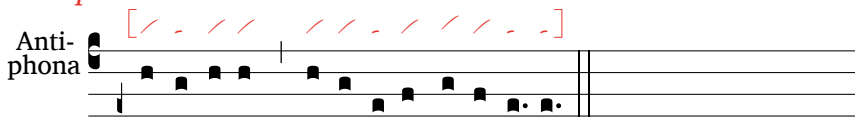
R. Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis :

V. Ne perdas cum impiis, Deus, ánimam meam.

R. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Tempore Paschali :

Alle-lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

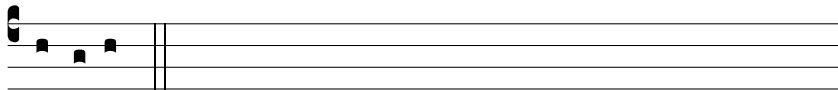
V. Gavísi sunt discípuli, allelúia.

R. Viso Dómino, allelúia.

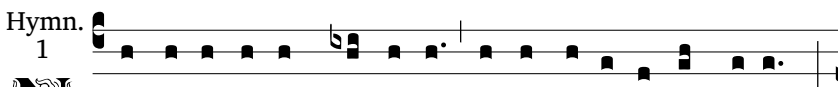
Feria V

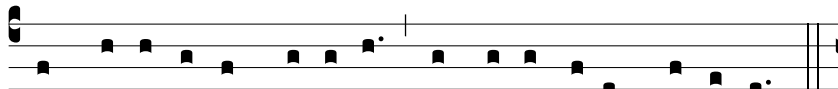
Dómi-num, qui fe-cit nos, * Ve-ní-te, a- do-rémus.

Ve-ní-te. *pag. 25.*

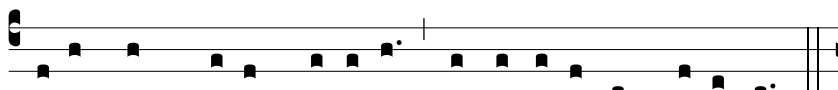
Nox atra re-rum cónte-git Terræ co-ló-res ómni- um :

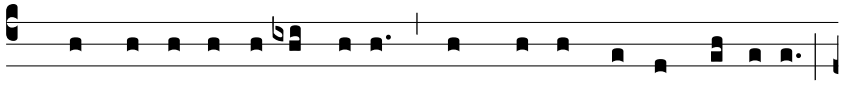
Nos confi- téntes póscimus Te, juste judex córdi- um.

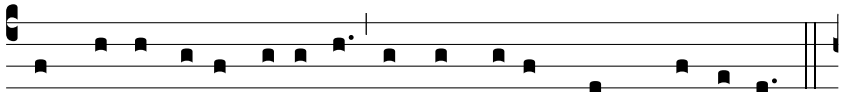
2. Ut áufe- ras pi- á- cu- la, Sordésque mentis áblu- as :

Donésque, Christe, grá-ti- am, Ut arce- ántur crími- na.

3. Mens ecce torpet ímpi- a, Quam culpa mordet nó-xi- a :

Obscú-ra gestit tólle-re, Et te, Redémptor, quæ-re-re.

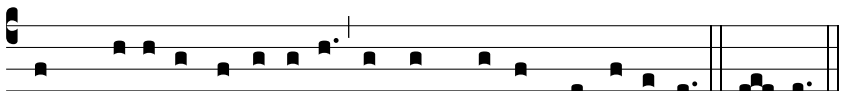
4. Repélle tu ca- lí- gi- nem Intrínse- cus quam má- xime,

Ut in be- á- to gáude- at Se collo- cá- ri lúmi- ne.

5. Præsta, Pa- ter pi- íssime, Patrique compar Úni- ce,

Cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to Regnans per omne sæcu-lum. A-mén.

Per Annum :

Ant. 1
2d

- / - //

D ómi-ne De- us. E U O U A E.

Tempore Paschali :

Ant.
2d

[/ / //]

A l-le-lú- ia. E U O U A E.

Psalmus 68

Salvum me fac, Deus : * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in limo profúndi : * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris : * et tempéstatas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllulos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste : * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam : * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui exspectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium : * opéruit confúsio faciém meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opéruí in jejúnio ánimam meam : * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium : * et factus sum illis in parábolam.

Advérsus me loquebántur, qui sedébant in porta : * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratióem meam ad te, Dómine : * tempus benepláciti, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ :

Eripe me de luto, ut non infígar : * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstatas aquæ, † neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas faciém tuam a púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum,

et confusi6nem meam, * et rever6ntiam meam.

In consp6ctu tuo sunt omnes qui tr6bulant me, * improp6rium expect6vit cor meum, et mis6riam.

Et sust6nui qui simul contristar6tur, et non fuit : * et qui consolar6tur, et non inv6ni.

Et ded6runt in escam meam fel : * et in siti mea potav6runt me ac6to.

Fiat mensa e6rum coram ipsis in l6queum, * et in retributi6nes, et in sc6dalum.

Obscur6ntur 6culi e6rum ne v6deant : * et dorsum e6rum semper inc6rva.

Eff6nde super eos iram tuam : * et furor ir6 tu6 comprehendat eos.

Fiat habit6tio e6rum des6rta : * et in tabern6culis e6rum non sit qui inh6bitet.

Qu6niam quem tu percussisti, persec6ti sunt : * et super dol6rem v6lnerum me6rum addid6runt.

App6ne iniquit6tem super ini-

quit6tem e6rum : * et non intrent in just6tiam tuam.

Dele6ntur de libro viv6ntium : * et cum justis non scrib6ntur.

Ego sum pauper et dolens : * salus tua, Deus, suscepit me.

Laud6bo nomen Dei cum c6ntico : * et magnific6bo eum in laude :

Et plac6bit Deo super v6tulum nov6llum : * c6rnua produc6ntem et 6ngulas.

V6deant p6uperes et l6t6ntur : * qu6rite Deum, et vivet 6nima vestra.

Qu6niam exaud6vit p6uperes D6minus : * et vinctos suos non desp6xit.

Laudent illum c6eli et terra, * mare et 6mnia rept6lia in eis.

Qu6niam Deus salvam faciet Sion : * et 6dificab6ntur civit6tes Juda.

Et inhabit6bunt ibi, * et heredit6te acquir6nt eam.

Et semen serv6rum ejus possid6bit eam, * et qui d6ligunt nomen ejus, habit6bunt in ea.

Psalmus 69

Deus in adjut6rium meum int6nde : * D6mine ad adjuv6ndum me fest6na.

Confund6ntur et revere6ntur, * qui qu6runt 6nimam meam.

Avert6ntur retr6rsum et eru-

b6scant, * qui volunt mihi mala.

Avert6ntur statim erubesc6ntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exs6ltent et l6t6ntur in te omnes qui qu6runt te, * et di-

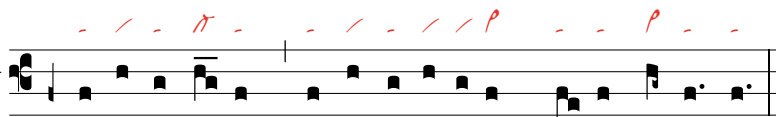
cant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper

sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Anti-
phona

Dómi-ne De- us, * in adju-tó-ri- um me- um inténde.

Ant.2
6f

s-to mi-hi. E U O U A E.

Psalmus 70

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem et in locum munítum : * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui :

Quóniam tu es patiéntia mea Dómine : * Dómine spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea semper : † tamquam prodígium

factus sum multis : * et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam : * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore se-nectútis : * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixerunt inimíci mei mihi : * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.

Dicéntes : Deus derelíquit eum, † persequímini et comprehéndite eum : * quia non est qui erípiat.

Deus ne elongéris a me : * Deus meus in auxílium meum réspice.

Confundántur et defícient detrahéntes ánimæ meæ : * operiántur confusióne et pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo : *
et adjíciam super omnem lau-
dem tuam.

Os meum annuntiábit justí-
tiam tuam : * tota die salutáre
tuum.

Quóniam non cognóvi lit-
teratúram, † introibo in po-
téntias Dómini : * Dómine, me-
morábor justítiæ tuæ solíus.

Deus docuísti me a juventúte
mea : * et usque nunc pro-
nuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sé-
nium, * Deus ne derelínquas
me,

Donec annúntiem bráchium
tuum * generatióni omni quæ
ventúra est :

Poténtiam tuam, et justítiam
tuam, Deus, † usque in altís-

sima quæ fecísti magnália : *
Deus, quis símilis tibi ?

Quantas ostendísti mihi tri-
bulatiónes multas et ma-
las : † et convérsus vivificásti
me : * et de abyssis terræ íterum
reduxísti me.

Multiplicásti magnificéntiam
tuam : * et convérsus consolá-
tus es me.

Nam et ego confitébor tibi in
vasis psalmi veritátem tuam : *
Deus, psallam tibi in cíthara,
Sanctus Israël.

Exsultábunt lábia mea cum
cantávero tibi : * et ánima mea,
quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die me-
ditábitur justítiam tuam : * cum
confúsi et revériti fúerint qui
quærunť mala mihi.

Psalmus 71

Deus, judícium tuum regi-
da : * et justítiam tuam fílio
regis.

Judicáre pópulum tuum in
justítia, * et páuperes tuos in
judício.

Suscípiant montes pacem pó-
pulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et
salvos fáciét fílios páuperum : *
et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et
ante lunam, * in generatióne et
generatióne.

Descéndet sicut plúvia in vel-
lus : * et sicut stillicídia stil-
lántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia
et abundántia pacis : * donec
auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque
ad mare : * et a flúmine usque
ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident
Æthíopes : * et inimíci ejus ter-
ram lingent.

Reges Tharsis et ínsulæ mú-
nera ófferent : * reges Arabum

et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes Gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciat.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, † et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícant ei.

Et erit firmaméntum in ter-

ra in summis móntium, † superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fenum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sǽcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * qui facit mirabília solus.

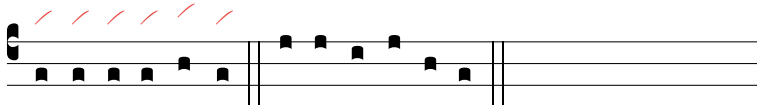
Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : † et replébitur majestáte ejus omnis terra : * fiat, fiat.

Anti-
phona

Esto mi-hi, * Dómi-ne, in De-um pro-tectó-rem.

Ant.3
8g

i-be-rásti virgam. E U O U A E.

Psalmus 72

Quam bonus Israël Deus, * his qui recto sunt corde !

Mei autem pene moti sunt pedes : * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus mortis eórum : * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt : * et cum homínibus non flagellabúntur :

Ideo ténuít eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum : * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt

nequítiam : * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunť in cælum os suum : * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic : * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt : Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso ?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sáculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi : Ergo sine causa iustificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas :

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam : Narrábo sic : * ecce natióem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me :

Donec intrem in sanctuárium Dei : * et intélligam in novísimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis : * deiecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in

desolatióem, súbito defecérunt : * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómniū surgéntium, Dómine, * in civitatē tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt : * et ego ad níhilum redactus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuísti manum dexteram meam : † et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cælo ? * et a te quid vólui super terram ?

Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce qui elóngant se a te, períbunt : * perdidísti omnes qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est : * pónere in Dómino Deo spem meam :

Ut annúntiem omnes prædicationes tuas, * in portis filiæ Sion.

Psalmus 73

Ut quid Deus repulísti in finem? * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab initio.

Redemísti virgam hereditátis tuæ : * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in superbias eórum in finem : * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te : * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa : * et non cognovérunt sicut in exítu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum : * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixerunt in corde suo cognátio eórum simul : * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta : * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo, Deus, improparábit inimícus? * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam et dexteram tuam, * de médio

sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula : * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare : * contribulásti cápita draconum in aquis.

Tu confregisti cápita dracónis : * dedísti eum escam pópulis Æthiopum.

Tu dirupísti fontes et torréntes : * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes téminos terræ : * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improparávit Dómino : * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus : * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

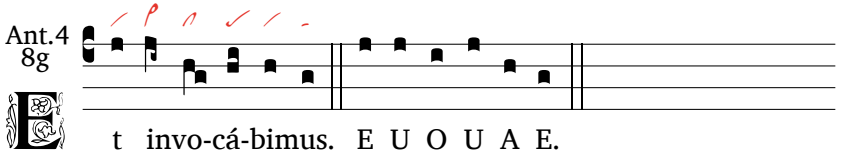
Exsúrge, Deus, júdica causam tuam : † memor esto im-

properiōrum tuōrum, * eōrum
quæ ab insipiēte sunt tota die.
Ne obliviscāris voces in-

imicōrum tuōrum : * supērbia
eōrum qui te odērunt, ascēdit
semper.

Li-be-rāsti virgam * he-re-di-tā-tis tu-æ.

t invo-cā-bimus. E U O U A E.

Psalmus 74

Confitébimur tibi Deus : *
confitébimur, et invocābimus
nomen tuum.

Narrābimus mirabília tua : *
cum accépero tempus, ego
justítias judicābo.

Liquefácta est terra, et omnes
qui hábitant in ea : * ego
confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque
ágere : * et delinquéntibus :
Nolíte exaltāre cornu :

Nolíte extóllere in altum cor-
nu vestrum : * nolíte loqui ad-
vérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriēte, neque

ab Occidēte, neque a desértis
móntibus : * quóniam Deus ju-
dex est.

Hunc humíliat, et hunc exál-
tat : * quia calix in manu Dó-
mini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in
hoc : † verúmtamen fæx ejus
non est exinaníta : * bibent
omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sáe-
culum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum
confríngam : * et exaltabúntur
córnua justí.

Psalmus 75

Notus in Judæa Deus : * in Israëlmagnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias arcuum : * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirábiliter a móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet

tibi ? * ex tunc ira tua.

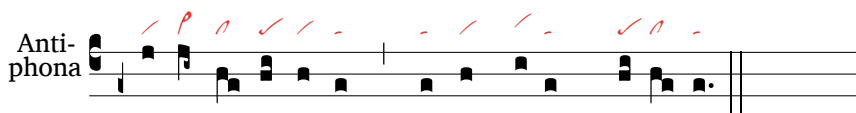
De cælo audítum fecísti júdí-cium : * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in júdí-cium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et reliquæ cogitátionis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro : * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum princípum, * terríbili apud reges terræ.

Et invo-cá-bimus * nomen tu-um Dómi-ne.

Psalmus 76

Voce mea ad Dóminum clamá-vi : * voce mea ad Deum, et in-téndit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, † mánibus meis nocte contra eum : * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, † memor fui Dei, et de-

lectátus sum, et exercitátus sum : * et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei : * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos : * et an-nos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et

scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet
Deus : * aut non appónet ut
complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam
suam abscíndet, * a generatióne
in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri
Deus? * aut continébit in ira
sua misericórdias suas?

Et dixi : Nunc coëpi : * hæc
mutátio dexteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini : *
quia memor ero ab inítio mi-
rabílium tuórum.

Et meditabor in ómnibus opé-
ribus tuis : * et in adin-
ventiúnibus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua : † quis
Deus magnus sicut Deus nos-
ter? * tu es Deus qui facis mi-

rabília.

Notam fecísti in pópulis virtú-
tem tuam : * redemísti in brá-
chio tuo pópulum tuum fílios
Jacob et Joseph.

Vidérunt te aquæ Deus, vi-
dérunt te aquæ : * et timuérunt
et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum : *
vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ trán-
seunt : * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ
orbi terræ : * commóta est, et
contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ
in aquis multis : * et vestígia tua
non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum
tuum, * in manu Móysi et Aa-
ron.

Psalmus 77

Atténdite, pópule meus, legem
meam : * inclináte aurem ves-
tram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os
meum : * loquar propositiões
ab inítio.

Quanta audívimus et co-
gnóvimus ea : * et patres nostri
narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a fíliis eó-
rum : * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, et
virtútes ejus : * et mirabília
ejus, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in
Jacob : * et legem pósuit in Is-
raël.

Quanta mandávit pátribus
nostris nota fácere ea fíliis
suis : * ut cognóscat generatio
áltera.

Fílii qui nascéntur, et
exsúrgent, * et narrábunt fíliis
suis.

Ut ponant in Deo spem
suam, † et non obliviscántur
óperum Dei : * et mandáta ejus
exquírant.

Ne fiant sicut patres eorum : *
generatio prava et exasperans.

Generatio, quæ non diréxit cor
suum : * et non est créditus cum
Deo spíritus ejus.

Filii Ephrem intendentes et
mittentes arcum : * convérsi
sunt in die belli.

Non custodiérunt tes-
taméntum Dei : * et in lege ejus
noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactorum
ejus : * et mirábiliū ejus quæ
osténdit eis.

Coram pátribus eorum fecit
mirábilia in terra Ægýpti : * in
campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit
eos : * et státuit aquas quasi in
utre.

Et dedúxit eos in nube diéi : *
et tota nocte in illuminatióne
ignis.

Interrúpit petram in erémo : *
et adaquávit eos velut in abyssos
multa.

Et edúxit aquam de petra : *
et dedúxit tamquam flúmina
aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre
ei : * in iram excitavérunt Ex-
célsus in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in cór-
dibus suis, * ut péterent escas
animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo : *
dixerunt : Numquid póterit
Deus paráre mensam in de-

sérto?

Quóniam percússit petram, et
fluxérunt aquæ : * et torréntes
inundavérunt.

Numquid et panem póterit
dare, * aut paráre mensam pó-
pulo suo?

Ideo audívit Dóminus, et dí-
tulit : * et ignis accénsus est in
Jacob, et ira ascéndit in Israël :

Quia non credidérunt in Deo, *
nec speravérunt in salutári
ejus :

Et mandávit núbibus désu-
per, * et jánuas cæli apérui.

Et pluit illis manna ad man-
ducándum, * et panem cæli de-
dit eis.

Panem Angelórum man-
ducávit homo, * cibária misit
eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de cælo : *
et indúxit in virtúte sua Afri-
cum.

Et pluit super eos sicut púl-
verem carnes : * et sicut arénam
maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio cas-
trórum eorum : * circa ta-
bernácula eorum.

Et manducavérunt, et saturáti
sunt nimis, † et desidérium
eorum áttulit eis : * non sunt
fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eorum erant in ore
ipsórum : * et ira Dei ascéndit
super eos.

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israë́l impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc : * et non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum : * et anni eórum cum festinatóne.

Cum occíderet eos, quærébant eum : * et revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum : * et Deus excélsus redémptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo : * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipsa autem est miséricors, † et propítius fiet peccáti eórum : * et non dispédet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam : * et non accéndit omnem iram suam :

Et recordátus est quia caro sunt : * spíritus vadens et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum : * et Sanctum Israë́l exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis.

Sicut pósuit in Ægýpto signa

sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in ságuinem flúmina eórum : * et imbres eórum ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos : * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * et labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum : * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ : * indignatióne, et iram, et tribulatióne : immissiões per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, † non pepércit a morte animábus eórum : * et juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægýpti : * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum : * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt : * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem acquisívit dextera ejus.

Et ejecit a fácie eórum
Gentes : * et sorte divisit eis ter-
ram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in ta-
bernáculis eórum * tribus Is-
raël.

Et tentavérunt, et exa-
cerbavérunt Deum excélsum : *
et testimónia ejus non cus-
todiérunt.

Et avertérunt se, et non ser-
vavérunt pactum : * quemád-
modum patres eórum convérsi
sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in
cöllibus suis : * et in sculptílibus
suis ad æmulatiónem eum pro-
vocavérunt.

Audívit Deus, et sprexit : * et
ad níhilum redégit valde Israël.

Et répulit tabernáculum Silo, *
tabernáculum suum, ubi ha-
bitávit in homínibus.

Et trádedit in captivitátem
virtútem eórum : * et pul-
chritúdinem eórum in manus
inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum
suum : * et hereditátem suam
sprexit.

Júvenes eórum comédit ig-
nis : * et vírgines eórum non
sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio ce-
cidérunt : * et víduæ eórum non
plorabántur.

Et excitátus est tamquam dór-
miens Dóminus, * tamquam po-
tens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in
posterióra : * oppróbrium sem-
pitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Jo-
seph : * et tribum Ephraim non
elégit :

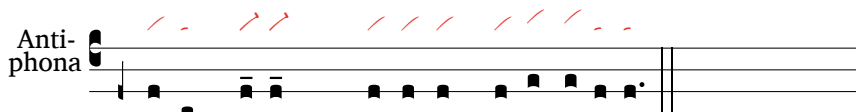
Sed elégit tribum Juda, * mon-
tem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnum
sanctificium suum in terra, *
quam fundávit in sácula.

Et elégit David, servum
suum, † et sústulit eum de gré-
gibus óvium : * de post foetántes
accépit eum,

Páscere Jacob, servum suum, *
et Israël, hereditátem suam :

Et pavit eos in innocéntia cor-
dis sui : * et in intelléctibus má-
nuum suárum dedúxit eos.

Tu es De-us * qui fa-cis mi-ra-bí-li-a.

Ant.6
8c

Pro-pí-ti-us esto. E u o u a e.

Psalmus 78

Deus, venérunt Gentes in hereditatem tuam, † polluerunt templum sanctum tuum : * posuerunt Jerúsalem in pomorum custodiam.

Posuerunt morticina servorum tuorum, escas volatilibus cæli : * carnes sanctorum tuorum bestiis terræ.

Effuderunt sanguinem eorum tamquam aquam in circuitu Jerúsalem : * et non erat qui sepeliret.

Facti sumus opprobrium vicini nostris : * subsannatio et illusio his, qui in circuitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem : * accendetur velut ignis zelus tuus ?

Effunde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt : * et in regna quæ nomen tuum non invocavérunt :

Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitatum nostrarum antiquarum, † cito anticipent nos misericordiæ

tuæ : * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus, salutáris noster : † et propter glóriam nominis tui, Dómine, libera nos : * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in Géntibus : † Ubi est Deus eorum ? * et innotéscat in nationibus coram oculis nostris.

Ultio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est : * intróeat in conspectu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitudinem brachii tui, * pösside filios mortificatórum.

Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum : * improperium ipsorum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves pásuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatióem et generatióem * annuntiábitis laudem tuam.

Psalmus 79

Qui regis Israël, inténde : * qui dedúcis velut ovem Joseph :

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraim, Bénéjamin et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni : * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratióem servi tui ?

Cibábis nos pane lacrimárum : * et potum dabis nobis in lácrimis in mensúra ?

Posuísti nos in contradictiόnem vicínis nostris : * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Víneam de Ægýpto transulísti : * ejecísti gentes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus : * plantásti radíces ejus, et implévit terram.

Opéruiť montes umbra ejus : * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmities suos usque ad mare : * et usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus : * et vindémiant eam omnes qui prætergrediúntur viam ?

Exterminávit eam aper de silva : * et singuláris feros depástus est eam.

Deus virtútum convértere : * réspice de cælo, et vide, et vísita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit délixtera tua : * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni et suffóssa : * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum délixteræ tuæ : * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos : * et nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Per Annum :

Pro-pi- ti- us esto * peccá-tis nostris, Dómi-ne.

℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi.

℟. Et ánima mea, quam redemísti.

In Adventu :

℣. Ex Sion spécies decóris ejus.

℟. Deus noster maniféste véniet.

In Quadragesima :

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium.

℟. Et a verbo áspero.

Tempore Passionis :

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam.

℟. Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali :

Alle-lú-ia, * alle-lú-ia, al-le-lú-ia.

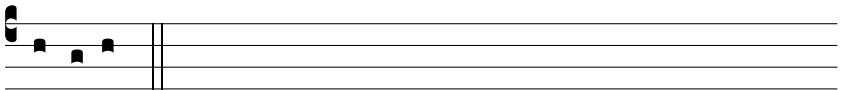
℣. Surrexit Dominus de sepúlcro, allelúia.

℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Feria VI

d-o-rémus Dómi-num, * Quó-ni- am ipse fe-cit nos.

Ve-ní-te. pag. 25.

Hymn.

1

u, Tri-ni-tá-tis Uni-tas, Orbem po-ténter quæ re-gis,

Attén-de laudis cánti-cum, Quod excubán-tes psál-limus.

2. Nam léctu-lo consúrgimus Noctis qui- é-to témpo-re,

Ut fla-gi-témus vúl-ne-rum A te medé-lam ómni- um.

3. Quo fraude quidquid dáemonum In nócti-bus de-líquimus,

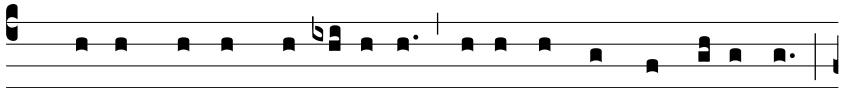
Abstér-gat illud cæ-li-tus Tu-æ po-téstas gló-ri-æ.

4. Ne corpus adsit sórdi-dum, Nec torpor instet córdi-um,

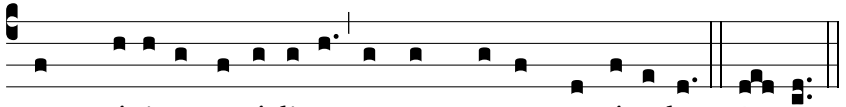
Ne crí-mi-nis contá-gi-o Tepéscat ardor spí-ri-tus.

5. Ob hoc, Redémptor, quæsumus, Reple tu-o nos lúmi-ne,

Per quod di-é-rum círcu-lis Nullis ru-ámus ácti-bus.

6. Præsta, Pa- ter pi- íssime, Patríque compar Úni- ce,

Cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to Regnans per omne sæcu-lum. A-men.

Per Annum :

Ant.1 *p / / / /*

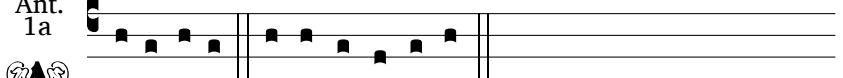

E

x-sultá-te De- o. E U O U A E.

Tempore Paschali :

Ant.1 *[/ - / -]*

A

l-le-lú-ia. E U O U A E.

Psalmus 80

Exsultáte Deo, adjutóri nos-
tro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmíte psalmum, et date tým-
panum : * psaltérium jucúndum
cum cíthara.

Buccínáte in Neoménia tuba, *
in insígni die solemnitatís ves-
træ.

Quia præcéptum in Israël
est : * et júdíciū Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit
illud, cum exíret de terra Ægýp-
ti : * linguam, quam non nó-
verat, audívit.

Divértit ab onéríbus dorsum
ejus : * manus ejus in cóphino
serviérunt.

In tribulatióne invocásti me,

et liberávi te : † exaudívi te
in abscondito tempestátis : *
probávi te apud aquam contra-
dictiúnis.

Audi, pópulus meus, et
contestábor te : † Israël, si
audíeris me, non erit in te deus
recens, * neque adorábis deum
aliénū.

Ego enim sum Dóminus Deus
tuus, qui edúxi te de terra
Ægýpti : * diláta os tuum, et im-
plébo illud.

Et non audívit pópulus meus
vocem meam : * et Israël non
inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum de-
sidéria cordis eórum : * ibunt in

adinventiōnibus suis.

Si pópulus meus audísset
me : * Israël si in viis meis am-
bulásset :

Pro níhilo fórsitan inimícos eó-
rum humiliássem : * et super
tribulántes eos misíssem ma-

num meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt
ei : * et erit tempus eórum in
sácula.

Et cibávit eos ex ádipe fru-
ménti : * et de petra, melle sa-
turávit eos.

Psalmus 81

Deus stetit in synagóga deó-
rum : * in médio autem deos di-
júdicat.

Usquequo judicátis ini-
quitátem : * et fácies pec-
catórum súmitis?

Judicáte egéno, et pupíllo : *
húmilem, et páuperem jus-
tificáte.

Erípíte páuperem : * et egé-
num de manu peccatóris li-
beráte.

Nesciérunt, neque in-
tellexérunt, in ténebris ám-
bulant : * movebúntur ómnia
fundaménta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * et fílii Ex-
célsi omnes.

Vos autem sicut hómines mori-
riémmini : * et sicut unus de
princípibus cadétis.

Surge Deus, júdica terram : *
quóniam tu hereditábis in óm-
nibus géntibus.

Exsultá-te De- o, * adju-tó-ri nostro.

Ant. 2
6f

u so-lus. E U O U A E.

Psalmus 82

Deus, quis símilis erit tibi? *
Ne táceas, neque compescáris
Deus.

Quóniam ecce inimíci tui so-
nuérunt : * et qui odérunt te ex-
tulérunt caput.

Super pópulum tuum ma-
lignavérunt consílium : * et
cogitavérunt advérsus sanctos
tuos.

Dixerunt : Veníte, et dis-
perdámus eos de gente : * et

non memorétur nomen Israël
ultra.

Quóniam cogitavérunt unaní-
miter : * simul advérsus te
testaméntum disposuérunt, ta-
bernácula Idumæórum et Is-
mahelítæ :

Moab, et Agaréni, Gebal et
Ammon, et Amalec : * aliení-
genæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis : *
facti sunt in adjutórium fíliis
Lot.

Fac illis sicut Máidian, et Sí-
saræ : * sicut Jabin in torrén-
te Cisson.

Disperiérunt in Endor : * facti
sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut
Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sál-
mana :

Omnes príncipes eórum : *
qui dixerunt : Hereditáte pos-
sideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut ro-
tam : * et sicut stípulam ante fá-
ciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit sil-
vam : * et sicut flamma combú-
rens montes :

Ita persequéris illos in tem-
pestáte tua : * et in ira tua
turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomí-
nia : * et quærent nomen tuum,
Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur
in sáculum sáculi : * et
confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi
Dóminus : * tu solus Altíssimus
in omni terra.

Psalmus 83

Quam dilécta tabernácula tua,
Dómine virtútum ! * concupís-
cit, et déficit ánima mea in átria
Dómini.

Cor meum, et caro mea : * ex-
sultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi do-
mum : * et turtur nidum sibi,
ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtú-
tum : * Rex meus et Deus meus.

Beátí qui hábitant in domo tua
Dómine : * in sácula sæculórum
laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxí-
lium abs te : † ascensiónes in
corde suo dispósuit, in valle la-
crimárum * in loco, quem pó-
suit.

Etenim benedictiónem dabit
legislátor, † ibunt de virtúte in
virtútem : * vidébitur Deus deó-
rum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáu-
di oratióem meam : * áuribus
pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster áspice
Deus : * et réspice in fácies

Christi tui :

Quia mélior est dies una in
átriis tuis : * super míllia.

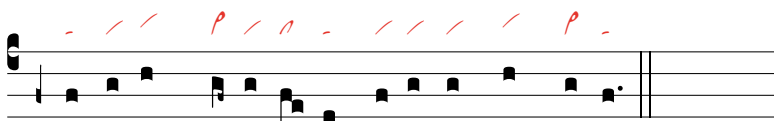
Elégi abjéctus esse in domo
Dei mei : * magis quam habitáre
in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et ve-

ritátem díligit Deus : * grátiam
et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ám-
bulant in innocéntia : * Dómine
virtútum, beátus homo qui spe-
rat in te.

Anti-
phona

Tu so-lus * Altís-simus super omnem terram.

Ant.3
6f

B

ene-di-xís-ti. E U O U A E.

Psalmus 84

Benedixísti Dómine terram
tuam : * avertísti captivitátem
Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis
tuæ : * operuísti ómnia peccá-
ta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : *
avertísti ab ira indignatiónis
tuæ.

Convérte nos Deus salutáris
noster : * et avérte iram tuam
a nobis.

Numquid in ætérnum iras-
cérís nobis? * aut exténdes
iram tuam a generatióne in ge-
neratióne?

Deus, tu convérsus vivificábis
nos : * et plebs tua lætábitur in
te.

Osténde nobis Dómine mi-

sericórdiam tuam : * et salutáre
tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me
Dóminus Deus : * quóniam lo-
quétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in
eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes
eum salutáre ipsíus : * ut inhá-
bitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas ob-
viavérunt sibi : * justítia et pax
osculatæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et
justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit be-
nignitátem : * et terra nostra da-
bit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : *
et ponet in via gressus suos.

Psalmus 85

Inclína, Dómine, aurem tuam,
et exáudi me : * quóniam inops,
et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam
sanctus sum : * salvum
fac servum tuum, Deus meus,
sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam
ad te clamávi tota
die : † lætífica ánimam servi
tui, * quóniam ad te, Dómine,
ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et
mitis : * et multæ misericórdiæ
ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, ora-
tiónem meam : * et inténde voci
deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ
clamávi ad te : * quia exaudísti
me.

Non est símilis tui in diis, Dó-
mine : * et non est secúndum
ópera tua.

Omnes gentes quascúmque
fecísti, vénient, et adorábunt
coram te, Dómine : * et glo-
rificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fá-
ciens mirabília : * tu es Deus so-

lus.

Deduc me, Dómine, in via
tua, † et ingrédia in veritáte
tua : * lætétur cor meum ut tí-
meat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus
meus, in toto corde meo, *
et glorificábo nomen tuum in
aetérnum.

Quia misericórdia tua magna
est super me : * et eruísti áni-
mam meam ex inférno inferióri.

Deus iníqui insurrexérunt su-
per me, † et synagóga po-
téntium quæsiérunt ánimam
meam : * et non proposuérent
te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor
et miséricors, * pátiens, et
multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére
mei, † da impérium tuum púe-
ro tuo : * et salvum fac fílium
ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bo-
num, † ut vídeant qui odérunt
me, et confundántur : * quóniam
tu, Dómine, adjuvísti me,
et consolátus es me.

Anti-
phona

Bene-di-xís-ti, * Dómi-ne, terram tu-am.

Ant.4
1g

undaménta e-jus. E U O U A E.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósá dicta sunt de te, * cí-vitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fué-

runt illic.

Numquid Sion dicet : † Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et princípum : * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Psalmus 87

Dómine, Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérun me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in

umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérun me abominatióne sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in per-

ditione?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliuionis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea præuéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis orationem meam : * auértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et in labó-

ribus a iuuentúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum : * et notos meos a miséria.

Anti-
phona

Fundaménta e-jus * in món-ti-bus sanctis.

Ant.5
6f

B

ene-díctus. E U O U A E.

Psalmus 88

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatióem et generatióem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis : * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, † jurávi David, servo meo : * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatióem et generatióem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília

tua, Dómine, * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino : * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum : * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum autem flúctuum

ejus tu mītigas.

Tu humiliāsti sicut vulnerātum, supērbum : * in brāchio virtūtis tuæ dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra : † orbem terræ et plenitudinem ejus tu fundāsti : * aquilonem, et mare tu creāsti.

Thabor et Hermon in nōmine tuo exsultābunt : * tuum brāchium cum potētia.

Firmētur manus tua, et exaltētur dēxtera tua : * justitia et judicium pręparatio sedis tuæ.

Misericordia et vēritas pręcedent faciē tuam : * beātus pōpulus, qui scit jubilatiōnem.

Dōmine, in lūmine vultus tui ambulābunt, † et in nōmine tuo exsultābunt tota die : * et in justitia tua exaltabūntur.

Quoniam glōria virtūtis eōrum tu es : * et in beneplácito tuo exaltābitur cornu nostrum.

Quia Dōmini est assūptio nostra, * et Sancti Israēl, regis nostri.

Tunc locūtus es in visiōe sanctis tuis, et dixisti : † Pó-sui adiutorium in potēte : * et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invēni David, servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliābitur ei : * et brāchium meum confortābit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo : * et fīlius iniquitātis non appónet nocēre ei.

Et concidam a faciē ipsius inimicos ejus : * et odiēntes eum in fugam convértam.

Et vēritas mea, et misericordia mea cum ipso : * et in nōmine meo exaltābitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus : * et in flumínibus dēxteram ejus.

Ipse invocābit me : Pater meus es tu : * Deus meus, et suscēptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum : * excélsum prę régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam : * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sǽculum sǽculi semen ejus : * et thronum ejus sicut dies cæli.

Si autem derelíquerint fīlii ejus legem meam : * et in judiciis meis non ambuláverint.

Si justitias meas profanáverint : * et mandáta mea non custodíerint :

Visitábo in virga iniquitátes eōrum : * et in verbéribus peccáta eōrum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritáte mea :

Neque profanábo testaméntum meum : * et quæ

procédunt de lábiis meis, non
fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo : Si
David méntiar : * semen ejus in
ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in
conspéctu meo, † et sicut luna
perfécta in ætérnum : * et testis
in cælo fidélis.

Tu vero repulísti et des-
pexísti : * distulísti Christum
tuum.

Evertísti testaméntum servi
tui : * profanásti in terra Sanc-
tuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes
ejus : * posuísti firmaméntum
ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes tran-
seúntes viam : * factus est op-
próbrum vicínis suis.

Exaltásti délixteram de-
priméntium eum : * lætificásti
omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii
ejus : * et non es auxiliátus ei
in bello.

Destruxísti eum ab emun-
datióne : * et sedem ejus in ter-
ram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus : *
perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in
finem : * exardéscet sicut ignis
ira tua ?

Memoráre quæ mea substán-
tia : * numquid enim vane
constituísti omnes fílios hó-
minum ?

Quis est homo, qui vivet, et
non vidébit mortem : * éruet
ánimam suam de manu ínferi ?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ
antíquæ, Dómine : * sicut jurás-
ti David in veritáte tua ?

Memor esto, Dómine, op-
próbrii servórum tuórum : *

Quod exprobravérunt in-
imíci tui, Dómine, * quod ex-
probravérunt commutatiónem
Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætér-
num : * fiat, fiat.

Psalmus 93

Deus ultiónum Dóminus : *
Deus ultiónum libere egit.

Exaltáre, qui júdicas terram : *
redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dó-
mine : * úsquequo peccatóres
gloriabúntur :

Effabúntur et loquéntur ini-

quitátem : * loquéntur omnes,
qui operántur injustítiam ?

Pópulum tuum, Dómine, hu-
miliavérunt : * et hereditátem
tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam interfe-
cérunt : * et pupíllas oc-
cidérunt.

Et dixerunt : Non vidébit Dóminus : * nec intélliget Deus Jacob.

Intélligite, insipiéntes in pópulo : * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit Gentes, non árguet : * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * et de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei a diébus malis : * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam : * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in judícium : * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus

malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me : * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus : * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secúndum multitudínem dolórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justí : * et sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

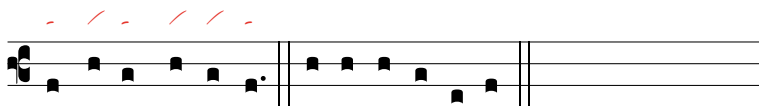
Et reddet illis iniquitátem ipsórum : † et in malítia eórum dispédet eos : * dispédet illos Dóminus Deus noster.

Anti-
phona

Bene-díctus * Dómi-nus in æ-térnum.

Ant. 6
2d

antá-te Dómi-no. E U O U A E.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino

glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus universa terra : * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : † commovéatur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritate sua.

Psalmus 96

Dóminus regnávit exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet : * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a

fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adorant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ : *

propter iudicia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altí-
simus super omnem terram : *
nimis exaltátus es super omnes
deos.

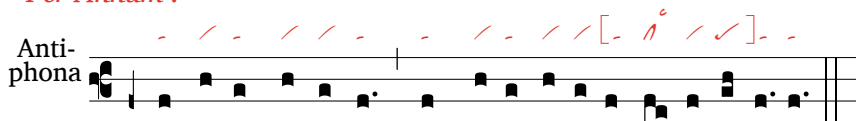
Qui dilígitis Dóminum, odíte
malum : * custódit Dóminus

ánimas sanctórum suórum, de
manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis
corde lætítia.

Lætámini, iusti in Dómino : *
et confitémini memóriæ sanc-
tificatiónis ejus.

Per Annum :

Cantá-te Dómi-no, * et bene-dí-ci-te nómi-ni e-jus.

℣. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine.

℟. Inclína aurem tuam ad precem meam.

In Adventu :

℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ.

℟. De petra desérti ad montem filíæ Sion.

In Quadragesima :

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi.

℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis :

℣. De ore leónis líbera me, Dómine.

℟. Et a cónibus unicónium humilitátem meam.

Tempore Paschali :

Alle-lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

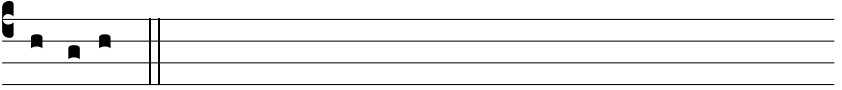
℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia.

℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

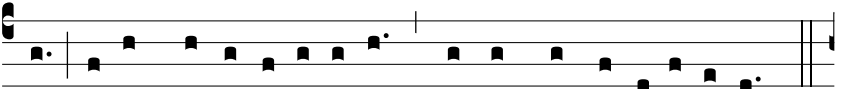
Sabbato

Invit.
6a**D**

ómi-num De-um nostrum, * Ve-ní-te, a- do-rémus.

Ve-ní-te. *pag. 25.*Hymn.
1**S**

ummæ De- us cleménti- æ, Mundíque Factor máchi-

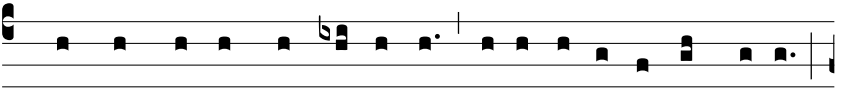
næ, Unus po-tenti- á-li-ter, Tri-núsque personá-li-ter :

2. Nostros pi- us cum cánti-cis Fle-tus be-nígne súsci-pe :

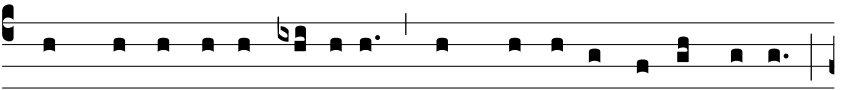
Quo corde pu-ro sórdi-bus Te perfru- ámur lárgi- us.

3. Lumbos, je-cúrque mórbi-dum Adú-re igni cóngru-o,

Accíncti ut sint pérpe-tim, Luxu remó-to péssimo.

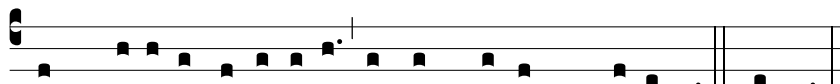
4. Ut quique ho-ras nócti-um Nunc conci-néndo rúmpimus,

Do- nis be- á- tæ pátri- æ Di- témur omnes áffa- tim

5. Præsta, Pa- ter pi- íssime, Patríque compar Úni- ce,

Cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to Regnans per omne sæcu-lum. A-men.

Per Annum :

Ant. 1
E

ui- a mi-ra-bí-li a. E U O U A E.

Tempore Paschali :

Ant.
E

l-le-lú-ia. E U O U A E.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvavit sibi dextera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in

cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : † moveátur mare, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Psalmus 98

Dóminus regnávít, irascántur
pópuli : * qui sedet super Ché-
rubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et
excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo ma-
gno : quóniam terríbile, et sanc-
tum est : * et honor regis judí-
cium díligit.

Tu parásti directiões : * judí-
cium et justítiam in Jacob tu
fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nos-
trum, et adoráte scabéllum pe-
dum ejus : * quóniam sanctum
est.

Móyses et Aaron in sa-

cerdótibus ejus : * et Sámuel
inter eos, qui ínvocant nomen
ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse
exaudiébat eos : * in colúmna
nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia
ejus : * et præcéptum quod de-
dit illis.

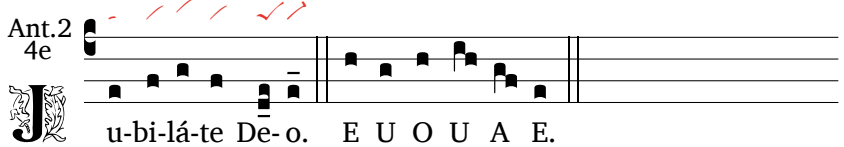
Dómine, Deus noster, tu exau-
diébas eos : * Deus, tu propítius
fuísti eis, et ulcísens in omnes
adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nos-
trum, et adoráte in monte sanc-
to ejus : * quóniam sanctus Dó-
minus Deus noster.

Qui-a mi-ra-bí-li-a * fe-cit Dómi-nus.

Si in Laudibus unpointedpsalm 99 non dicitur :

Psalmus 99

Jubiláte Deo, omnis terra : *
servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in
exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse
est Deus : * ipse fecit nos, et non
ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscae

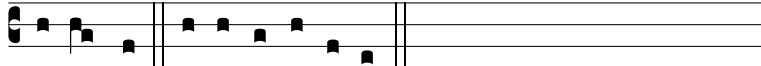
ejus : introíte portas ejus in
confessióne, * átria ejus in hym-
nis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam
suávis est Dóminus, in ætérnum
misericórdia ejus, * et usque in
generatióne et generatióne
véritas ejus.

Psalmus 100 ut infra. Si in Laudibus Psalmus 99 dicitur :

Ant.2

8g

onum est. E U O U A E.

Psalmus 91

Bonum est confitēri Dómino : *
et psállere nómini tuo, Altís-
sime.

Ad annuntiándum mane mi-
sericórdiam tuam : * et ve-
ritátem tuam per noctem.

In decachódo, psaltério : *
cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in
factúra tua : * et in opéribus
mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera
tua, Dómine ! * nimis profúndæ
factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet : *
et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres
sicut fenum : * et apparúerint
omnes, qui operántur ini-
quitátem.

Ut intéreant in sæculum sæ-
culi : * tu autem Altíssimus in
ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui,

Dómine, quóniam ecce in-
imíci tui períbunt : * et dis-
pergéntur omnes, qui operán-
tur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis
cornu meum : * et senéctus mea
in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus
inimícos meos : * et in
insurgéntibus in me ma-
lignántibus áudiet auris mea.

Justus, ut palma florébit : *
sicut cedrus Líbani mul-
tiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, *
in átriis domus Dei nostri flo-
rébunt.

Adhuc multiplicabúntur in se-
nécta úberi : * et bene patiéntes
erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus,
Deus noster : * et non est iní-
quitas in eo.

Psalmus 100

Misericórdiam, et iudícium *
cantábo tibi, Dómine :

Psallam, et intélligam in via
immaculáta, * quando vénies
ad me.

Perambulábam in innocéntia
cordis mei : * in médio domus
meæ.

Non proponébam ante óculos
meos rem injústam : * faciéntes
prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pra-
vum : * declinántem a me malí-
gnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo

suo, * hunc persecuébar.

Supérbo óculo, et insatiábili
corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut
sédeant mecum : * ámbulans in
via immaculáta, hic mihi mi-
nistrábat.

Non habitábit in médio domus
meæ, qui facit supérbiam : * qui
lóquitur iníqua, non diréxit in
conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam
omnes peccatóres terræ : * ut
dispénderem de civitáte Dómini
omnes operántes iniquitátem.

Si in Laudibus Psalmus 99 non dicitur :

Anti-
phona

Ju-bi-lá-te Dē-o, * omnis terra.

Si in Laudibus Psalmus 99 dicitur :

Anti-
phona

Bonum est * confi-té-ri Dómi-no.

Ant.3
1a

lamor me-us. E U O U A E.

Psalmus 101

Dómine, exáudi oratiónem
meam : * et clamor meus ad
te véniat.

me : * in quacúmque die trí-
bulor, inclína ad me aurem
tuam.

Non avértas fáciem tuam a

In quacúmque die invocávero

te : * velóclter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei : * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum áruí.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatióem et generatióem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréendi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine : * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióem humílium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cælo in terram aspéxit :

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret fílios interemptórum.

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndó pópulos in unum : * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatióem et generatióem anni tui.

Ínitio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum ha-
bitábunt : * et semen eórum

in sáculum dirigétur.

Psalmus 102

Bénedic, ánima mea, Dó-
mino : * et ómnia, quæ intra
me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dó-
mino : * et noli oblivísci omnes
retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus ini-
quitátibus tuis : * qui sanat
omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimít de intéritu vitam
tuam : * qui coronat te in mi-
sericórdia et miseratió nibus.

Qui replet in bonis desidérium
tuum : * renovábitur ut áquilæ
juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dó-
minus : * et júdiciu m ómnibus
injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, *
fíliis Israél voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dó-
minus : * longánimis et multum
miséricors.

Non in perpétuum iras-
cétur : * neque in ætérnum com-
minábitur.

Non secúndum peccáta nostra
fecit nobis : * neque secúndum
iniquitátes nostras retríbuit no-
bis.

Quóniam secúndum al-
titúdinem cæli a terra : * cor-
roborávit misericórdiam suam

super timéntes se.

Quantum distat ortus ab oc-
cidénte : * longe fecit a nobis
iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater fi-
liórum, † misértus est Dóminus
timéntibus se : * quóniam ipse
cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis
sumus : † homo, sicut fœnum
dies ejus, * tamquam flos agri
sic efflorebit.

Quóniam spíritus pertransíbit
in illo, et non subsístet : * et non
cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab
ætérno, * et usque in ætérnum
super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios fi-
liórum, * his qui servant tes-
taméntum ejus.

Et mémore s sunt mandatórum
ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit se-
dem suam : * et regnum ipsíus
ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes
Angeli ejus : † poténtes virtúte,
faciéntes verbum illíus, * ad
audiéndam vocem sermónum
ejus.

Benedícite Dómino, omnes
virtútes ejus : * minístri ejus,

qui fácitis voluntátem ejus. | dominatiónis ejus, * bédedic,
 Benedícite Dómino, ómnia | áanima mea, Dómino.
 ópera ejus : † in omni loco

Psalmus 103

Bédedic áanima mea, Dó-
 mino : * Dómine, Deus meus,
 magnificátus es veheménter.

Confessióem, et decórem in-
 duísti : * amíctus lúmine sicut
 vestiménto.

Exténdens cælum sicut pel-
 lem : * qui tegis aquis superióra
 ejus.

Qui ponis nubem ascénsum
 tuum : * qui ámbulas super pen-
 nas ventórum.

Qui facis ángeles tuos, spí-
 ritus : * et minístros tuos ignem
 uréntem.

Qui fundásti terram super sta-
 bilitátem suam : * non in-
 clinábitur in sáeculum sáeculi.

Abýssus, sicut vestiméntum,
 amíctus ejus : * super montes
 stabunt aquæ.

Ab increpatióe tua fúgient : *
 a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes : et des-

céndunt campi * in locum,
 quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem
 non transgrediéntur : * neque
 converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convál-
 libus : * inter médium móntium
 pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiae agri : *
 exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli ha-
 bitábunt : * de médio petrárum
 dabunt voces.

Rigans montes de superióribus
 suis : * de fructu óperum tuó-
 rum satiábitur terra :

Prodúcens foenum juméntis : *
 et herbam servitúti hóminum :

Ut edúcas panem de terra : * et
 vinum lætíficet cor hóminis :

Ut exhílalet fáciem in óleo : *
 et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et
 cedri Líbani, quas plantávit : *

illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : * montes excélsi cervis : petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásu suu.

Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónu rugiéntes, ut rápíant : * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suu : * et ad operatióne suam usque ad vésperu.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti : impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus : * illic reptília, quoru non est númerus.

Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad

illudéndu ei : * ómnia a te expéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent : * apériente te manum tuam, ómnia implebúntur bonitate.

Avertente autem te faciém, turbabúntur : * áuferes spíritum eórum, et deficient, et in pulverem suu reverténtur.

Emíttes spíritum tuu, et creabúntur : * et renovábis faciém terræ.

Sit glória Dómini in sæculu : * lætábitur Dóminus in opéribus suis :

Qui respicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit montes, et fúmant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Jucúndu sit ei elóquiu meu : * ego vero delectábor in Dómino.

Defícient peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint : * bénedic, ánima mea, Dómino.

Psalmus 104

Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei : * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * lætétur cor quæréntiu Dóminu.

Quærite Dóminu, et confirmámini : * quærite faciém ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus,
quæ fecit : * prodígia ejus, et
judícia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus : *
fílii Jacob, elécti ejus.

Ipsé Dóminus Deus noster : *
in univérſa terra judícia ejus.

Memor fuit in ſáculum
testaménti ſui : * verbi,
quod mandávit in mille ge-
neratiónes :

Quod dispósuit ad Abraham : *
et juraménti ſui ad Isaac :

Et státuit illud Jacob in præ-
céptum : * et Israëġ in tes-
taméntum ætérnum :

Dicens : Tibi dabo terram Chá-
naan, * funículum hereditátis
veſtræ.

Cum eſſent número brevi, *
pauciſſimi et incolæ ejus :

Et pertransiérunt de gente in
gentem, * et de regno ad pó-
pulum áġterum.

Non relíquit hóminem nocére
eis : * et corripuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos
meos : * et in prophétis meis
nolíte malignári.

Et vocávit famem ſuper ter-
ram : * et omne firmaméntum
panis contrívit.

Misit ante eos virum : * in ſer-
vum venúmdatus eſt Joſeph.

Humiliavérunt in compédibus
pedes ejus, ferrum pertráſiit
ánimam ejus * donec veníret
verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit
eum : * misit rex, et ſolvit eum ;
princeps populórum, et dimísit
eum.

Conſtítuit eum dóminum do-
mus ſuæ : * et príncipem omnis
poſſeſſióriſ ſuæ :

Ut erudíret príncipes ejus ſi-
cut ſemetípſum : * et ſenes ejus
prudéntiam doceret.

Et intrávit Israëġ in Ægýp-
tum : * et Jacob áccola fuit in
terra Cham.

Et auxit pópulum ſuum ve-
heménter : * et firmávit eum ſu-
per inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent
pópulum ejus : * et dolum fá-
cerent in ſervos ejus.

Misit Móysen, ſervum ſuum : *
Aaron, quem elégit ipſum.

Pósuit in eis verba ſignórum
ſuórum : * et prodigiórum in
terra Cham.

Misit ténebras, et obs-
curávit : * et non exacerbávit
ſermónes ſuos.

Convértit aquas eórum in ſán-
guinem : * et occídít piſces eó-
rum.

Edidit terra eórum ranas : * in
penetrálibus regum ipſórum.

Dixit, et venit cœnomyía : * et
cínifes in ómnibus fínibus eó-
rum.

Pósuit plúvias eórum grán-
dinem : * ignem comburéntem
in terra ipſórum.

Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum : * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cuius non erat númerus :

Et comédit omne fœnum in terra eórum : * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum : * primitias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro : * et non erat in tríbus eórum infirmus.

Lætáta est Ægýptus in profectione eórum : * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in pro-

tectionem eórum : * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix : * et pane cæli saturávit eos.

Dirúpit petram et fluxérunt aquæ : * abiérunt in sicco flúmina ;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui : * quod hábuit ad Abraham, púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exultatione, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes Génitium : * et labóres populórum posséderunt :

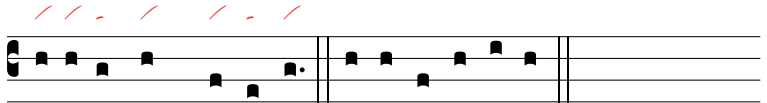
Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requírant.

Anti-
phona

Béne-dic, * á-nima me-a, Dómi-no.

Ant.5
8c

í-si-ta nos, Dómi-ne. E U O U A E.

Psalmus 105

Confitémini Dómino, quóniam bonus : * quóniam in sáculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciat omnes laudes ejus ?

Beáti, qui custódiunt iudícium, * et fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui : * vísita nos in salutári tuo :

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ : * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris : * injúste égimus, ini-

quitatem fecimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua : * non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ.

Et irritaverunt ascendentes in mare, * Mare Rubrum.

Et salvavit eos propter nomen suum : * ut notam faceret potentiam suam.

Et increpuit Mare Rubrum, et exsiccatum est, * et deduxit eos in abyssus sicut in deserto.

Et salvavit eos de manu odiientium : * et redemit eos de manu inimici.

Et operuit aqua tribulantes eos : * unus ex eis non remansit.

Et crediderunt verbis ejus : * et laudaverunt laudem ejus.

Cito fecerunt, obliti sunt operum ejus : * et non sustinuerunt consilium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in deserto : * et tentaverunt Deum in inaquoso.

Et dedit eis petitionem ipsorum : * et misit saturitatem in animas eorum.

Et irritaverunt Móysen in castris : * Aaron, sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutivit Dathan : * et operuit super congregatióem Abiron.

Et exarsit ignis in synagoga eorum : * flamma combussit peccatores.

Et fecerunt vitulum in Horeb : * et adoraverunt sculptile.

Et mutaverunt glóriam suam * in similitudinem vituli comedentis fœnum.

Obliti sunt Deum, qui salvavit eos, * qui fecit magnalia in Ægypto, mirabilia in terra Cham : terribilia in Mari Rubro.

Et dixit ut disperderet eos : * si non Móyses, electus ejus, stetisset in confractiône in conspectu ejus :

Ut averteret iram ejus ne disperderet eos : * et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem :

Non crediderunt verbo ejus, et murmuraverunt in tabernaculis suis : * non exaudierunt vocem Dómini.

Et elevavit manum suam super eos : * ut prosterneret eos in deserto :

Et ut dejiceret semen eorum in nationibus : * et dispergeret eos in regionibus.

Et initiati sunt Beelphegor : * et comederunt sacrificia mortuorum.

Et irritaverunt eum in adinventiõibus suis : * et multiplicata est in eis ruina.

Et stetit Phinees, et placavit : * et cessavit quassatio.

Et reputatum est ei in justitiam : * in generatióem et generatióem usque in sempiternum.

Et irritavérunt eum ad Aquas contradictionis : * et vexátus est Móyses propter eos : quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis : * non disperdidérunt Gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commísti sunt inter Gentes, et didicérunt ópera eórum : et serviérunt sculptílibus eórum : * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos, * et fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocentem : * sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infécta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum : * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum : * et abominátus est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus Génitium : * et domináti sunt eórum

qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub manibus eórum : * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo : * et humiliáti sunt in iniquitatibus suis.

Et vidit, cum tribularéntur : * et audívit oratióem eórum.

Et memor fuit testaménti sui : * et pœnituit eum secúndum multitudinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine, Deus noster : * et cógrega nos de nationibus :

Ut confiteámur nómini sancto tuo : * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus, Deus Israhel, a sáculo et usque in sáculum : * et dicet omnis pópulus : Fiat, fiat.

Psalmus 106

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sáculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci : * et de regiónibus congregávit eos :

A solis ortu, et occásu : * ab aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes : * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitatibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam : * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem : * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et umbra mortis : * vinctos in mendicitáte et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei : * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum : * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitatibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis : * et víncula eórum dirúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia contrívit portas áreas : * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum : * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánimá eórum : * et ap-

propinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitatibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos : * et erípuit eos de interitió nibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacrificent sacrificium laudis : * et annúntient ópera ejus in exsultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatió nem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília ejus in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus procéllæ : * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cælos, et descéndunt usque ad abýssos : * ánimá eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius : * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitatibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram : * et siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt : * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino mi-
sericórdiae ejus : * et mirábilia
ejus fíliis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia ple-
bis : * et in cáthedra seniórum
laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum : *
et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salsú-
ginem : * a malítia in-
habitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna
aquárum : * et terram sine aqua
in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes : *
et constituérunt civitátem ha-
bitatiónis.

Et seminavérunt agros, et
plantavérunt víneas : * et fe-

cérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti
sunt nimis : * et juménta eórum
non minorávit.

Et pauci facti sunt : * et vexáti
sunt a tribulatióne malórum, et
dolóre.

Effúsa est contéptio super
príncipes : * et erráre fecit eos
in ínvio, et non in via.

Et adjúvit páuperem de inó-
pia : * et pósuit sicut oves famí-
lias.

Vidébunt recti, et læ-
tabúntur : * et omnis iníquitas
oppilábit os suum.

Quis sápiens et custódi-
et hæc? * et intélliget mi-
sericórdias Dómini.

Psalmus 107

Parátum cor meum, Deus,
parátum cor meum : * cantábo,
et psallam in glória mea.

Exsúrge, glória mea, exsúrge,
psaltérium et cíthara : * exsúr-
gam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dó-
mine : * et psallam tibi in na-

tió nibus.

Quia magna est super cælos
misericórdia tua : * et usque ad
nubes véritas tua :

Exaltáre super cælos,
Deus, † et super omnem ter-
ram glória tua : * ut liberéntur
dilécti tui.

Salvum fac dextera tua, et exáudi me : * Deus locútus est in sancto suo :

Exsultábo, et dívidam Sí-chimam : * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim suscepção capitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calcamentum meum : * mihi

alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitatem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxiliū de tribulatiōe : * quia vana salus hominis.

In Deo faciémus virtutem : * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Psalmus 108

Deus, laudem meam ne tacueris : * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsus me lingua dolósa, † et sermónibus ódii circumdedérunt me : * et expugnávérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi : * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsus me mala pro bonis : * et ódium pro dilectiōe mea.

Constítue super eum peccatórem : * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus : * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci : * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant filii ejus órphani : * et

uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur filii ejus, et mendícet : * et ejiciántur de habitatiōnibus suis.

Scrutétur foenerátor omnem substántiam ejus : * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor : * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatiōe una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini : * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, † et dispéreat de terra memória eórum : * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem

ínopem, et mendícum, * et compúntum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei : * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, † et intrávit sicut aqua in interióra ejus, * et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur : * et sicut zona, qua semper præcingitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum : * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum : * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me quia egénus, et pauper ego sum : * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum : * et excússus sum

sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio : * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine, Deus meus : * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc : * et tu, Dómine, fecísti eam.

Maledícet illi, et tu benedíces : † qui insúrgunt in me, confundántur : * servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre : * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo : * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Per Annum :

Anti-
phona

Confite-té-bor Dómi-no * ni-mis in o-re me-o.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

In Adventu :

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo.

℟. Véniet ut salvet pópulum suum.

In Quadragesima :

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.

℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis :

℣. Ne perdas cum impiis, Deus, ánimam meam.

℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Tempore Paschali :

Alle-lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia.

℟. Viso Dómino, allelúia.

Si fit Officium de S. Maria in Sabbato :

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. (T.P. Allelúia.)

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. (T.P. Allelúia.)

COMMUNE SANCTORUM

Commune Apostolorum et Evangelistarum extra Tempus Paschale

Invit.
3e

R

e- gem Apo- stó- ló- rum Dó- mi- num,

* Ve- ní-te, a- do-ré- mus. Ve- ní-te. *pag. 25.*

Hymn.

1

AE

- téna Christi mún- ra, A- posto- ló- rum

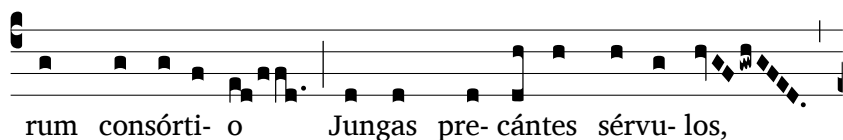
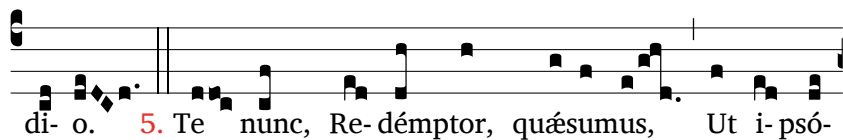
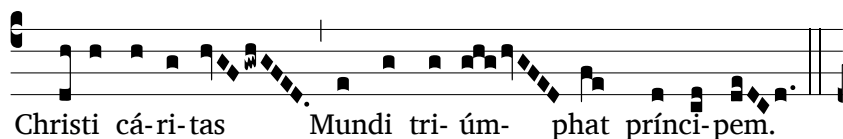
gló- ri- am, Laudes canéntes dé- bi- tas, Læ- tis ca-

ná- mus ménti-bus. *2.* Ec-cle-si- á-rum Prínci-pes,

Bel-li tri- umphá-les du-ces, Cæ-léstis aulæ mí-li-tes,

Et ve- ra mun- di lúmi- na. *3.* De- vó- ta Sanctó-

rum fi- des, Inví- cta spes credénti- um, Perfécta

Feria II et V :

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Feria III et VI :

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémoires erunt nóminis tui, Domine.

Feria IV et Sabbato (si non fit de S. Maria) :

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Dómine.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Commune Apostolorum et Evangelistarum Tempore Paschali

Invit.

6f

R

e-gem Aposto-ló-rum Dómi-num, * Ve-ní-te ado-

Rré-mus. Al-le-lú-ia. Ve-ní-te. *pag. 25.*

Hymn.

3

T

ri-stes e-rant A-pósto-li De-ne-ce su-i Dómi-ni,

T

Quem pœna mor-tis crudé-li Servi damná-rant ím-

Tpi-i. *2.* Sermó-ne blando Ange-lus Præ-dí-xit mu-li-**T**

é-ri-bus: In Ga-li-læ-a Dómi-nus Vi-déndus est

Tquantó-ci-us. *3.* Il-læ dum pergunt cónci-tæ, A-pó-**T**

sto-lis hoc dí-ce-re, Vi-déntes e-um ví-ve-re, Osculántur

Tpe-des Dó-mi-ni. *4.* Quo ágni-to, dí-scí-pu-li In

Ga-li-læ-am pró-pe-re Pergunt vi-dé-re fá-ci-em De-si-
 de-rá-tam Dó-mi-ni. 5. Quæ-sumus, Auctor ómni-um,
 In hoc paschá-li gáudi-o, Ab omni mor-tis ímpe-tu Tu-
 um de-fén-de pó-pu-lum. 6. Gló-ri-a ti-bi Dómi-ne,
 Qui surre-xísti a mórtu-is, Cum Patre et Sanc-to Spí-ri-tu,
 In sempi-tér-na sæ-cu-la. A-men.

Ab Ascensione ad Pentecosten, non dicitur Qui surrexísti a mórtuis
sed Qui scandis super sídera.

Feria II et V :

℣. Sancti et iusti, in Dómino gaudéte, allelúia.

℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

Feria III et VI :

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúia.

℟. Et ætérnitas témporum, allelúia.

Feria IV et Sabbato (si non fit de S. Maria) :

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúia.

℟. Gáudeium et exsultatiónem obtinébunt, allelúia.

Commune unius Martyris extra Tempus Paschale

Invit.
6a

R

e-gem Mártý-rum Dómi-num, * Ve-ní-te, a-do-ré-

R

mus. Ve-ní-te. *pag. 25.*

Hymn.
8

D

e-us tu-ó-rum mí-li-tum Sors, et có-ro-na, præ-

D

mi-um, Lau-des ca-néntes Mártý-ris Absólve ne-xu

D

crími-nis. *2.* Híc nempe mundi gáudi-a, Et blandiménta nó-

D

xi-a Ca-dú-ca ri-te dé-pu-tans, Pervé-nit ad cæ-lésti-a.

D

3. Pœnas cucúrrit fór-ti-ter, Et sústu-lit vi-rí-li-ter,

D

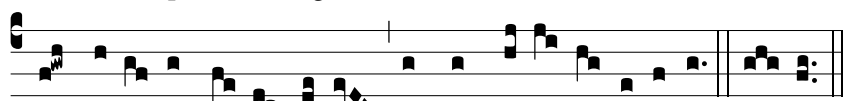
Pro-te ef-fúndens sângui-nem, Ætérna do-na póssi-det.

D

4. Ob hoc pre-cá-tu súppli-ci Te póscimus, pi-íssime;

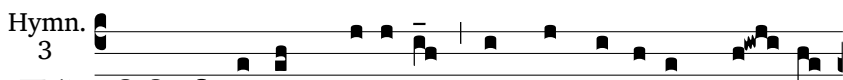

5. Laus et pe-rénis gló-ri-a De-o Patri, et Fí-li-o,

Sancto simul Pa-rá-cli-to, In sempi-térna sáecu-la. A-men.

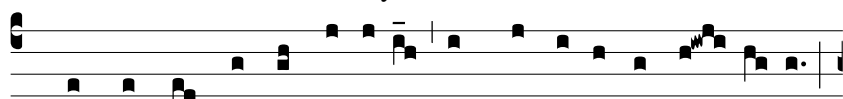
Alter tonus ad libitum :

De-us tu-ó-rum mí-li-tum Sors, et có-rona, præ-mi-

um, Laudes canéntes Mártý-ris Absólve ne-xu crí-mi-nis.

2. Hic nempe mundi gáudi-a, Et blandiménta nó-xi-a

Cadú-ca ri-te dépu-tans, Pervé-nit ad cæ-lé-sti-a.

3. Pœnas cu-cúrrit fórti-ter, Et sústu-lit vi-rí-li-ter,

Pro te effúndens sângui-nem, Ætérna do-na pós-si-det.

4. Ob hoc pre-cá-tu súppli-ci Te póscimus, pi-ís-sime;

In hoc tri-úmphi Mártý-ris Dimítte no-xam sér-vu-lis.

5. Laus et pe-rén-nis gló-ri-a De-o Patri, et Fí-li-o,

Sancto simul Pa-rácli-to, In sempi-térna sá-cu-la. A-men.

Feria II et V :

V. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

R. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Feria III et VI :

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

R. Corónam de lápide pretioso.

Feria IV et Sabbato (si non fit de S. Maria) :

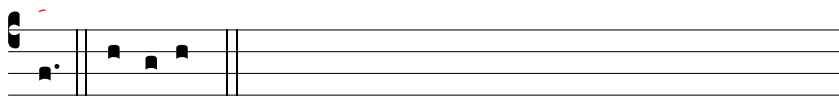
℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

R. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Commune plurimorum Martyrum
extra Tempus Paschale

R e-gem Márty-rum Dómi-num, * Ve-ní-te, a- do-ré-

mus. Ve-ní-te. *pag. 25.*

Hymn.

8

- térna Chri-sti mú- ne-ra, Et Márty-rum vi-

ctó-ri-as, Laudes canéntes dé-bi-tas Læ-tis ca-ná-mus

mén-ti-bus. 2. Terró-re vi-to sæ-cu-li, Pœnísque

spre-tis córpo-ris, Mortis sacræ compé-di-o Vi-tam

be-á-tam pós-si-dent. 3. Tradúntur igni Már-ty-res,

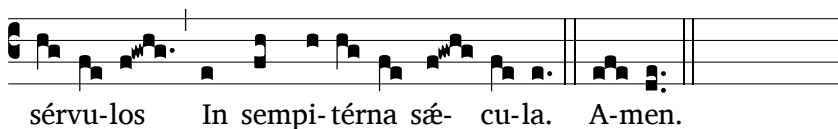
Et besti-á-rum dénti-bus; Armá-ta sævit úngu-lis

Tortó-ris in-sá-ni ma-nus. 4. Nudá-ta pendent ví-sce-ra,

Sanguis sacrá-tus fúndi-tur; Sed pérmanent immó-bi-les,

Vi-tæ pe-rén-nis grá-ti-a. 5. Te nunc, Redémptor, quæ-

sumus, Ut mártý-rum con-sórti-o Jungas pre-cántes

Sic semper terminandus est Hymnus prædictus.

Feria II et V :

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Feria III et VI :

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delecténtur in lætítia.

Feria IV et Sabbato (si non fit de S. Maria) :

℣. Justi autem in perpétuum vivent.

℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Commune unius aut plurimorum Martyrum Tempore Paschali

In Festis unius Martyris Hymnus Deus tuorum militum, pag. 159 aut 160, cum doxologia de tempore; et in Festis plurimorum Martyrum Hymnus Aeterna Christi munera (Martyrum), pag. 162, cum sua doxologia.

Versiculi sumuntur ex Communi Apostolorum et Evangelistorum Tempore Paschali.

Commune Confessoris

Extra Tempus Paschale :

Invit. 6a

e-gem Confessó-rum Dómi-num, * Ve-ní-te, a- do-ré-

mus. Ve-ní-te. *pag. 25.*

Tempore Paschali :

Invit. 6f

e- gem Confessó-rum Dómi-num, * Ve-ní-te ado-ré-

mus. Al- le- lú- ia. Ve-ní-te. *pag. 25.*

Feria II :

Hymn. 8

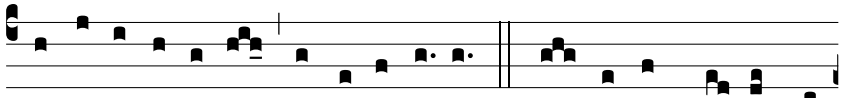
- ste Conféssor Dómi-ni sacrá-tus, Fe- sta plebs cu-jus

cē-lébrat per orbem, Hó-di- e læ- tus mé-ru- it secré-ta

m.t.v. supré-mos

Scánde-re cæ-li. 2. Qui pi- us, pru-dens, húmi-lis, pu-dí-cus,
Laudis ho-nó-res.

Só- bri- us, castus fu- it et qui- é-tus, Vi- ta dum præ-sens

ve-ge-tá-vit e-jus Córpo-ris artus. **3.** Ad sacram cu-jus tú-

mu-lum frequénter Membra languéntem modo sa-ni-tá-ti,

Quó-li-bet morbo fú-e-rint gravá-ta, Resti-tu-úntur.

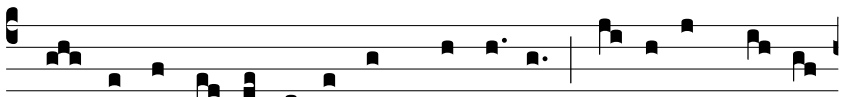
4. Un-de nunc noster cho-rus in honó-rem I-psi-us, hymnum

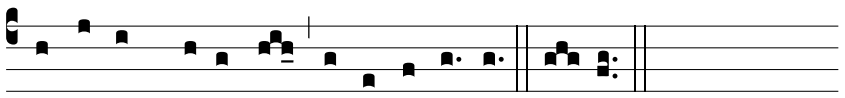
ca-nit hunc li-bénter : Ut pi-is e-jus mé-ri-tis juvémur

Omne per ævum. **5.** Sit sa-lus il-li, de-cus atque virtus,

Qui supra cæ-li ré-si-dens ca-cúmen, Tó-ti-us mundi

máchi-nam gubérnat Tri-nus et u-nus. A-men.

Feria III :

Hymn.

8

-ste Conféssor Dómi-ni sacrá-tus, Festa plebs cu-jus

ce-lébrat per orbem, Hó-di-e læ-tus mé-ru-it secré-ta

*m.t.v.**supré-mos*Scánde-re cæ-li. 2. Qui pi-us, prudens, húmi-lis, pu-dí-cus,
Laudis ho-nó-res.

Sóbri-us, castus fu-it et qui-é-tus, Vi-ta dum præ-sens

ve-ge-tá-vit e-jus Córpo-ris artus. 3. Ad sacram cu-jus tú-

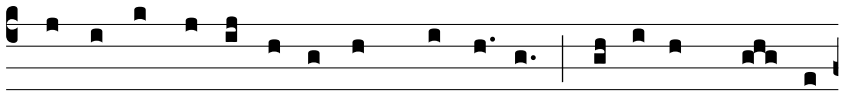
mu-lum fréquénter Membra languéntem modo sa-ni-tá-ti,

Quó-li-bet mor-bo fú-e-rint gravá-ta, Resti-tu-úntur.

4. Unde nunc noster cho-rus in honó-rem Ipsi-us, hymnum

ca-nit hunc li-bénter : Ut pi-is e-jus mé-ri-tis juvé-mur

Omne per ævum. 5. Sit sa-lus il-li, de-cus atque virtus,

Qui supra cæ-li ré-si-dens ca-cúmen, Tó-ti-us mun-di

máchi-nam gubérnat Tri-nus et unus. A-men.

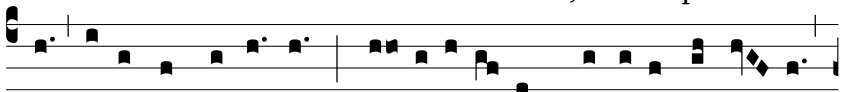
Feria IV :

Hymn.

1

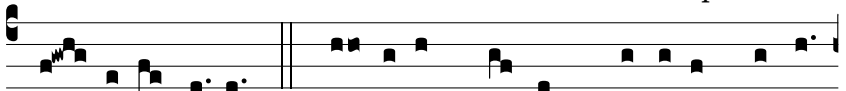

- ste Confés-sor Dómi-ni sacrá-tus, Fe-sta plebs cu-

jus ce-lébrat per orbem, Hó-di-e læ-tus mé-ru-it secré- ta

m.t.v. *supré- mos*

Scán-de-re cæ-li. 2. Qui pi-us, pru-dens, húmi-lis, pu-dí-
Lau-dis honó-res.

cus, Só-bri-us, ca-stus fu-it et qui-é-tus, Vi-ta dum præ-sens

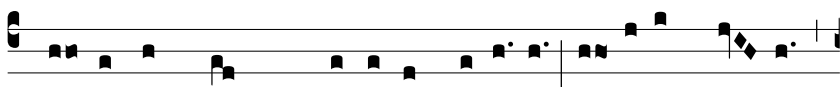
ve-ge-tá-vit e-jus Cór-po-ris artus. 3. Ad sacram cu-jus tú-

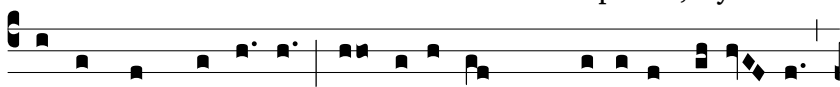
mu-lum fré-quén-ter Membra languén-tem modo sa-ni-tá-ti,

Quó-li-bet morbo fú-e-rint gravá- ta, Re- sti-tu-úntur.

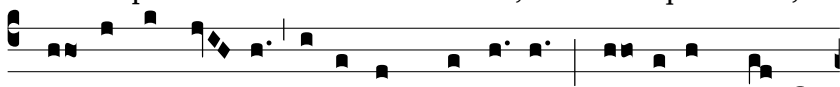
4. Unde nunc no-ster cho-rus in honó-rem I-psi-us, hymnum

ca-nit hunc li-bénter : Ut pi-is e-jus mé-ri-tis juvé-mur

Om-ne per ævum. 5. Sit sa-lus il-li, de-cus atque virtus,

Qui supra cæ-li ré-si-dens ca-cúmen, Tó-ti-us mundi

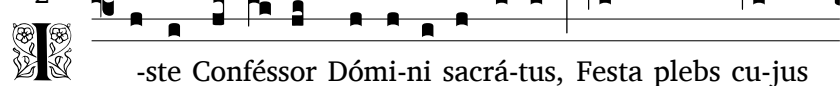

máchi-nam gubér-nat Tri-nus et u-nus. A-men.

Feria V :

Hymn.

2

-ste Conféssor Dómi-ni sacrá-tus, Festa plebs cu-jus

ce-lébrat per orbem, Hó-di-e læ-tus mé-ru-it secré-ta

m.t.v. supré-mos

Scánde-re cæ-li. 2. Qui pi-us, pru-dens, húmi-lis, pu-dí-cus,
Laudis ho-nó-res.

Sóbri-us, castus fu-it et qui-é-tus, Vi-ta dum præ-sens

ve-ge-tá-vit e-jus Córpo-ris ar-tus. 3. Ad sacram cu-jus tú-

mu-lum frequénter Membra languéntem modo sa-ni-tá-ti,

Quó- li-bet morbo fú-e-rint gravá-ta, Resti-tu-úntur.

4. Unde nunc noster cho-rus in honó-rem I-psi-us, hymnum

ca-nit hunc li-bénter : Ut pi-is e-jus mé-ri-tis juvé-mur

Omne per æ-vum. 5. Sit sa-lus il-li, de-cus atque virtus,

Qui supra cæ-li ré-si-dens ca-cúmen, Tó-ti-us mundi

máchi-nam gubérnat Tri-nus et u-nus. A-men.

Feria VI :

Hymn.

1

- ste Conféssor Dómi-ni sacrá-tus, Fe-sta plebs cu-jus

ce-lébrat per or-bem, Hó-di-e læ-tus mé-ru-it secré-ta

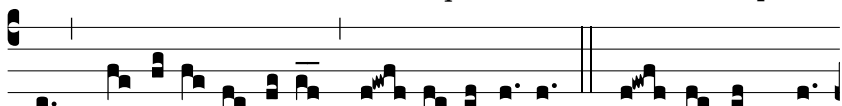
m.t.v. supré-mos

Scán- de-re cæ-li. 2. Qui pi- us, pru-dens, húmi-lis, pu-dí-
Lau- dis ho-nó-res.

cus, Só-bri- us, castus fu- it et qui- é- tus, Vi- ta dum præ-

sens ve-ge-tá-vit e-jus Cór- pō-ris artus. 3. Ad sacram cu-

jus túmu-lum fréquentér Membra languéntem modo sa-ni-

tá- ti, Quó-li- bet mor- bó fú- e- rint gra- vá- ta, Re- sti- tu-

úntur. 4. Un- de nunc noster cho- rus in honó- rem I- psi- us,

hymnum ca- nit hunc li- bén- ter : Ut pi- is e- jus mé- ri- tis

ju- vémur Om- ne per ævum. 5. Sit sa- lus il- li, de- cus at-

que virtus, Qui supra cæ-li ré- si- dens ca- cú- men, Tó- ti- us

mun- di máchi- nam gu- bérnat Tri- nus et u- nus. A- men.

Sabbato :

Hymn.

1

-ste Conféssor Dómi-ni sacrá-tus, Festa plebs cu-jus

ce-lébrat per or-bem, Hó-di- e læ-tus mé-ru- it secré- ta

*m.t.v. supré- mos*Scánde-re cæ- li. 2. Qui pi- us, pru-dens, húmi-lis, pu-dí-cus,
Laudis ho-nó- res.

Sóbri- us, castus fu- it et qui- é- tus, Vi- ta dum præ-sens

ve-ge-tá-vit e- jus Córpo-ris ar-tus. 3. Ad sacram cu-jus tú-

mu-lum fréquénter Membra languéntem modo sa-ni-tá- ti,

Quó- li-bet morbo fú- e-rint gra-vá- ta, Re-sti-tu-ún-tur.

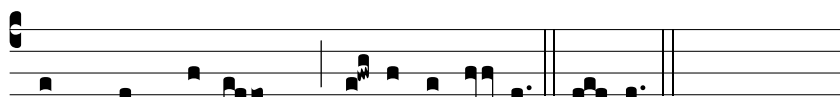
4. Unde nunc noster cho-rus in honó-rem Ipsi- us, hymnum

ca-nit hunc li-bén-ter : Ut pi- is e- jus mé-ri-tis ju-vé-mur

Omne per æ-vum. 5. Sit sa-lus il- li, de-cus atque virtus,

Qui supra cæ-li ré-si-dens ca-cú-men, Tó-ti-us mundi

má-chi-nam gu-bér-nat Tri-nus et u-nus. A-men.

Feria II et V :

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T.P. Allelúia.)

℟. Stola glóriæ índuit eum. (T.P. Allelúia.)

Feria III et VI, pro Confessore Pontifice :

℣. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. (T.P. Allelúia.)

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. (T.P. Allelúia.)

Feria III et VI, pro Confessore non Pontifice :

℣. Os iusti meditábitur sapiéntiam. (T.P. Allelúia.)

℟. Et lingua ejus loquétur justítiam. (T.P. Allelúia.)

Feria IV et Sabbato (si non fit de S. Maria), pro Confessore Pontifice :

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. (T.P. Allelúia.)

℟. Secúndum órđinem Melchisedech. (T.P. Allelúia.)

Feria IV et Sabbato, pro Confessore non Pontifice :

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. (T.P. Allelúia.)

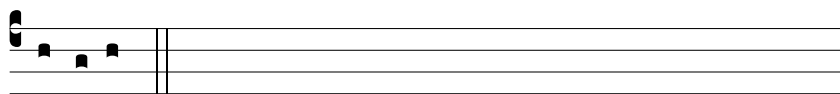
℟. Et non supplantabúntur gressus ejus. (T.P. Allelúia.)

Commune Virginum aut non Virginum

Pro Virgine, extra Tempus Paschale :

Invit. 6a

Re-gem Vír-gi-num Dó-mi-num, * Ve-ní-te, a- do-rémus.

Ve-ní-te. *pag. 25.*

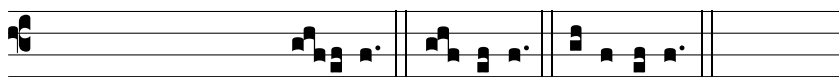
Pro Virgine, Tempore Paschali :

Invit.
6f**R**

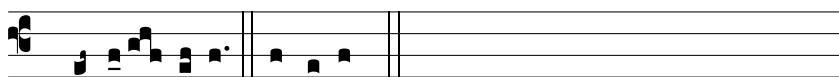
e- gem Vírgi-num Dómi-num, * Ve-ní-te ado-ré- mus.

Al- le- lú- ia. Ve-ní-te. *pag. 25.**Pro una non Virgine :*Invit.
2d**L**

audémus De- um no- strum, * In confes- si- ó-

ne be- á- tæ *N. T.P.* Alle- lú-ia. Ve-ní-te. *pag. 25.**Exempla nominum :* Cla- ræ. Mar- tínæ. E- lí- sabeth.*Pro plurimis non Virginis :*Invit.
2d**L**

audémus De- um no- strum, * In confes- si-

ó- ne be- a- tá- rum *N.* et *N.**T.P.* Alle- lú-ia. Ve-ní-te. *pag. 25.**Pro Virgine non Martyre, strophæ 1, 4 et 5 tantum dicuntur.**Pro non Virgine, strophæ 4 et 5 tantum dicuntur.*

Hymn.

1

ír-gi-nis Pro-les, Opi-féxque Ma-tris, Virgo quem ges-

sit, pepe-rítque Virgo : Vír-gi-nis fe- stum cá-nimus trophæ-

um Ac-ci-pe vo-tum. 2. Hæc tu-a Virgo dúpli-ci be-á- ta

Sorte, dum gestit frá-gi-lem domá-re Cór-po-ris se- xum,

dómu- it cru-éntum Cor-pó-re sæclum. 3. Unde nec mortem,

nec amí-ca mor-tis Sæva poená-rum gé-ne-ra pa-véscens,

Sángui-ne fu- so mé-ru- it sacrá-tum Scánde-re cæ-lum.

4. Hu- jus obténtu, De- us alme, no-stris Parce jam culpīs,

ví-ti- a remít-tens, Quo ti-bi pu- ri re-sonémus almum

Pé-cto-ris hymnum. 5. Gló- ri- a Pa-tri ge-ni-tæque Pro- li,

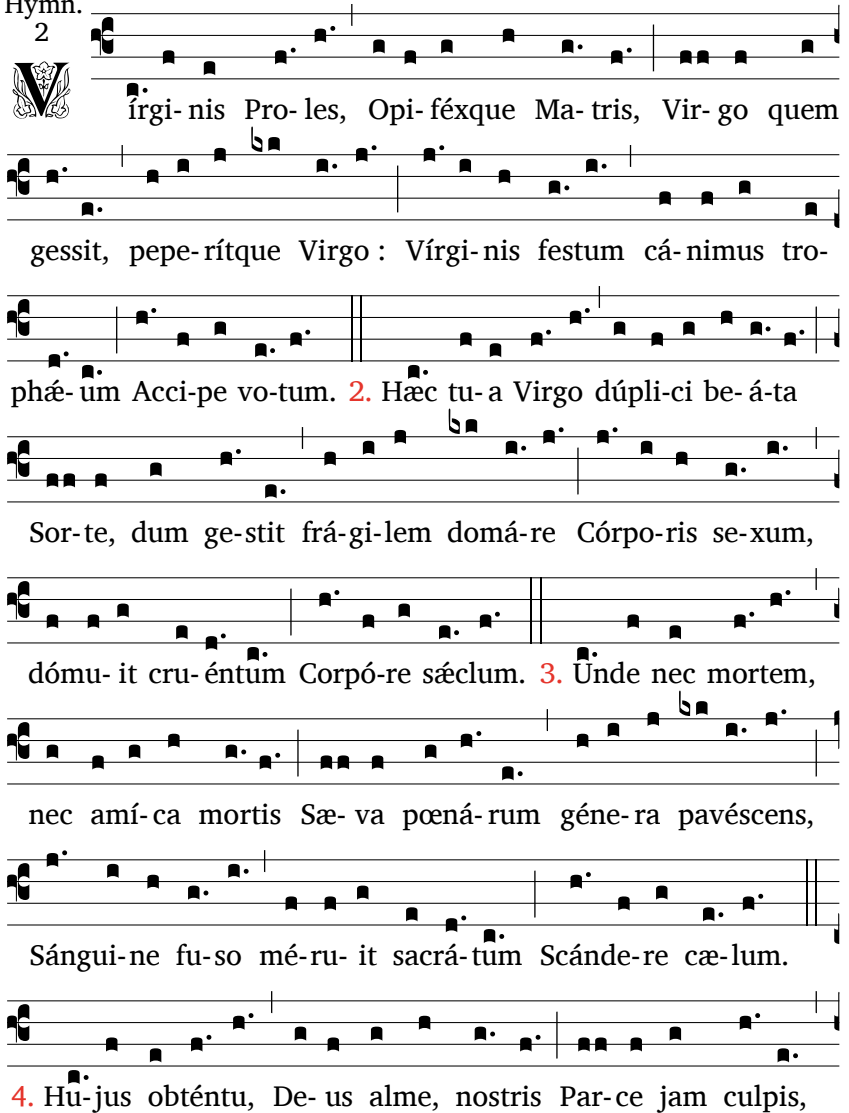

Et ti-bi compar utri- úsque semper Spí- ri-tus al- me,
De- us unus, omni Tém-po-re sæcli. A-mén.

Alter tonus ad libitum :

Hymn.

2

Ír-gi-nis Pro-les, Opi-féxque Ma-tris, Vir-go quem
gessit, pepe-rítque Virgo : Vír-gi-nis festum cá-nimus tro-
phæ-um Acci-pe vo-tum. 2. Hæc tu-a Virgo dúpli-ci be-á-ta
Sor-te, dum ge-stit frá-gi-lem domá-re Córpo-ris se-xum,
dómu-it cru-éntum Corpó-re sæclum. 3. Unde nec mortem,
nec amí-ca mortis Sæ-va pœná-rum gé-ne-ra pavéscens,
Sángui-ne fu-so mé-ru-it sacrá-tum Scánde-re cæ-lum.
4. Hu-jus obténtu, De- us alme, nostris Par-ce jam culpis,

ví-ti-a remít-tens, Quo ti-bi pu-ri re-sonémus almum
Pécto-ris hymnum. 5. Gló-ri-a Pa-tri ge-ni-tæque Pro-li,
Et ti-bi compar utri-úsque semper Spí-ri-tus alme,
De-us unus, omni Témpo-re sæcli. A-men.

Feria II et V :

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. (*T.P. Allelúia.*)

℟. Inténde, prospere procéde, et regna. (*T.P. Allelúia.*)

Feria III et VI :

℣. Adjuvábít eam Deus vultu suo. (*T.P. Allelúia.*)

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur. (*T.P. Allelúia.*)

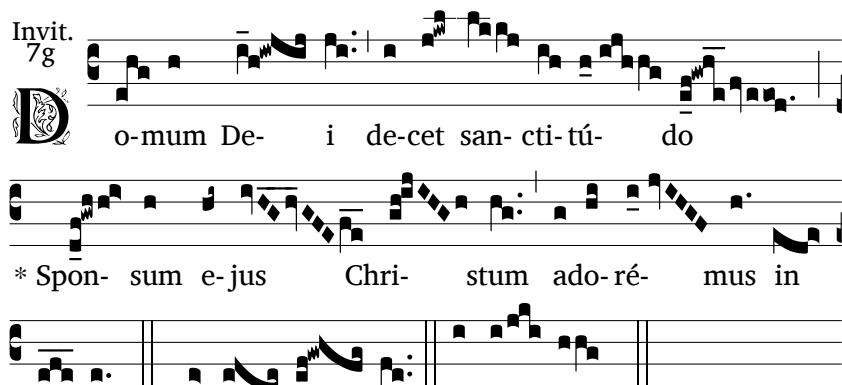
Feria IV et Sabbato (si non fit de S. Maria) :

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. (*T.P. Allelúia.*)

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam. (*T.P. Allelúia.*)

Commune Dedicationis Ecclesiæ

Invit.
7g

Do-mum De-i de-cet san-cti-tú-do
* Spon-sum e-jus Chri-stum ado-ré-mus in
e-a. *T.P. Alle-lú-ia. Ve-ní-te. pag. 25.*

Hymn.

4

rbs be- á-ta Je-rú-sa-lem, Dicta pa-cis ví-si-o, Quæ
 constrú-i-tur in cæ- lis Vi-vis ex la-pí-di-bus, Et Ánge-lis co-
 ro-ná-ta Ut sponsá-ta có-mi-te. 2. No-va vé-ni- ens e cæ-lo,
 Nupti- á-li thá-lamo Præpa-rá-ta, ut sponsá- ta Copu-lé-tur
 Dómi-no : Pla-té- æ et mu-ri e- jus Ex auro pu-rís-simo.
 3. Portæ ni-tent marga-rí- tis Ády-tis pa-ténti-bus, Et virtú-te
 me-ri-tó- rum Illuc intro-dú-ci-tur Omnis qui ob Christi no-
 men Hic in mundo pré-mi-tur. 4. Tunsí- ó-ni-bus, pressú-ris
 Expo-lí-ti lá-pi-des, Su- is co-aptántur lo- cis Per manus ar-
 tí- fi-cis, Dispo-núntur permansú-ri Sacris ædi- fí- ci- is.

5. Gló-ri-a et honor De-o Usquequáque al-tís-simo,
Una Patri, Fi-li-ó-que, Incly-to Pa-rá-cli-to, Cu-i laus est
et po-téstas Per æ-térna sæ-cu-la. A-men.

Feria II et V :

℣. Dónum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. (*T.P. Allelúia.*)

℟. In longitúdinem diérum. (*T.P. Allelúia.*)

Feria III et VI :

℣. Dómus mea. (*T.P. Allelúia.*)

℟. Domus oratiónis vocábitur. (*T.P. Allelúia.*)

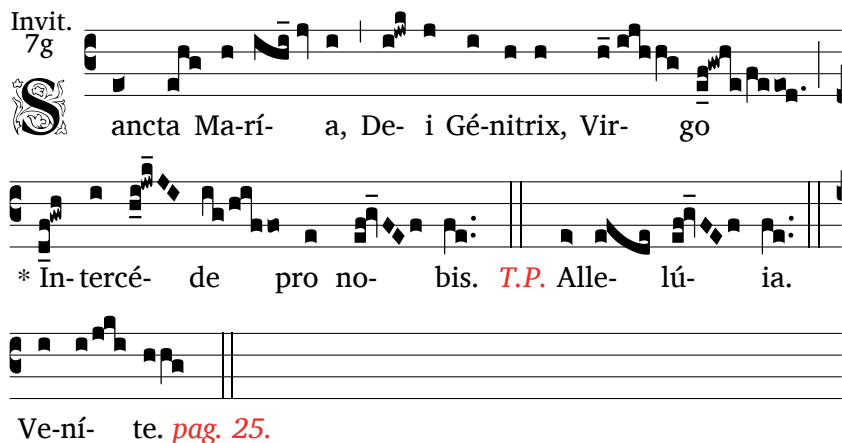
Feria IV et Sabbato (si non fit de S. Maria) :

℣. Hic est domus Dómini firmiter ædificáta. (*T.P. Allelúia.*)

℟. Bene fundáta est supra firmam petram. (*T.P. Allelúia.*)

Commune Beatæ Mariæ Virginis

Invit.
7g

Sancta Ma-rí-a, De-i Gé-nitrix, Vir-go
* In-tercé-de pro no-bis. *T.P. Alle-lú-ia.*
Ve-ní-te. *pag. 25.*

Hymn.

2

uem ter- ra, pontus, æthe-ra Co-lunt, a-dó-rant, præ-

di-cant, Tri-nam re-géntem máchi-nam, Claustrum Ma-rí-æ

bá-ju-lat. 2. Cui lu- na, sol, et ómni- a De-sérvi- unt per tém-

po-ra, Perfú-sa cæ-li grá-ti- a, Gestant pu-él-læ vísce-ra.

3. Be- á- ta Ma-ter mú-ne-re, Cu-jus su-pérnus ár-ti-fex

Mundum pu-gíllo cónti-nens, Ventris sub ar-ca clausus est.

4. Be- á- ta cæ-li núnti- o, Fœ-cúnda sancto Spí-ri-tu, De-si-

de-rá-tus génti-bus, Cu-jus per al-vum fu-sus est. 5. Gló-ri-

a ti-bi, Dómi-ne, Qui na-tus es de Vírgi-ne, Cum Patre, et

Sancto Spí-ri-tu, In sempi-térna sœ-cu-la. A-men.

Feria II et V :

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. (T.P. Allelúia.)

℞. Inténde, próspere procéde, et regna. (T.P. Allelúia.)

Feria III et VI :

℣. Adjuvábít eam Deus vultu suo. (T.P. Allelúia.)

℞. Deus in médio ejus, non commovébitur. (T.P. Allelúia.)

Feria IV et Sabbato (si non fit Officium de S. Maria in Sabbato) :

℣. Elégit eam Deus, et praelégit eam. (T.P. Allelúia.)

℞. In tabernáculo suo habitáre facit eam. (T.P. Allelúia.)

De Sancta Maria in Sabbato

Invit.
7a

- ve Ma-rí-a, grá-ti-a ple-ná

* Dó-mi-nus te-cum. T.P. Alle-lú-ia.

Ve-ní-te. pag. 25.

Hymnus Quem terra pontus aethera, *ut in Communi B.M.V. pag. 179.*

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. (T.P. Allelúia.)

℞. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. (T.P. Allelúia.)

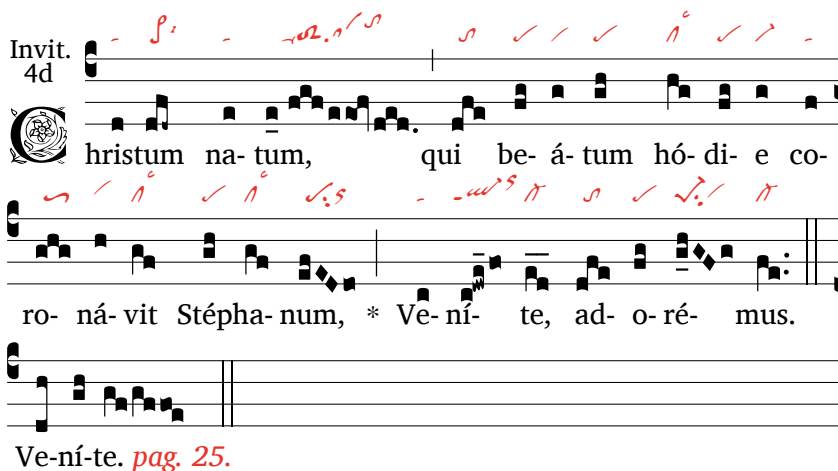
PROPRIUM SANCTORUM

In Festis sequentibus, si sub rito simplici celebrantur, dicuntur Antiphonæ et Psalmi ut in Psalterio, Invitatorium, Hymnus, et Versus de Communi, nisi hic habentur propria. In aliis Festis sanctorum sub rito simplici celebrandis, dicuntur Antiphonæ et Psalmi ut in Psalterio, Invitatorium, Hymnus et Versus de Communi.

2 Januarii

In Octava S. Stephani

Invit.
4d

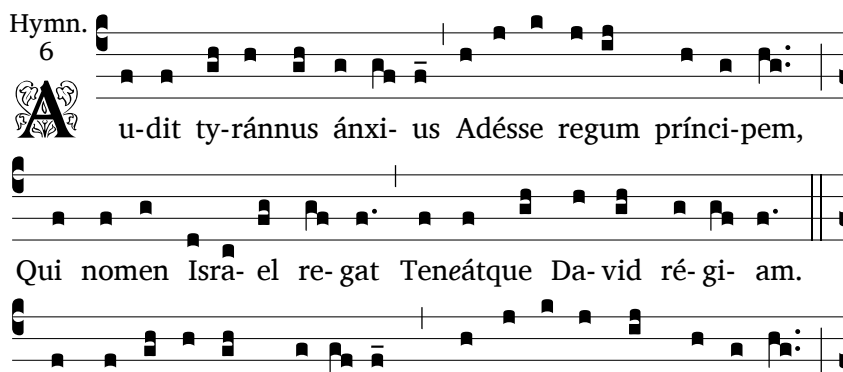
Christum na- tum, qui be- á- tum hó- di- e co-
ro- ná- vit Stépha- num, * Ve- ní- te, ad- o- ré- mus.

Ve-ní-te. *pag. 25.*

4 Januarii

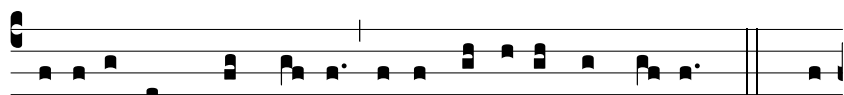
In Octava SS. Innocentium

Hymn.
6

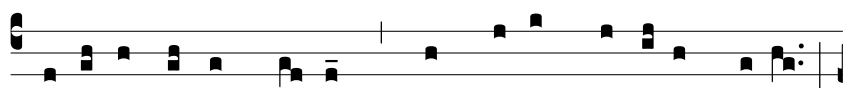

Au- dit ty- ránnus ánx- i- us Adesse regum prínci- pem,
Qui nomen Isra- el re- gat Teneátque Da- vid ré- gi- am.

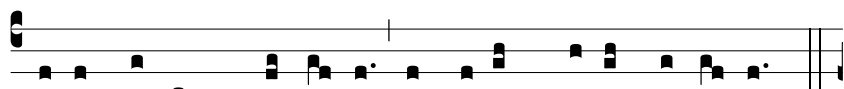
2. Exclámat amens núnti- o : « Succéssor instat, pél- limur ;

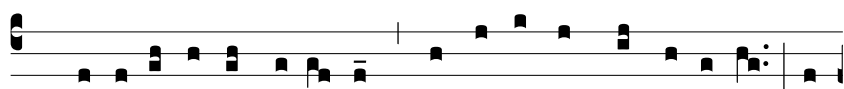
Sa-télles, i, ferrum ra-pe, Perfúnde cunas sánguine!» 3. Quo

pró-fi-cit tantum ne-fas? Quid crimen He-ródem juvat?

Unus tot inter fú-ne-ra Impúne Christus tól-li-tur.

4. Gló-ri-a ti-bi Dómi-ne, Qui na-tus es de Vírgi-ne, Cum

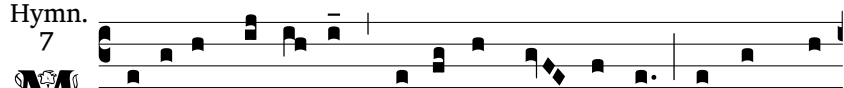
Patre et Sancto Spí-ri-tu, In sempi-térna sæ-cu-la. A-men.

30 Januarii

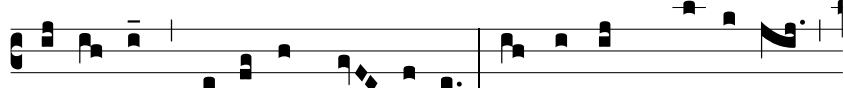
S. Martinæ Virginis et Martyris

Hymn.

7

Martinæ cé-lebri pláudi-te nó-mi-ni, Ci-ves Ro-

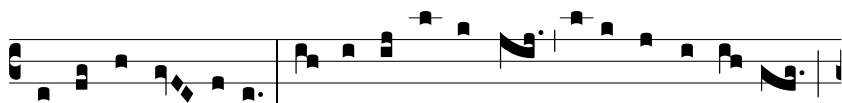
mú-le-i, plaudí-te gló-ri-æ: In-sígnem mé-ri-tis

dí-ci-te Virgi-nem, Chri-sti dí-ci-te Mártý-rem. 2. Hæc

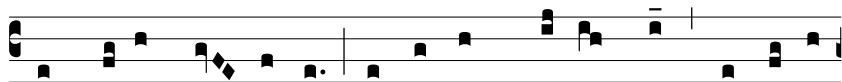
dum conspí-cu-is orta pa-rén-ti-bus, Inter de-lí-ci-as,

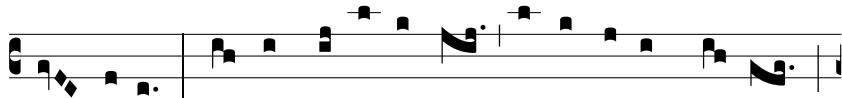
inter amá- bi-les Lu-xus il-lé-cebras dí-ti-bus áfflu- it

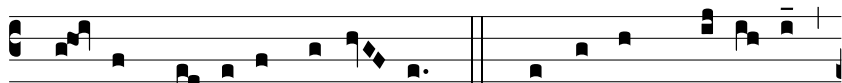
Fau- stæ mu- né- ri- bus do- mus, 3. Vi- tæ despí- ci- ens

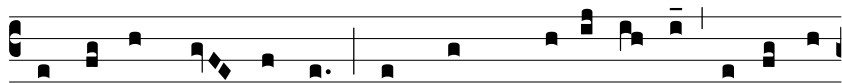
cómmoda, dé- di- cat Se re- rum Dómino, et mu- ní- fi-

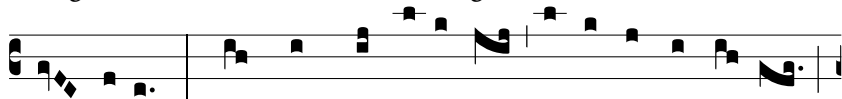
ca manu Chri- sti paupé- ri- bus distrí- bu- ens o- pes,

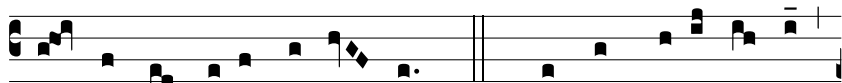
Quæ- rit præmi- a Cæ- li- tum. 4. Non il- lam crú- ci- ans

úngu- la, non fe- ræ, Non virgæ horrí- bi- li vúlne- re

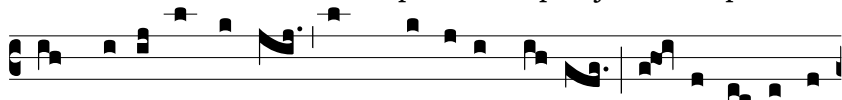
cómmovent; Hinc lapsi e Súpe- rum sé- di- bus Ange- li

Cæ- lé- sti dape récre- ant. 5. Quin et depó- si- ta

sæví- ti- e le- o Se rictu plá- ci- do pró- ji- cit ad pedes :

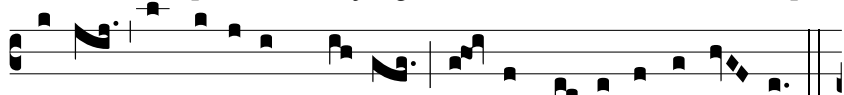
Te, Martí- na, tamen dans glá- di- us ne- ci Cæ- li cóe- ti- bus

ínse- rit. 6. Te thu- ris re- dó- lens a- ra vapó- ri- bus,

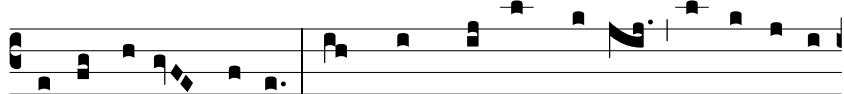
Quæ fumat, pré- ci- bus, jú- gi- ter í- vo- cat, Et falsum pé-

rimens auspí- ci- um, tu- i De- let nómi- nis ómi- ne.

7. A no- bis á- bi- gas lúbri- ca gau- di- a, Tu, qui Martí- ri- bus

dexter ades, De- us Une, et Tri- ne : tu- is da fámu- lis

ju- bar, Quo clemens á- nimos be- as. A- men.

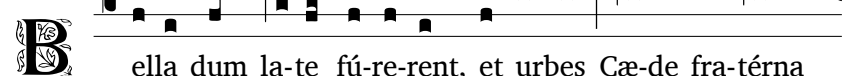
12 Februarii

Ss. Septem Fundatorum

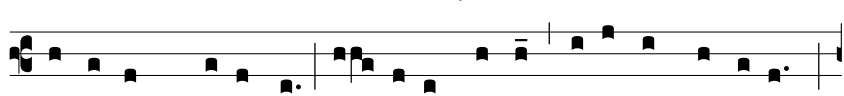
Ordinis Servorum B. M. V. Confessorum

Hymn.

2

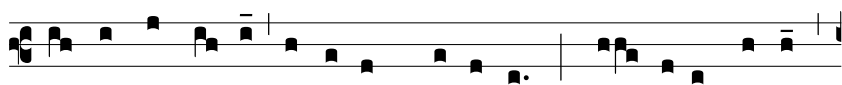
ella dum la- te fú- re- rent, et urbes Cæ- de fra- térna

géme- rent cru- éntæ, Ad- fu- it Virgo, nova semper edens

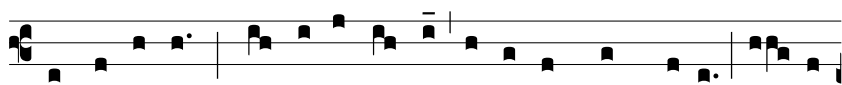
Múnu- ra ma- tris. 2. En vo- cat septem fámu- los, fi- dé- les

Ut sibi in luctu ré-co-lant do-ló-res, Quos tullit Je-sus,

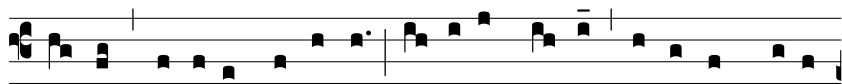
tu-lit ipsa consors Sub cru-ce Na-ti. 3. Il-li-co pa-rent Dómi-

næ vo-cánti : Spléndi-dis te-ctis o-pi-búsque spre-tis, Ur-be

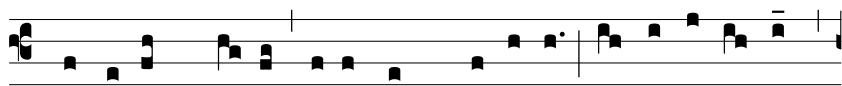
se-cédunt procul in Sená-ri Abdi-tamontis. 4. Córpora hic

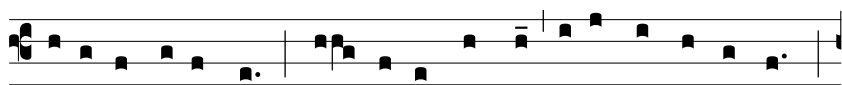
pœ-nis crú-ci-ant a-cérbis, Sónti-um la-bes hó-mi-num pi-án-

tes; Hic prece avértunt lacrimísque fu-sis Númi-nis i ram.

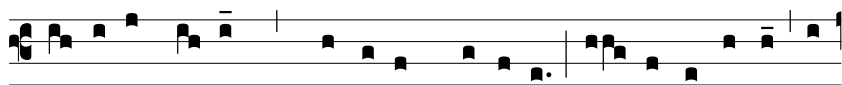
5. Perdo-lens Ma-ter fove't, atque amíctum I-psa lu-gúbrem

monet indu-éndum : Ag-mi-nis sancti pi-a cœpta surgunt,

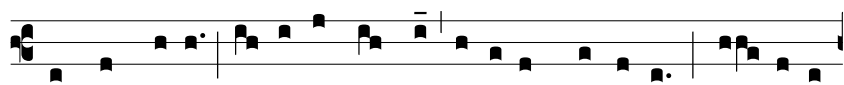
Mi-ra pa-téscunt. 6. Palmes in bruma ví-ri-dans honó-res

Núnti-at patrum : próp-ri-os Ma-rí-æ O-re lacténti vó-

ci-tant pu-él-li Nómi-ne servos. 7. Sit de-cus Pa-tri, ge-ni-

tæque Pro-li, Et ti-bi, compar utri-úsque virtus Spí- ri-tus

semper, De-us unus omni Témpo-ris æ-vo. A-men.

13 Aprilis

S. Hermenegildi Martyris

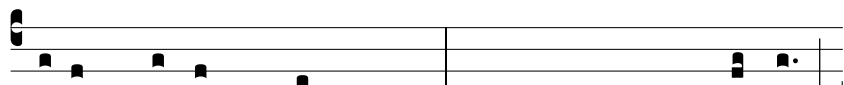
Si sequens Hymnus in primis Vesperis dictus erit, Hymnus Nullis te
genitor *ut in Antiphonali.*

Hymn.

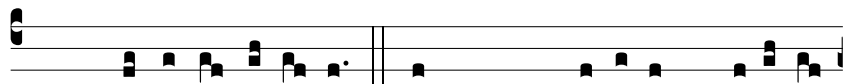
6

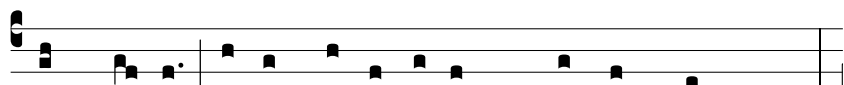
egá- li só- li- o fortis I- bé- ri- æ, Hermenegílde,

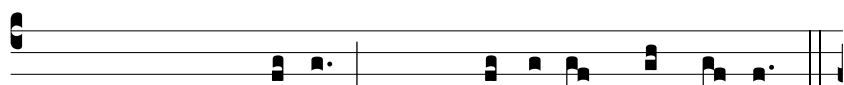
jubar, gló- ri- a Márti- rum, Christi quos amor almis

Cæ- li cœ- ti- bus ínse- rit. 2. Ut p̄r- stas pá- ti- ens, pollí- ci-

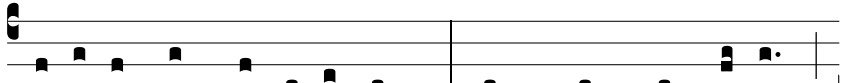
tum De- o Servans obséqui- um! quo pó- ti- us ti- bi

Nil propó- ni, et arces Cautus nó- xi- a, quæ pla- cent.

3. Ut mo-tus có-hi-bes, pábu-la qui pa-rant, Surgéntis

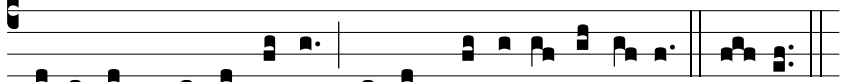
ví-ti-i, non dú-bi-os agens Per vestí-gi-a gressus,

Quo ve-ri-vi-a dí-ri-git. 4. Sit re-rum Dómi-no ju-gis

ho-nor Pa-tri, Et Na-tum cé-lebrent o-ra pre-cánti-um

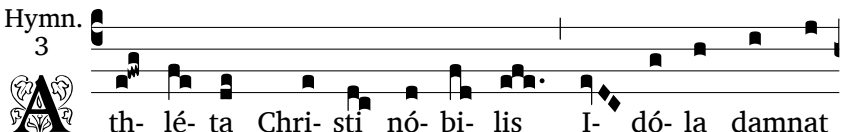
Di-vi-númque suprémis Flamen láudi-bus éf-fe-rant. A-men.

18 Maii

S. Venantii Martyris

Hymn.

3

th-lé-ta Chri-sti nó-bi-lis I-dó-la damnat

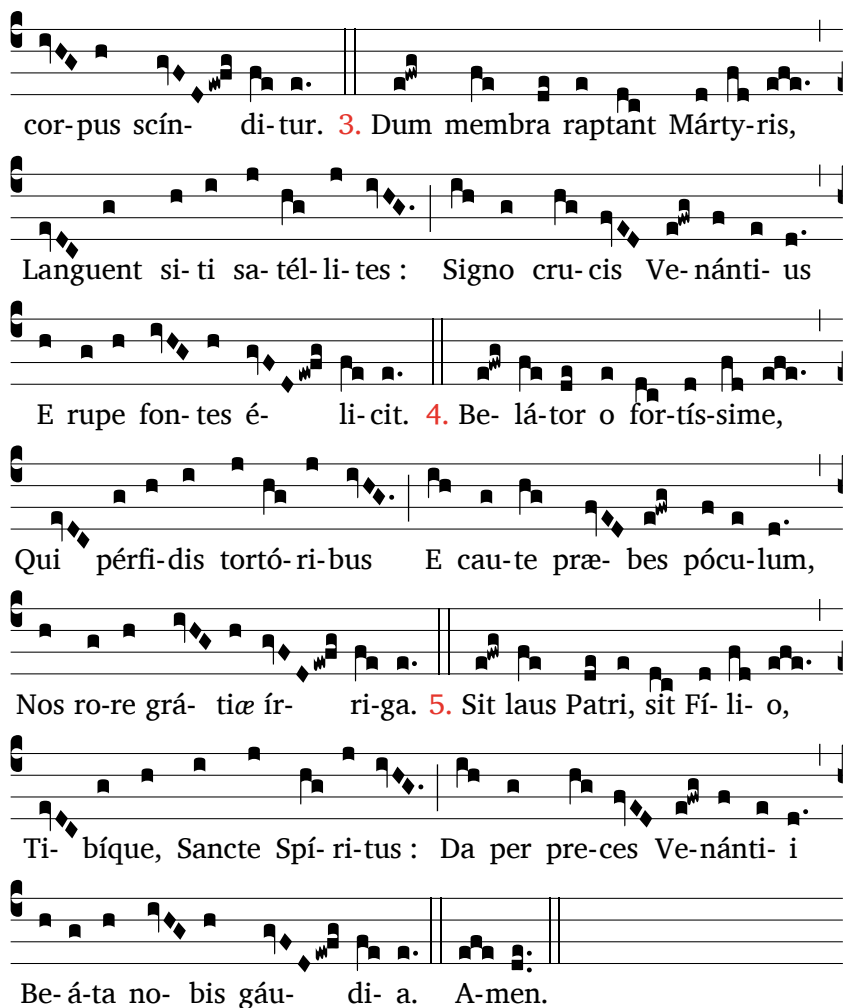
Génti-um, De-íque a-mó-re sáuci-us Vi-tæ pe-rí-cla

dé-spi-cit. 2. Lo-ris re-vínctus áspe-ris, E rupe

præceps vólvi-tur : Spi-né-ta vul-tum lán-ci-nant; Per saxa

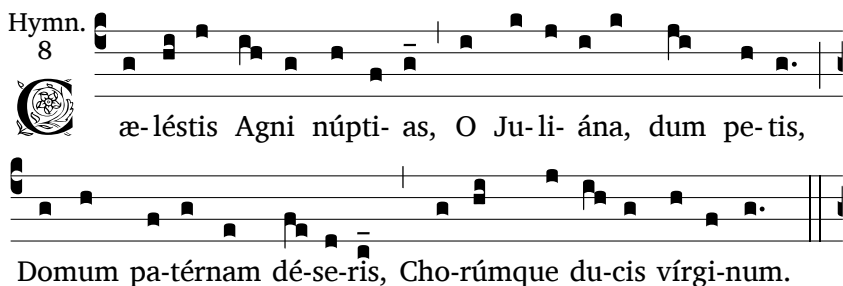

cor-pus scín- di-tur. **3.** Dum membra raptant Mártý-ris,
 Languent si-ti sa-tél-li-tes : Signo cru-cis Ve-nánti-us
 E rupe fon-tes é-li-cit. **4.** Be-lá-tor o for-tís-sime,
 Qui pérfi-dis tortó-ri-bus E cau-te præ-bes pócu-lum,
 Nos ro-re grá-tiæ ír-ri-ga. **5.** Sit laus Patri, sit Fí-li-o,
 Ti-bíque, Sancte Spí-ri-tus : Da per pre-ces Ve-nánti-i
 Be-á-ta no-bis gáu-di-a. A-men.

19 Junii

S. Julianæ de Falconeriis Virginis

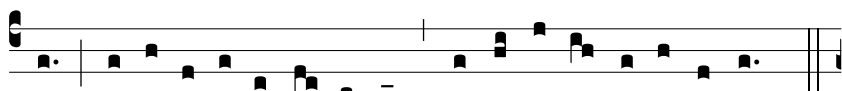
Hymn. 8

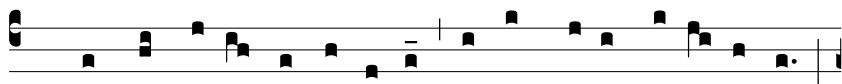
æ-léstis Agni núpti-as, O Ju-li-ána, dum pe-tis,
 Domum pa-térnam dé-se-ris, Cho-rúmque du-cis vírgi-num.

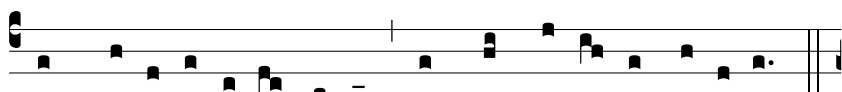
2. Sponsúmque suf-fí-xum cru-ci Noctes di-ésque dum ge-

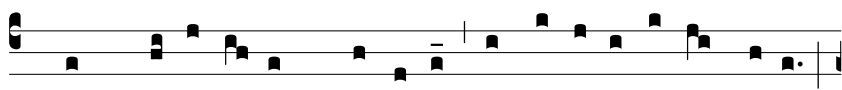
mis, Do-ló-ris icta cúspi-de, Sponsi re-fers imá-gi-nem.

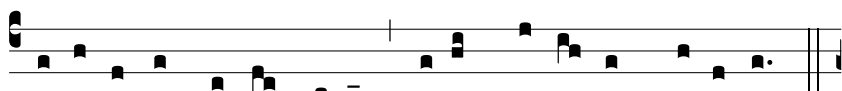
3. Quin sempi-fórmi vúlne-re Fles ad genu De-í-pa-ræ :

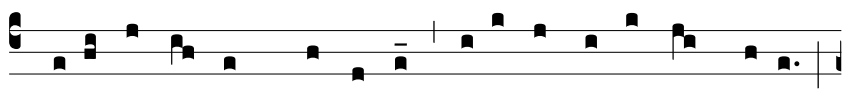
Sed crescit infú-sa fle-tu, Flammásque tol-lit cá-ri-tas.

4. Hinc morte fessam pró-xima Non u-si-tá-to te modo

So-lá-tur et nu-trit De-ús, Dapam su-pérnam pórri-gens.

5. Ætérne re-rum Cóndi-tor, Ætérne Fi-li par Patri,

Et par utrúque Spí-ri-tus, So-li ti-bi sit gló-ri-a. A-men.

7 Julii

Ss. Cyrilli et Methodii Pont. et Conf.

Hymn.

8

é- di-bus cæ-li ní-ti-dis re-céptos Dí-cite athlé-tas

gémi-nos, fi-dé-les : Slá-vi-cæ du-plex có-lumen de-cúsque

Dí- ci-te gentis. 2. Hos amor fratres so-ci- á-vit u-nus,

Unáque abdú-xit pí-e-tas e-rémo, Ferre quo mul-tis cé-le-

rent be-á-tæ Pí-gno-ra vi-tæ. 3. Lu-ce, quæ templis sú-

pe-ris re-ní-det, Búlga-ros complent, Mó-ravos, Bohémos;

Mox fe-ras turmas nume-ró-sa Petro Ag-mi-na du-cunt.

4. Dé-bi-tam cincti mé-ri-tis co-ró-nam, Pérgite o flec-ti

lácrimis pre-cántum; Prisca vos Sla-vís opus est da-tó-res

Do-na tu- é-ri. 5. Quæ-que vos clamat gene-ró-sa tel-lus

Servet æ-térnæ fí-de- i ni-tó-rem : Quæ de-dit princeps, da-bit

ipsa semper Ro- ma sa- lú-tem. 6. Gen- tis humánæ Sa- tor

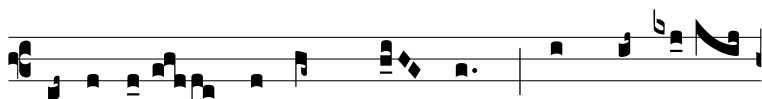
et Redémptor, Qui bonus no-bis bona cuncta præbes, Sint

ti-bi gra- tes, ti-bi sit per omne Gló- ri- a sæclum. A-men.

8 Julii

S. Elisabeth Lusitaniæ Reginae Viduæ

Invit.
2d

audémus De- um no- strum * In sanctis

o-pé-ri- bus be-á- tæ E-lí-sabeth. Ve-ní-te. *pag. 25.*

Hymn.
1

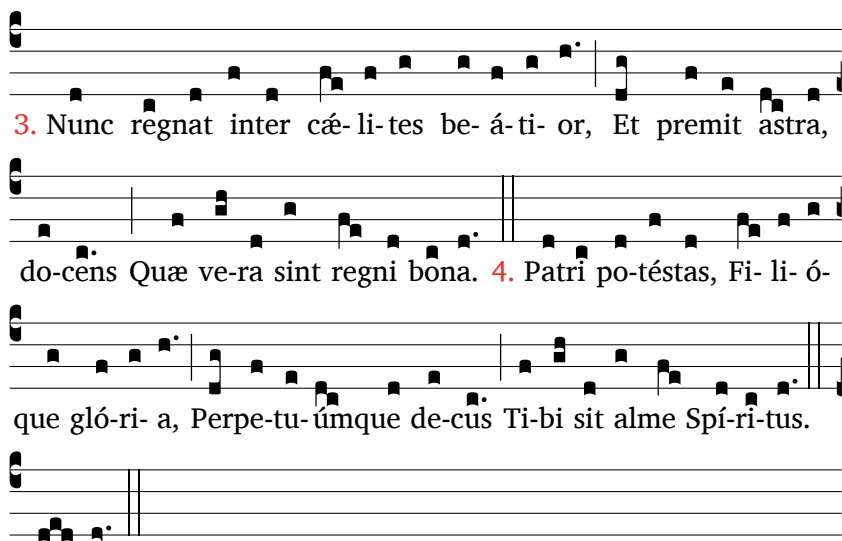

omā-re cordis ímpe-tus E-lí-sabeth Fortis, i-nópsque

De-ó Serví-re regno præ-tu-lit. 2. En fúlgi-dis re-cépta cæ-li

sé-di-bus, Si-de-re-æque domus Di-tá-ta sanctis gáudi- is.

3. Nunc regnat inter cæ-li-tes be-á-ti-or, Et premit astra,
do-cens Quæ ve-ra sint regni bona. 4. Patri po-téstas, Fi-li-ó-
que gló-ri-a, Perpe-tu-úmque de-cus Ti-bi sit alme Spí-ri-tus.
A-men.

℣. Ignis ante ipsam præcedet.

℞. Et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

17 Septembris
In Impressione Ss. Stigmatum
S. Francisci Confessoris

Hymn. 4

-ste Conféssor Dómi-ni sacrá-tus, Festa plebs cu-jus
ce-lébrat per orbem, Hac dí-e læ-tus mé-ru-it be-á-ta Vúl-ne-
ra Chri-sti. 2. Qui pi-us, prudens, húmi-lis, pu-dí-cus, Sóbri-
us, castus fu-it et qui-é-tus, Vi-ta dum præ-sens ve-ge-tá-vit

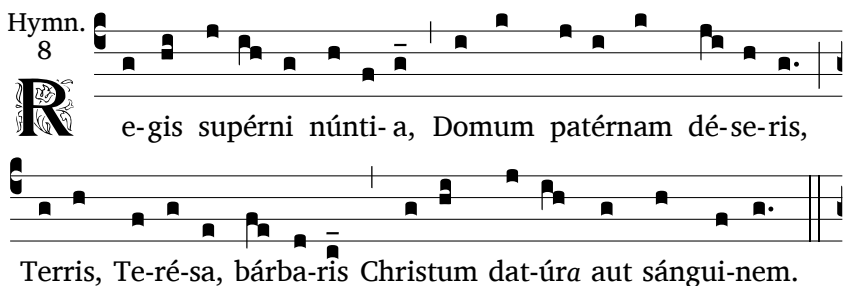

e-jus Córpo-ris artus. **3.** Ad sacram cu-jus túmu-lum frequén-
 ter Membra languéntem modo sa-ni-tá-ti, Quó-li-bet morbo
 fú-e-rint gravá-ta, Resti-tu-úntur. **4.** Unde nunc noster cho-
 rus in honó-rem Ipsi-us, hymnum ca-nit hunc li-bénter : Ut
 pi-is e-jus mé-ri-tis juvémur Omne per ævum. **5.** Sit sa-lus il-
 li, de-cus atque virtus, Qui supra cæ-li ré-si-dens ca-cúmen,
 Tó-ti-us mundi máchi-nam gubérnat Tri-nus et u-nus. A-men.

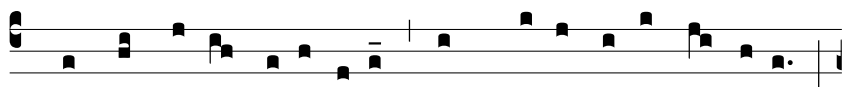
15 Octobris

S. Teresiæ Virginis

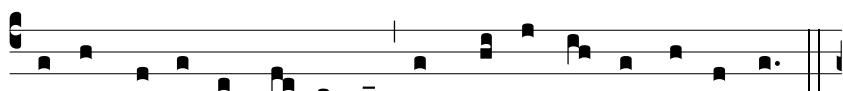
Hymn. 8

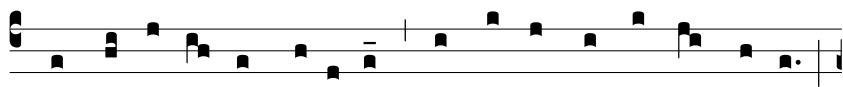
Re-gis supérni núnti-a, Domum patérnam dé-se-ris,
 Terris, Te-ré-sa, bárba-ris Christum dat-úra aut sángu-i-nem.

2. Sed te ma-net su-á-vi-or Mors, pœna poscit dúl-ci-or :

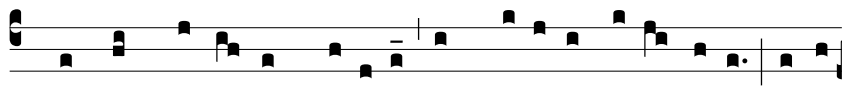
Di-víni amó-ris cúspi-de In vulnus i-cta có-ci-des.

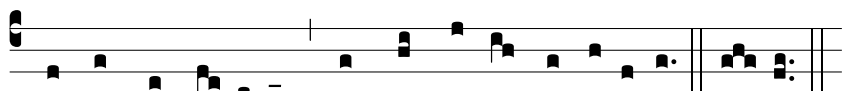
3. O ca-ri-tá-tis víctima! Tu corda nostra cóncrema,

Ti-bíque gentes cré-di-tas Avérni ab igne lí-be-ra.

4. Sit laus Pa-tri cum Fí-li-o, Et Spí-ri-tu Pa-rác-li-to, Ti-bí-

que, sancta Trí-ni-tas, Nunc et per omne sœcu-lum. A-men.

20 Octobris

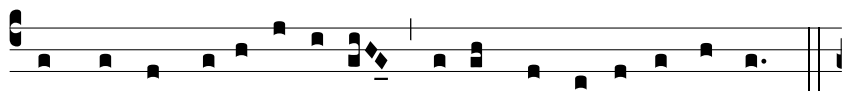
S. Joannis Cantii Confessoris

Hymn.

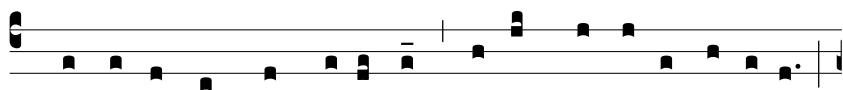
8

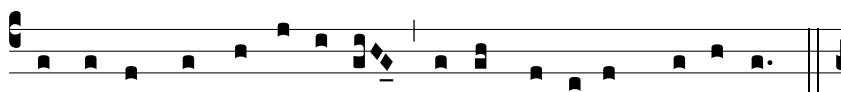
orpus domas je-jú-ni-is, Cædis cru-énto vérbe-re,

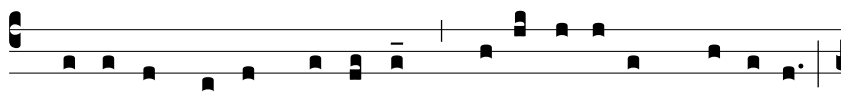
Ut castra pœni-ténti-um Mi-les sequá-ris ínno-cens.

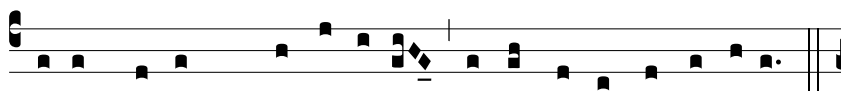
2. Sequámur et nos sédu-lo Gressus pa-réntis óptimi,

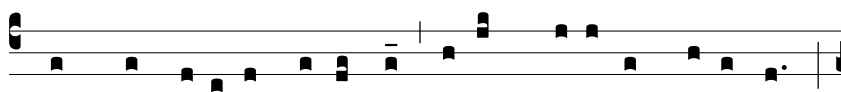
Sequámur, ut li-cénti-am Carnis refránet spí-ri-tus.

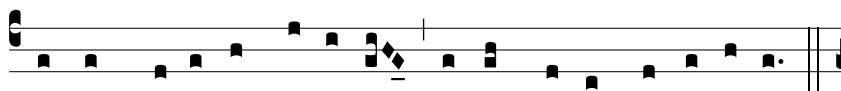
3. Ri-génte bruma, pró-vi-dum Præbes amí-tum páu-pe-ri,

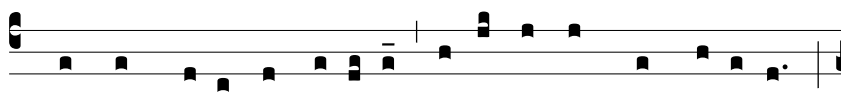
Si-tim famémque e-génti-um Esca po-túque súblevas.

4. O qui negásti né-mi-ni Opem rogánti, pátri-um

Regnum tu-é-re, póstu-lant Ci-ves Po-lóni et éxte-ri.

5. Sit laus Patri, sit Fí-li-o, Ti-bíque Sanccte Spí-ri-tus;

Pre-ces Jo-ánnis ímpetrent Be-á-ta no-bis gáudi-a. A-men.

INDEX INVITATORIORUM

3c	Adoremus Dominum qui . . . 38	4d	Prope est jam Dominus (in Feriis) 9
6a	Adoremus Dominum quoniam 123	6f	Regem Apostolorum (Tempore Paschali) . . . 157
6f	Alleluia alleluia alleluia . . . 15	3e	Regem Apostolorum (tonus simplex) 155
7a	Ave Maria 180	6f	Regem Confessorum (Tempore Paschali) . . . 164
4d	Christum natum qui beatum 181	6a	Regem Confessorum (tonus simplex) 164
4e	Christum regem adoremus . 19	6a	Regem Martyrum (simplex) 161
4d	Cor Jesu amore 21	6a	Regem Martyrum (tonus simplex) 159
4e	Deum verum unum 18	6f	Regem Virginum (Tempore Paschali) . . . 173
6a	Dominum Deum nostrum . 137	6a	Regem Virginum (tonus simplex) 172
6a	Dominum qui fecit 106	5g	Regem venturum Dominum (in Dominicis) 8
7g	Domum Dei decet 176	6a2	Regem venturum Dominum (in Feriis) 8
6f	Exsultent in Domino 163	7g	Sancta Maria 178
3c	Hodie scietis 10	6f	Surrexit Dominus vere 15
3c	Hodie si vocem 13	3c	Venite exsultemus 65
6a	In manu tua 93		
6a	Jubilemus Deo 80		
2d	Laudemus (plurimarum non Virginum) 173		
2d	Laudemus... Elisabeth 191		
2d	Laudemus (unius non Virginis) . . . 173		
7g	Non sit vobis vanum 11		
7g	Praeoccupemus faciem 38		
4d	Prope est jam Dominus (in Dominicis) 8		

INDEX HYMNORUM

1 Aeterna Christi munera (Apostolorum)	155	4 Iste Confessor... vulnera	192
8 Aeterna Christi munera (Martyrum)	162	7 Martinae celebri	182
3 Athleta Christi nobilis	187	1 Nocte surgentes	40
3 Auctor beate saeculi	22	1 Nox atra rerum contegit	106
6 Audit tyrannus anxius	181	1 Pange lingua... Proelium	13
2 Bella dum late furerent	184	4 Primo die quo Trinitas	39
8 Caelestis Agni nuptias	188	2 Quem terra pontus aethera	179
4 Coelestis urbs Jerusalem	177	6 Regali solio fortis Iberiae	186
1 Consorts paterni luminis	80	8 Regis superni nuntia	193
8 Corpus domas jejuniis	194	1 Rerum Creator optime	93
3 Deus tuorum militum (tonus alter)	160	4 Rex sempiternae Domine	16
8 Deus tuorum militum (tonus prior)	159	1 Sacris solemnibus	19
1 Domare cordis impetus	191	8 Sedibus caeli nitidis	190
1 Ex more docti mystico	11	1 Somno reffectis artubus	65
8 Iste Confessor (F2)	164	1 Summae Parens clementiae	137
8 Iste Confessor (F3)	166	8 Summae Parens clementiae	18
1 Iste Confessor (F4)	167	3 Te Deum laudamus (tonus simplex)	32
2 Iste Confessor (F5)	168	3 Tristes erant Apostoli	157
1 Iste Confessor (F6)	169	1 Tu Trinitatis unitas	124
1 Iste Confessor (Sabb)	171	2 Verbum supernum prodiens	9
		2 Virginis proles (tonus alter)	175
		1 Virginis proles (tonus prior)	174

INDEX FESTORUM

Cyrilli et Methodii	189	Joannis Cantii	194
Elisabeth Lusitaniae	191	Julianae de Falconeriis	188
Feria Quarta Cinerum	10	Martinae	182
Francisci Stigmata	192	Sabbato Sanctae Mariae	180
Hermenegildi	186	Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V.	184
Innocentium Octava	181	Stephani Octava	181
Jesu Christi, Domini nostri Octava Cordis	21	Teresiae	193
Octava Corporis	19	Trinitatis	17
Vigila Nativitatis	10	Venantii	187

INDEX GENERALIS

Procemium	2
Proprium de Tempore	8
Ordinarium Divini Officii ad Matutinum	24
Toni communes	32
Psalterium	38
Dominica	38
Feria II	65
Feria III	80
Feria IV	93
Feria V	106
Feria VI	123
Sabbato	137
Communia	155
Commune Apostolorum	155
Commune Martyrum	159
Commune Confessoris	164
Commune Virginum aut non Virginum	172
Commune Dedicationis	176
Commune Beatæ Mariæ Virginis	178
De Sancta Maria in Sabbato	180
Proprium Sanctorum	181
Indices	196